

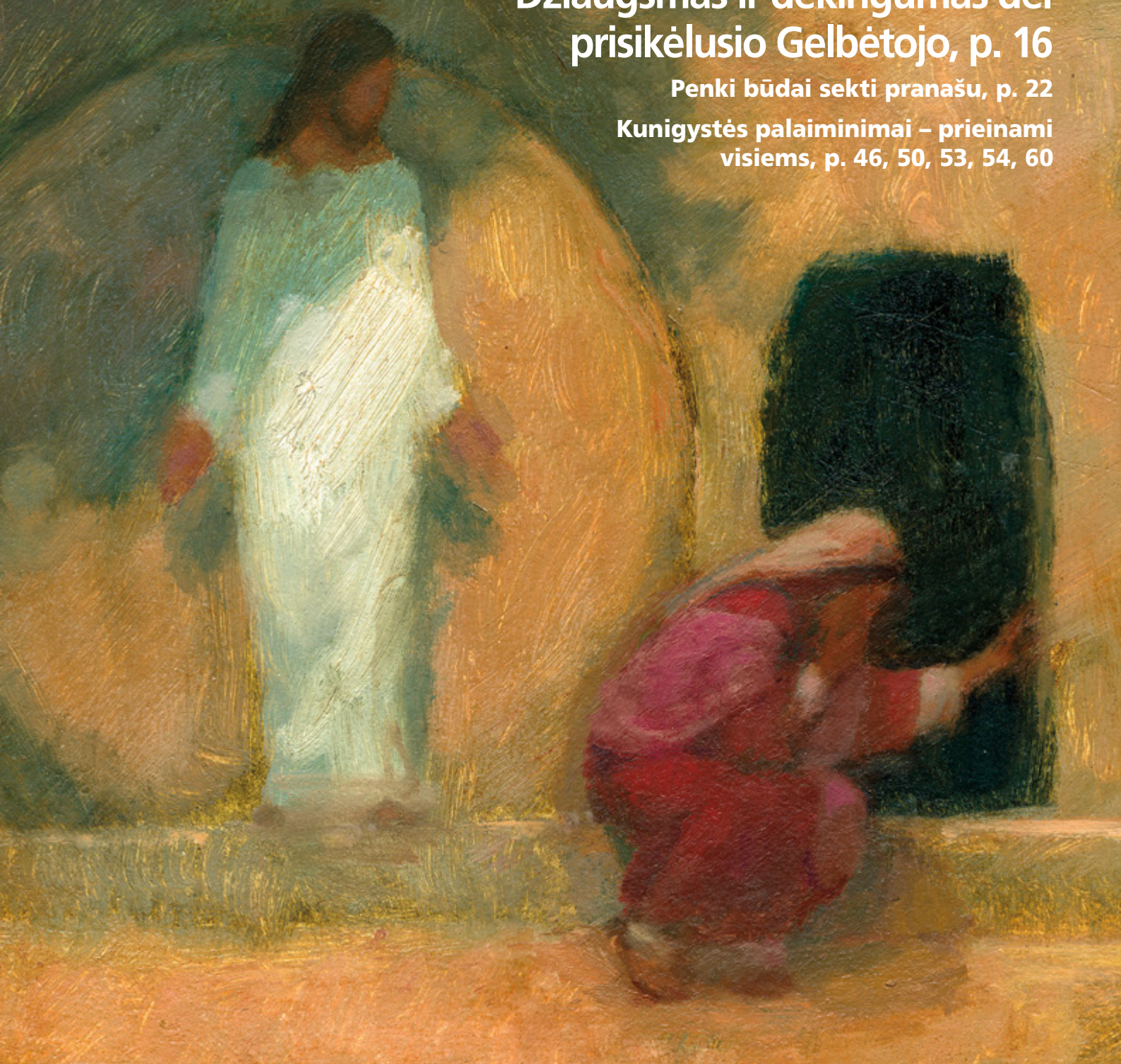
PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA • 2014 M. BALANDIS

Liahona

Džiaugsmas ir dėkingumas dėl
prisikėlusio Gelbėtojo, p. 16

Penki būdai sekti pranašu, p. 22

Kunigystės palaiminimai – prieinami
visiems, p. 46, 50, 53, 54, 60

*„Ar gali moteris
užmiršti savo
mažylį, būti
nešvelni savo
jėsių sūnui?
Net jeigu ji ir
užmirštų, aš
tavęs niekada
neužmiršiu.
„Žiūrėk! Įrėžiau
tavo vardą savo
rankos delne;
tavo mūrus
nuolat turiu
prieš akis.“*

Izaijo 49:15–16

ŽINIOS

- 4 Pirmosios Prezidentūros žinia.
Tvirtas inkaras**
Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas
- 7 Lankomojo mokymo žinia.
Dieviškoji Jėzaus Kristaus misija
– Gelbėtojas ir Išpirkėjas**

APYBRAIŽOS

- 12 Esame Viešpaties rankos**
Nylas K. Njuelas
*Šventieji iš Brazilijos, Ekvadoro,
Filipinų ir Rusijos demonstruoja,
ką reiškia patarnauti stokojantiems.*
- 16 Ypatingieji liudytojai liudija
apie Gyvąjį Kristų**
*Pirmosios Prezidentūros ir
Dvylikos Apaštalų Kvorumo
nariai liudija apie Gelbėtoją.*
- 22 Sekite pranašu**
Vyresnysis Viljamas R. Volkeris
*Iš asmeninio Prezidento Tomo S.
Monsono pavyzdžio turėtume
išmokti šias penkias pamokas.*
- 26 Pionieriai kiekvienoje šalyje.
Filipinai – dvasinė stiprybė
jūros salose**
*Nepaisant Filipinuose siaučiančių
stichinių nelaimių ir ekonomi-
nių sunkumų, šventieji ten matė
stebuklingą augimą.*

- 32 Kaip remdamiesi Išgelbėjimo
planu galime atsakyti į
klausimus**
Larenė Porter Gont
*Išgelbėjimo planas gali padėti
atsakyti į kai kuriuos esminius
gyvenimo klausimus.*

SKYRIAI

- 8 Senojo Testamento pranašai.
Možė**
- 10 Mūsų namai, mūsų šeimos.
Septynios dienos iki Velykų**
- 36 Pastarųjų dienų šventųjų balsai**
- 80 Kol susitiksime vėl.
Ateities viltis**
Stenas Pagzlis

VIRŠELYJE

Priekinė dalis: *Sodo kapas*, aut. Dž. Kirkas Ričardasas, nekopijuoti. Vidinė dalis: Džono Luko fotoilustracija.

40

40 Jei tavo akis bus pašvęsta vien Mano šlovei

Katerina Nelson ir Haidi Makonki
Kuklumas reikalauja ne tik tinkamų rūbų.

44 Jaunų suaugusiųjų portretai. Atsivertimas ir auka Suomijoje

Melisa Zenteno

Pažiūrėkite, ar jums pavyks surasti šiame numeryje paslėptą Liahoną. Užomina: kokie jos mėgstamiausi daiktai?

54

46 Vyrai ir moterys Viešpaties darbe

Vyresnysis M. Raselas Balardas
Tiek vyrai, tiek moterys turi suprasti šias moterų vaidmens Dievo karalystėje tiesas.

50 Pasiruošiamė tarnauti; tarnaujame, kad pasiruostume

Deividas L. Bekas
Jūsų tarnystė Aarono kunigystėje nulems viso likusio jūsų gyvenimo standartą. Štai kokiū būdu.

53 Galia laiminti visus žmones

Bažnyčios vadovai liudija apie kunigystės palaimas.

54 Kunigystės palaiminimai jūsų namuose

Bonė L. Oskarson
Kokios lyties bebūtumėte, kokioje šeimoje begyventumėte – galite pasinaudoti kunigystės galia ir laiminti savo šeimas.

56 Vertumo teikiamas pasitikėjimas

Vyresnysis Džefris R. Holandas
Kai prireikia panaudoti kunigystę, ar galite tai padaryti su pasitikėjimu?

60 Vartai ir kelias

Kaip kunigystė gali jums padėti sugrįžti pas Dangiskąjį Tėvą.

62 Klausimai ir atsakymai

Ką turėčiau daryti, jei mokykloje pradedama kalbėti apie Evangelijos mokymams prieštaraujančią temą, pavyzdžiui, abortus?

64 Tiesa ar melas?

Deividas A. Edvardas
Atsakykite į testo klausimus ir sužinokite, kaip mums meluoja Šėtonas.

68

67 „Tai taip lengva, seneli!“

Vyresnysis Enrikė R. Falabela
Rakelė manė, kad yra per jauna skaityti Mormono Knygą.

68 Porterio pažadas

Kerolė M. Styvens
Porteris laikėsi savo sandorų, nors to net nenutuokė!

70 Pradinukų organizacija namuose. Šeima yra Dangiškojo Tėvo plano šerdis

Džena Teilor

72 Sumani mintis

73 Akmens perkėlimas

Vyresnysis Terensas M. Vinsonas
Viešpats nori padėti mums spręsti mūsų problemas, net pačias mažiausias.

74 Draugai iš viso pasaulio. Aš esu Drija iš Filipinų

76 Mažiems vaikams

81 Pranašo portretas. Hovardas V. Hanteris

2014 M. BALANDIS, 16 TOMAS, NR. 1
LIAHONA 10984 156

Tarptautinis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus
Bažnyčios žurnalas

Pirmoji Prezidentūra: Tomas S. Monsonas,
Henris B. Airingas, Dyteris F. Uchtdorfas

Dvylikos Apaštalų Kvorumas: Boidas K. Pakeris,
L. Tomas Peris, Raselas M. Nelsonas, Dalinas H. Ouksas,
M. Raselas Balardas, Ričardas G. Skotas, Robertas D. Heilisas,
Džefris R. Holandas, Deividas A. Bednaris, Kventinas L. Kukas,
D. Todas Kristofersonas, Nylas L. Andersonas

Redaktoriai: Kreigas A. Kardonas

Konsultantai: Chosė L. Alonzo, Mervynas B. Arnoldas,
Šeinas M. Bovenas, Stenlis G. Elis, Kristofelis Goldenas

Generalinis direktorius: Deividas T. Vorneris

Šeimos ir narių rėmimo skyriaus direktorius:

Vincentas A. Vaunas

Bažnyčios žurnalų skyriaus direktorius:

Alanas R. Loiborgas

Verslo vadybininkas: Garfas Kenonas

Vadovaujantis redaktorius: R. Valis Džonsonas

Vadovaujancio redaktoriaus padėjėjai: Rajenas Karas

Rašymo ir redagavimo grupė: Siuzana Baret, Britani Byti,
Deividas Diksonas, Deividas A. Edvardas, Metju D. Flitonas,
Mindi Rei Frydman, Lori Fuller, Garetas H. Garfas, Larenė
Porter Gaunt, Džennifer Greisi Džouns, Maiklas R. Morisas,
Seli Džonson Odekirk, Džoša Dž. Perkis, Janas Pinboru,
Ričardas M. Romnis, Polas Vandenbergas, Marisa Vidison

Generalinis meno skyriaus direktorius:

Dž. Skotas Knudsenas

Meno skyriaus direktorius: Tedas R. Petersonas

Apipavidalinimo grupė: Zaneta Endrius, Fėjus P. Endrius,
Mendi M. Bentli, C. Kimbolas Botas, Tomas Čaildas, Neitas
Ginis, Kolyn Hinkli, Erikas P. Džonsonas, Siuzana Lofgren,
Skotas M. Mujus, Markas V. Robisonas, Bredas Tyras,
K. Nikolė Vokenhorst

Intelektualinės nuosavybės koordinatė:

Koletė Nebeker Onė

Gamybos skyriaus vadovė: Džeinė Anė Piteris

Gamybos grupė: Kevinas K. Benksas, Koni Bautorpė Bridž,
Džiulė Burdet, Brajanas V. Džidžis, Denisė Kirbi, Džini Dž.
Nelson, Geil Teit Raferti

Spausdinimui ruošė: Džefas L. Martinas

Spausdinimo skyriaus direktorius: Kreigas K. Zedgvikas

Realizacijos skyriaus direktorius: Stefanas R. Kristiansenas

Žurnalo prenumeratos sąlygas ir kainą už JAV ir Kanados ribų
galite sužinoti tinklalapyje store.lds.org arba pasiteiravę savo
Bažnyčios paskirstymo centre, arba savo apylinkės ar skyriaus
vadovo.

Rankraščius ir užklaudas galite pateikti interneto
tinklalapyje liahona.lds.org; išsiųsdami elektroninį laišką
adresu liahona@ldschurch.org; ar išsiųsdami įprastą laišką
adresu *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake
City, UT 84150-0024, USA.

Žurnalas *Liahona* (Mormono Knygos terminas, reiškiantis
kompasą arba vadovą) leidžiamas albanų, anglų, armėnų,
bislamų, bulgarų, sebuanu, čekų, danų, estų, fidžijų, graikų,
islandų, indoneziečių, ispanų, italų, japonų, khmerų, kinų,
kinų (supaprastinta), kiribatų, korėjiečių, kroatų, latvių, lenkų,
lietuvių, malagasių, maršaliečių, mongolų, norvegų, olandų,
portugalų, prancūzų, rumunų, rusų, samoa, slovėnų, suomių,
suahelių, švedų, tagalų, taitiečių, tajų, tonga, ukrainiečių,
urdu, vengrų, vietnamiečių ir vokiečių kalbomis. (Skirtingomis
kalbomis žurnalas leidžiamas skirtingu periodiškumu.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos.
Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Liahonos tekstą ir vaizdinę medžiagą galima kopijuoti
epizodiniams nekomerciniams naudojimui bažnyčioje ir
namuose. Jei šalia iliustracijos yra draudimas, prašome jos
nekopijuoti. Dėl autorių teisių rašykite adresu: Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA; arba el. paštu: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2014 Vol. 16 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Lithuanian
(ISSN 1521-477X) is published two times a year (April and
October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50
East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$2.00 per year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address *must* be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Idėjos šeimos namų vakarui

Šiame numeryje yra straipsniai ir veiklų aprašymai, kuriuos galite panaudoti šeimos
namų vakaro metu. Štai du pavyzdžiai.

DEVIDO STOKERIO FOTOLIUSTRACIJA

„Septynios dienos iki Velykų“ (p. 10) ir
„Ypatingieji liudytojai liudija apie
Gyvąjį Kristų“ (p. 16). Likus savaitei iki Ve-
lykų šiuose straipsniuose esančią medžiagą
galite naudoti rengdami kasdienes dvasi-
nes šeimos valandėles. Pradėkite sekma-
dienį prieš Velykas, perskaitykite Pirmosios
Prezidentūros liudijimus (p.17) ir sekite
straipsnio „Septynios dienos iki Velykų“
nurodymais. Po to kasdien, ruošdami žinių
savo šeimai, straipsnyje „Septynios dienos
iki Velykų“ perskaitykite dviejų apaštalų
liudijimus ir remkitės Šv. Raštų eilutėmis,
giesmėmis ir veiklų aprašymais. Velykų
sekmadienį galite žiūrėti biblinę vaizdo
medžiagą „He Is Risen“ („Jis prisikėlė“),
kurią rasite lds.org/bible-videos (keliomis
kalbomis).

„Tai taip lengva, seneli!“ (p. 67). Per-
skaitę šį straipsnį galbūt ir jūs panorėsite
išsitraukti chronometrą! Pagalvokite, ar
nevertėtų kartu su šeima perskaityti vieną
Mormono Knygos puslapį ir paskaičiuoti,
kiek laiko tai užtrunka. Naudodamiesi
gautu orientaciniu laiku apytikriai paskai-
čiuokite, kiek jūsų šeimai prireiks laiko
visai Mormono Knygai perskaityti. Galbūt
norėsite nustatyti tikslą kartu skaityti
Mormono Knygą. Tvarkaraščio sudarymas
(pvz., kasdien skaityti tam tikrą laiką) gali
padėti pasiekti tikslą.

JŪSŲ GIMTAJA KALBA

Žurnalas *Liahona* bei kita Bažnyčios medžiaga daugeliu kalbų yra prieinama internete,
adresu languages.lds.org.

ŠIO NUMERIO TEMOS

Skaičiai nurodo straipsnio pirmąjį puslapį.

Apmokėjimas, 7, 10, 16,
32, 76

Asmeninė vertė, 7, 12

Atsivertimas, 26, 44

Bažnyčios istorija, 26

Gerovė, 12, 36

Hanteris, Hovardas V., 81

Išgelbėjimo planas, 32,
37, 39, 70

Ižvalga, 64

Jėzus Kristus, 4, 7, 10,
16, 76

Kalba, 40

Kuklumas, 40

Kunigystė, 46, 50, 53, 54,
56, 60

Liudijimas, 62

Misionieriškas darbas,
26, 62

Monsonas, Tomas S., 22

Mormono Knyga, 67

Moterys, 46

Pagarbumas, 76

Pavyzdys, 22

Pranašai, 8, 22

Sandoros, 68

Senasis Testamentas, 8

Šeima, 46, 50, 54, 70

Širdgėla, 37, 39

Šventyklos, 26, 44

Tarnavimas, 12, 36, 38, 50

Velykos, 10, 16

Viltis, 80

Visuotinė konferencija, 4

**Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas**

Antrasis patarėjas Pirmojoje
Prezidentūroje

TVIRTAS inkaras

Neseniai turėjau progą dideliu laivu plaukti palei nuostabią Aliaskos (JAV) pakrantę. Ruošdamas laivą naktį stovėti atokioje žmonijos nepaliestoje įlankoje kapitonas atidžiai nagrinėjo vietovę ir sąlygas: potvynių seką, vandens gylį, nuotolį nuo pavojingų objektų ir kitas. Kai liko patenkintas savo skaičiavimais, kad laivas nepajudėtų iš vietos, nuleido inkarą, o keleiviai galėjo žavėtis įspūdingu Dievo kūrinijos grožiu.

Stebėdamas kranto liniją ėmiau suvokti, kad mūsų laivas dėl mažiausio vėjelio ir povandeninės srovės beveik nepastebimai judėjo. Tačiau laivas tvirtai ir atkakliai laikėsi tvirto inkaro grandinių apibrėžtame apskritime.

Kapitonas nelaikė pakelto inkaro pasirošęs jį išmesti artėjant kokiam nors audrai. Priešingai, jis nuleido inkarą kaip apsaugos priemonę, kad neleistų laivui nuplaukti į nesaugius vandenį ar lėtai dreifuoti, kol keleiviai ir įgula manys, kad yra saugūs.

Mąstydamas apie tai pagalvoju: jei tai, kas nutiko, nėra galimybė palyginti, tai aš niekada nepilotavau lėktuvo.

Kodėl mums reikia inkarų

Inkarai skirti laivams saugiai pritvirtinti norimoje vietoje arba padėti suvaldyti laivą esant blogam orui. Tačiau šiems labai svarbiems tikslams pasiekti nepakanka vien turėti inkarą. Inkaras turi būti tvirtas, patikimas ir deramai naudojamas tinkamoje vietoje tinkamu metu.

Inkarai reikalingi ir pavieniams asmenims, ir šeimoms.

Priešininkas didele audra gali mus nupūsti nuo kelio ir grasinti blokšti į uolas. Tačiau kartais pavojus tyko tuomet, kai atrodo, jog viskas yra saugu – švelnus vėjas ir ramus vanduo. Tiesą sakant, didžiausias pavojus gali kilti tuomet, kai dreifuojame, o judėjimas toks nežymus, kad vos jį pastebime.

Evangelija yra mūsų inkaras

Inkarai turi būti tvirti, stiprūs ir gerai prižiūrimi, kad prireikus būtų paruošti. Be to, jie turi būti pritvirtinti prie tokio pagrindo, kad galėtų atlaikyti priešiškas jėgas.

Žinoma, Jėzaus Kristaus Evangelija yra toks inkaras. Visatos Kūrėjas jį paruošė dieviškam tikslui, kad Jo vaikai būtų saugūs ir nenukryptų nuo kelio.

Kas dar yra Evangelija, be to, kad pagal Dievo planą būtų išpirkti Jo vaikai ir atvesti atgal į Jo akivaizdą?

Žinome, kad viskas turi tendenciją dreifuoti, tad turime tvirtai nuleisti savo inkarus į Evangelijos tiesos pagrindą. Nevalia juos atsainiai išmesti ant išdidumo smėlio ar jais vos liesti savo įsitikinimų paviršių.

Šį mėnesį turime progą Bažnyčios visuotinėje konferencijoje klausytis Dievo tarnų. Jų žodžiai kartu su Šv. Raštų eilutėmis ir Dvasios raginimais taps saugiu ir tvirtu amžinųjų vertybių ir principų uolienos pagrindu, prie kurio galėsime pritvirtinti savo inkarus tam, kad išliktume nepajudinami

ir saugūs tuomet, kai ištiks gyvenimo sunkumai ir išbandymai.

Senovės pranašas Helamanas mokė: „Ant mūsų Išpirkėjo, kuris yra Kristus, Dievo Sūnus, uolos jūs turite statyti savo pamatą; idant kada velnias pasiųs savo galingus vėjus, taip, savo strėles viesule, taip, kada visa jo kruša ir jo galinga audra daužysis į jus, tai neturėtų galios jums nutraukti į nelaimės ir begalinio vargo prarają, dėl uolos, ant kurios esate pastatyti, kuri yra patikimas pamatas; ir jeigu žmonės stato ant šito pamato, jie negali griūti“ (Helamano 5:12).

Įtvirtinto inkaro vertė

Gyvenimas savaip bando mūsų inkarus ir gundo dreifuoti. Tačiau, jei mūsų inkarai bus tinkamai nuleisti ant mūsų Išpirkėjo uolos, jie laikys – kad ir kokia bus vėjo jėga, potvynio galia ar bangų aukštis.

Suprantama, laivas sukurtas ne stovėjimui uoste; jis turi pakelti inkarą

ir plaukti gyvenimo jūromis. Tebūnie tai palyginimas kitam kartui.

O dabar mane guodžia žinojimas, kad Evangelijos inkaras ir mūsų Išpirkėjo uola laikys mus tvirtai ir saugiai.

Toks inkaras neleis mums nukrypti nuo kurso į pavojų ar nelaimę. Jis suteiks mums šlovingų progų mėgautis neprilygstamu vis besikeičiančių ir didingų gyvenimo vaizdinių grožiu.

Gyvenimas yra gražus ir vertas

gyventi. Vėjas, audra ir vyraujančios srovės gali sugundyti dreifuoti į regimus ar neregimus pavojus, tačiau Evangelijos žinia ir jos dieviška galia mus išlaikys kelyje į saugų mūsų Dangiškojo Tėvo uostą.

Tad ne tik *klausykimės* balandžio visuotinės konferencijos kalbų, bet ir *pritaikykime* jų žinias lyg tvirtai į mūsų kasdieninį gyvenimą įleistus inkarus.

Telaimina ir tepadedą mums Dievas šiame svarbiame ir būtiname darbe! ■

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Pagalvokite, ar nevertėtų pakalbėti apie inkarų svarbą Lehių šeimos kelionės jūra į pažado žemę kontekste (žr. 1 Nefio 18). Galėtumėte aptarti 1 Nefio 18:11–15 eilutes, kuriose rašoma, kad Nefis buvo surištą, Liahona nustojo veikti, o jų laivą ėmė svaidyti šėlstančios audros. Su kokiomis pasekmėmis susiduriame, kai saugiai nenuleidžiame inkaro į Evangeliją? Taip pat galite perskaityti 1 Nefio 18:21–22 eilutes ir aptarti, kaip atsigręždami į Gelbėtoją galime surasti saugią priebėgą.

Konferencija ir aš

Sara Dyks

Seniau manydavau, kad visuotinės konferencijos savaitgaliai ilgi ir nuobodūs, tačiau bėgant laikui man jie ėmė patikti ir jų laukdavau. Visuotinės konferencijos savaitgalis gali dvasiškai praturtinti, tačiau pirmadienį sugrįžta įprastas gyvenimas ir tie jausmai gali lengvai išblėsti. Toliau pateikiu kelias man padėjusias idėjas, kaip iš konferencijos gauti kuo daugiau naudos.

Konferencijai ruošiuosi surašydama klausimus, o išgirdusi atsakymus į juos – užsirašau. Konferencijai pasibaigus aš mėgstu iš LDS.org atsisiųsti kalbas ir muziką ir įsikelti viską į savo MP3 grotuvą, kad dirbdama savo kasdienes darbus galėčiau klausytis kurios

nors kalbos ar giesmės. Taip pat mėgstu studijuoti konferencijai skirtą *Liahoną*. Savojo egzemplioriaus parašėse žymiusi ir rašausi pastabas. Atėjus kitai konferencijai mano žurnalas atrodo gerokai nutrintas. Kartais su šeima per šeimos vakarą studijuojame konferencijos žinias.

Per konferenciją jaustos dvasios išsaugojimas ir nuolatinis mokymasis iš jos kalbų reikalauja pastangų, tačiau tai man atnešė didelių palaiminimų. Kadangi studijuoju visuotinės konferencijos žinias, tai atėjus sunkiai minutei gaunu daug stiprybės ir pagalbos; ir žinau, kad tos žinios yra įkvėptos.

Autorė gyvena Toronte, Kanadoje.

VAIKAI

Nuleiskite savo inkarą

Kas jus išlaikys prisitvirtinusių prie Evangelijos? Nubrėžkite liniją nuo berniuko rankose laikomos virvės iki daiktų, kurie, pasak Prezidento Uchtdorfo, yra saugios vietos nuleisti savo inkarą.

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir stenkitės suvokti, ką reikia aptarti. Kaip Gelbėtojo gyvenimo ir misijos supratimas sustiprins jūsų tikėjimą Juo ir palaimins tas, kuriomis rūpinatės per lankomąjį mokymą? Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.

Dieviškoji Jėzaus Kristaus misija – Gelbėtojas ir Išpirkėjas

Ši žinia yra iš lankomojo mokymo žinių serijos apie Gelbėtojo misijos aspektus.

Tarp svarbiausių Jėzų Kristų „apibūdinančių titulų yra Išpirkėjas, – sakė vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo. – *Išpirkti* – reiškia apmokėti įsipareigojimą arba skolą. *Išpirkti* taip pat gali reikšti išgelbėti arba išlaisvinti sumokant išpirką. [...] Kiekviena tų prasmų iliustruoja skirtingus didžiojo Išpirkimo aspektus. Tą Išpirkimą įvykdė Jėzus Kristus per Apmokėjimą. Pasak žodyno, tai reiškia „išlaisvinti iš nuodėmės ir bausmių už ją, per auką už nusidėjėlių“.¹

Paramos bendrijos visuotinė prezidentė Linda K. Burton sakė: „Dangiškasis Tėvas [...] pasiuntė Savo Viengimį ir tobulą Sūnų kentėti už mūsų nuodėmes, mūsų širdgėlą ir už visas mūsų asmeninio gyvenimo neteisības.

[...] Viena moteris, ilgus metus briedusi per vargą ir sielvartą, pro ašaras sakė: „Suvokiau, kad esu tarsi 20-ies dolerių banknotas – suglamžytas,

apiplėšytas, purvinas, išniekintas ir randuotas. Bet vis dar verta visų 20-ies dolerių.“ Ši moteris žino, jog [...] yra pakankamai vertinga, kad [Dievas] pasiųstų Savo Sūnų apmokėti už ją asmeniškai. Kiekviena sesuo šioje Bažnyčioje turėtų žinoti tai, ką žino toji moteris.“²

Iš Raštų

2 Nefio 2:6; Helamano 5:11–12; Mozės 1:39

IŠNAŠOS

1. D. Todas Kristofersonas, „Išpirkimas“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Linda K. Burton, „Ar tikėjimas Jėzaus Kristaus Apmokėjimu įrašytas mūsų širdyse?“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

Tikėjimas, šeima, parama

Iš mūsų istorijos

Naujajame Testamente pasakojama apie moteris, kurios nauodojo tikėjimą Jėzumi Kristumi, mokėsi ir gyveno pagal Jo mokymus bei liudijo apie Jo tarnystę, stebuklus ir didybę.

Moteriai prie šulinio Jėzus tarė:

„Kas gers vandenį, kurį aš duosiu, tas nebetros per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą.“

Tuomet moteris sušuko: „Viešpatie, duok man to vandens, kad aš nebetrosčiau [...]“.

Aš žinau, jog netrukus ateis Mesijas (tai yra Kristus). Atėjęs jis mums viską paskelbs.“

Jėzus jai tarė: „Tai aš, kuris su tavimi kalbu!“

Tada ji paliko savo ąsotį ir nubėgo į miestą liudyti apie Jį (žr. Jono 4:6–30).

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip galime parodyti dėkingumą Gelbėtojui ir Išpirkėjui Jėzui Kristui?
2. Kaip galime pasinaudoti mūsų Gelbėtojo apmokančios aukos palaimomis?

MOZĖ

„Mozė buvo toks didis, kad net pats Kristus buvo lyginamas su šiuo senovės pranašu, izraelitų vadu.“¹

Vyresnysis Briusas R. Makonkis (1915–1985) iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

Gimiau Egipte laikotarpiu, kai mano žmonės, izraelitai, buvo vergijoje. Faraonas, baimindamasis augančio izraelitų vergų skaičiaus, įsakė žudyti visus gimstančius vyriškos lyties kūdikius. Norėdama mane apsaugoti, mama nuo pat gimimo tris mėnesius slapstė mane, kol galiausiai paliko krepšyje tarp Nilo upės nendrių. Mane surado faraono dukra ir užaugino lyg savo sūnų.²

Užaugęs išvykau iš Egipto ir apsigyvenau Midjano žemėje. Ten susibičiuliuavau su aviganiu ir kunigu Jetru; vedžiau jo dukterį Ciporą. Iš Jetro gavau Melchizedeko kunigystę.³

Kartą man prižiūrint Jetro kaimenę, degančiame krūme pasirodė Viešpats; Jis pašaukė mane išvaduoti Izraelio vaikus iš vergijos.⁴

Sugrįžęs į Egiptą pasakiau faraonui, kad išlaisvintų Viešpaties žmones, tačiau jis tik dar labiau apkrovė juos lažu. Viešpats egiptiečiams siuntė keletą nelaimių, tačiau faraonas užkietino savo širdį ir vis dar nesutiko išlaisvinti izraelitų. Paskutinė nelaimė buvo naikinantis angelas, išžudęs kiekvienos egiptiečių šeimos pirmagimius sūnus. Izraelitai nuo naikinančio angelo apsisaugojo savo namų durų

staktas apšlakstę nesutepto ėriuko krauju ir pasilikę namuose. Per mane Viešpats įsteigė Paschos apeigas, skirtas padėti izraelitams kasmet minėti šį stebuklą.⁵

Ši paskutinė nelaimė privertė faraoną nusileisti ir išlaisvinti izraelitus. Tačiau vėliau faraonas užkietino savo širdį ir savo armijas pasiuntė vyti išvykstančių izraelitų. Viešpats palaimino mane

galia perskirti Raudonąją jūrą, tad perėjome sausa žeme, o jūra užliejo faraono armiją.⁶

Tada dieną debesimi, o naktį ugnies stulpu Viešpats vedė

MOZĖ MELDUOSE © PROVIDENCE COLLECTION; MOZĖ PERSKIRIA RAUDONĄJĄ JŪRĄ, AUT. ROBERTAS T. BARETAS; MOZĖ IR LENTELĖS, AUT. DŽERIS HARSTONAS; MOZĖ PAŠAUKIA AARONĄ Į TARNYSTĘ, AUT. HARIS ANDERSONAS; MOZĖ IR VARINIS ŽALTYS, AUT. DŽIUDIT A. MER

mus per tyrus. Jis parūpino mums vandens, manos ir kurapkų.⁷

Užlipau į Sinajaus kalną, ten išbuvau 40 dienų ir iš Viešpaties gavau Dešimt Įsakymų. Nusileidęs nuo kalno pamačiau, kad izraelitai nusigręžė nuo Dievo ir garbinimui nusiliedino aukso veršį. Jie nebuvo verti gauti Dievo man įteiktą įstatymą, tad perlaužiau lenteles, kuriose jis buvo surašytas. Sugrižau į kalną, kur Viešpats man davė mažesnį įstatymą, pavadintą mano vardu – Mozės įstatymu.⁸

Tyruose Viešpats man apreiškė tabernakulio, t. y. nešiojamos šventyklos, statymo schemą. Keliaudami mes visur nešiojomės šį tabernakulį, kad galėtume jame garbinti. Tabernakulyje žmonės atlikdavo apeigas, o aš su Viešpačiu šnekėdavausi „veidas į veidą, kaip žmogus kalbasi su savo bičiumi“.⁹ Be to, Viešpats man parodė, kaip padaryti sandoros skrynią, šventą relikviją, laikomą pačioje švenčiausioje tabernakulio vietoje – šventų švenčiausioje.¹⁰

Kai bausdamas izraelitus Viešpats pasiuntė „ugningas gyvates“, man buvo įsakyta iš žalvario pasidirbti žaltį, iškelti ją aukštai ant lazdos, kad visi, sukandžioti gyvačių, pažvelgę į ją pasveiktų. Tačiau dėl išdidumo

ir užduoties paprastumo dauguma nežvelgė ir todėl pražuvo.¹¹

Viešpats, 40 metų vedžiojęs izraelitus po tyrus, galiausiai leido jiems įžengti į pažadėtąją žemę.¹² Aš neižengiau, bet buvau „paimtas Dvasios“ pas Viešpatį.¹³ ■

IŠNAŠOS

1. Briusas R. Makonkis, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1966), 515; taip pat žr. Pakartoto Įstatymo 18:15–19.
2. Žr. Išėjimo 1; 2:1–10.
3. Žr. Išėjimo 2:11–22; Doktrinos ir Sandorų 84:6.
4. Žr. Išėjimo 3; 4:1–17.
5. Žr. Išėjimo 5–12; Ezechielio 45:21.
6. Žr. Išėjimo 14.
7. Žr. Išėjimo 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7.
8. Žr. Išėjimo 24:18; 31:18; 32; 34.
9. Išėjimo 33:11.
10. Žr. Išėjimo 25–29; 40:21.
11. Žr. Skaičių 21:6–9; 1 Nefio 17:41; Almos 33:19–20.
12. Žr. Skaičių 14:33–34.
13. Almos 45:19.

FAKTŲ KRAITELĖ. MOZĖ

Mozės raštai: be Mozės knygos Brangiajame Perle, Mozė taip pat parašė penkias knygas Biblijoje: Pradžios, Išėjimo, Kunigų, Skaičių ir Pakartoto Įstatymo.

Vaidmuo ikimirtingajame gyvenime:

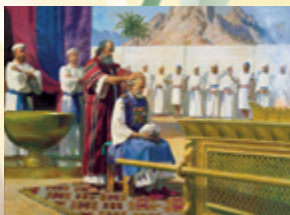
buvo išrinktas vadovauti Evangelijos laikotarpiui (žr. Abraomo 3:22–23).

Vaidmenys žemiškajame gyvenime:

išvedė izraelitus iš Egipto; Sinajaus kalne gavo Įstatymą (žr. Išėjimo 12; 20).

Pomirtinio gyvenimo vaidmenys:

Atsimainymo kalne ir ten Petru, Jokūbui ir Jonui perdavė kunigystės raktus (žr. Raštų rodyklę, „Atmainytas, Atmainymas“, p. 16–17); 1836 m. balandžio 3 d. pasirodė Kirtlando šventykloje (Ohajo valst., JAV), kur Džozefui Smitui sugrąžino Izraelio surinkimo raktus (žr. DS 110:11).

SEPTYNIOS DIENOS IKI VELYKŲ

Tu ir tavo šeima galite sužinoti, ką gyvendamas žemėje veikė Jėzus. Pradėkite sekmadienį prieš Velykas. Kiekvieną dieną perskaitykite Raštų ištrauką, atlikite praktinę užduotį arba sudainuokite giesmelę (ar kitą dainelę ta tema). Tada iškirpkite ir tuščiame langelyje įklijuokite tą Jėzaus paveikslėlį, kuris atitinka Raštų pasakojimą.

Kai visi langeliai bus su paveikslėliais, ateis Velykos! ■

1 DIENA
Dangiškasis Tėvas pasiuntė Savo Sūnų Jėzų Kristų gimti žemėje.
• Luko 2:4–7
• „Jis siuntė savo Sūnų“
(*Vaikiškų dainelių knyga*, p. 20)

2 DIENA
Jėzus buvo vaikas. Galime būti kaip Jis – geri ir malonūs.
• Luko 2:40, 52
• „Ir Jėzus buvo kadais vaiku“ (*Vaikiškų dainelių knyga*, p. 34)

3 DIENA
Jėzus laikėsi visų Dangiškojo Tėvo įsakymų, taip pat įsakymo pasikrikštyti.
• Mato 3:13–17
• „When Jesus Christ Was Baptized“ (*Children's Songbook*, Nr. 102)

4 DIENA
Jėzus darė daug stebuklių, pvz., pagydė sergančiuosius, padėjo neregams vėl matyti ir nuramdė audrą.
• Morkaus 4:36–39
• „Papasakok man apie Jėzų“ (*Vaikiškų dainelių knyga*, p. 36)

5 DIENA

Per paskutinę vakarienę Jėzus paprašė Savo mokinių rengti sakramentą Jam atminti. Mes irgi galime prisiminti Gelbėtoją kas savaitę priimdami sakramentą.

- Luko 22:19–20
- Pasakyk savo tėveliams, kas tau galėtų padėti šį sekmadienį per sakramentą galvoti apie Jėzų.

6 DIENA

Kadangi Dangiskasis Tėvas ir Jėzus mus myli, tai Jėzus atėjo į žemę kentėti dėl mūsų nuodėmių, kad mums būtų atleista ir galėtume grįžti pas Dangiskąjį Tėvą.

- Luko 22:41–44
- Ką galėtum padaryti jau šiandien, kad parodytum Jėzui, koks dėkingas esi už Jo auką?

7 DIENA

Tris dienas išbuvęs kape, Jėzus prisikėlė. Kadangi Jis prisikėlė, mes irgi prisikelsime.

- Jono 20:15–17
- Luko 24:36–40
- „Ar tikrai Jėzus vėl gyvas?“ (*Vaikiškų dainelių knyga*, p. 45)

Šioje veikloje siūlomu dainelių gali pasiklausyti internete, adresu lds.org/music.

ESAME Viešpaties rankos

Varganai gyvenančiųjų paieška ir tarnavimas kenčiantiems neatsiejami nuo buvimo Jėzaus Kristaus mokiniu.

Nylas K. Njuelas
Gerovės tarnyba

Pačioje Didžiosios depresijos pradžioje šešių Druskos ežero slėnio kuolų prezidentai susivienijo, kad kartu grumtųsi su tamsėjančiais skurdo ir alkio debesimis, kėlusiais grėsmę vis didesniai skaičiui Bažnyčios narių.¹ Nors toji ekonominė krizė veikė žmones visur, Jutą ji palietė ypač smarkiai.²

Tuo metu Bažnyčios vadovai turėjo nedaug priemonių padėti stokojančiams. Žinoma, jie galėjo naudoti pasninko atnašas, tačiau nuolatinis jų poreikis buvo daug didesnis nei kada nors iki tol. Vadovaujant Pirmininkaujančiam Vyskupijai, XX a. pradžioje buvo įsteigta Dezeretės darbo tarnyba. Tačiau ji nebuvo tinkamai aprūpinta, kad patenkintų tokį milžinišką poreikį.

Tie šeši kunigijos vadovai žinojo, kad jei jų kuolų žmonėms reikia pagalbos, tai laukti nebegalima. Jie turėjo imtis neatidėliotinių veiksmų. Pradžioje jie pradėjo įdarbinti žmones. Jie surinko vyrus ir nuvežė juos į laukus imti derliaus. Atsidėkodami už vyrų darbą, dėkingi ūkininkai jiems dosniai aukojo maisto. Maisto perteklius buvo padedamas į sandėlį, iš kurio jis buvo dalinamas kitiems alkstantiems. Aukojimams gausėjant, šventieji ėmė maistą konservuoti.

Tai tapo šiandieninės gerovės programos pradžia.

Prėjus aštuoniems dešimtmečiams, šių dienų Bažnyčios vadovai visame pasaulyje rūpinasi šventųjų bendruomenėmis ir jaučią tą patį ryžtą padėti stokojančiams.

2011 m. spalio visuotinėje konferencijoje Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas, antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, pasakė: „Matydami, kad kažkam iš aplinkinių reikia pagalbos, pernelyg dažnai viliamės, jog kažkas iš toli stebuklingai pasirodys ir tą pagalbą suteiks. Galbūt laukiame, kol reikiamų žinių turintys ekspertai išspręs konkrečias problemas. Taip darydami, paliekame artimą be pagalbos, kurią galėtume suteikti mes, ir praleidžiame progą tarnauti. Nors ekspertai nėra blogai, bet sutikite, kad niekada jų nebus tiek, kad išspręstų visas problemas. Todėl Viešpats Savo kunigiją ir organizaciją įsteigė prie kiekvienų durų, kiekvienoje šalyje, kurioje įkurdinta Bažnyčia.“³

Šis kvietimas vietiniams Bažnyčios vadovams ir nariams imtis veiksmų pagal Šventosios Dvasios įkvėpimą daugelį žmonių pasaulyje paskatino, pasak Prezidento Uchtdorfo, patiems išsiaiškinti ką daryti.⁴ Jie pasiraitojo rankoves ir

apsisprendė „visame atmin[ti] vargšus ir beturčius, ligotus ir prisilėgtus“ (DS 52:40).

Ekvadoras

Vyskupo Džonio Morantės iš Gvajakilio Ekvadore širdis apsunko, kai pažvelgė į savo apylinkės narius. Pernelyg daug šeimų vargo, kad užsidirbtų bent menkiausiam pragyvenimui. Jis panorė jiems padėti, tad pasitarė su savo apylinkės vadovais ir dėl viso šio reikalo kreipėsi į Viešpatį.

Kadangi darbo pasiūlymų tame rajone buvo mažai, jis pradėjo dirbti su 11 seserų, ragindamas jas imtis kokio nors nedidelio namudinio verslo. Pastebėjusios, kad trūksta kokybiškų, nebrangių, namų valymui skirtų priemonių, šios seserys ėmė svarstyti galimybę imtis jų gamybos ir pardavinėti savo bendruomenėje. Tačiau kaip joms išmokyti pasidaryti tas priemones?

Vyskupas Morantė tuomet atkreipė dėmesį į vieną savo apylinkės bedarbę seserį, anksčiau dirbusią chemike vaistų pramonėje. Kai tos 11 seserų paprašė jos pagalbos, ji džiugiai sutiko jas išmokyti pasidaryti saugių ir kokybiškų priemonių.

Jos parašė verslo planą, žemėlapyje pažymėjo, kurį bendruomenės rajoną aptarnaus kiekviena sesuo, sudarė numatytų gaminti priemonių asortimentą ir sukūrė pakuotes bei etiketes.

Po kelių mėnesių jos jau turėjo pastovių klientų ratą ir uždirbo tiek, kad galėjo išbristi iš skurdo ir padėti savo stokojančioms šeimoms.

Kai vienos vietinės vaistus gaminančios įmonės vadovai sužinojo apie šį verslą, juos sudomino pasakojimas apie bedarbę vaistų pramonės chemikę. Po kurio laiko jie pakvietė ją į pokalbį dėl darbo ir priėmė vadovauti jų pačių gamybai.

Rusija

Galina Gončiarova iš Maskvos Rečnoj apylinkės Rusijoje tarnavo metraštininke, tačiau paslydusi ant ledo susilaužė

abi rankas. Ligoninėje rankas jai sugipsavo. Ji negalėjo nei pavalgyti, nei apsirengti. Ji negalėjo nei susišukuoti, nei atsiliiepti į telefono skambutį.

Kai jos apylinkės nariai apie tai sužinojo, jie nedelsdami ėmėsi veikti. Kunigija suteikė jai palaiminimą ir kartu su Paramos bendrijos seserimis sudarė šios

Kai Galina Gončiarova paslydo ir susilaužė rankas, seserys iš Paramos bendrijos tarnavo ir buvo jos rankomis.

geros sesers lankymo ir priežiūros tvarkaraštį.

Apylinkės misijos vadovas Vladimiras Nečiporovas kalbėjo: „Prisiminėme vieną visuotinės konferencijos kalbą apie Kristaus statulą, neturinčią rankų.⁵ Statulos apačioje kažkas pakabino lentelę su užrašu: „Jūs – mano rankos.“ Ši sesuo tapo neįgali kelioms savaitėms, tad Rečnoj apylinkės nariams ši istorija pasirodė artima. Tiesiogine prasme mes tapome jos rankomis.“

Filipinai

2011 metais pro Filipinus praūžęs taifūnas „Vaši“ sukėlė didelius potvynius ir audras. Liko suniokota apie 41 000 namų, žuvo daugiau kaip 1200 žmonių.

Dar prieš potvynį Maksas Saavedra, Kagajan de Oro kuolo prezidentas Filipinuose, pajuto raginimą sudaryti kuolo ekstremalių situacijų reagavimo komandą. Įvairioms užduotims vykdyti jis sudarė komitetus, turėsiančius pasirūpinti viskuo: nuo paieškų ir gelbėjimo iki aprūpinimo maistu, vandeniu ir rūbais.

Kai potvynio vanduo atslūgo iki saugaus lygio, susirinko Bažnyčios vadovai ir nariai. Jie pranešė apie visų narių padėtį ir įvertino padarytą žalą. Įstrigusiems nariams gelbėti vienas narys parūpino guminių valčių. Maldos namai virto prieglauda visiems tiems, kam reikėjo maisto, rūbų, antklodžių ir laikinos pastogės. Švarus vanduo buvo ypač svarbus, tad Prezidentas Saavedra susisiekė su vietine firma, turėjusia ugniagesių automobilį; juo firmos darbuotojai vežė švarų vandenį į maldos namų pagalbos centrus. Medicininį išsilavinimą turintys nariai padėjo sužeistiesiems.

Kai visais Bažnyčios nariais buvo pasirūpinta, Prezidentas Saavedra su savo komanda nuvyko į kitus miesto pagalbos centrus ir pasisiūlė padėti. Jie atsivežė maisto ir kitų priemonių. Nors patys prarado savo namus, daug narių iš karto po audros ėmėsi nesavanaudiškos tarnystės kitiems. Praėjus liūčiai ir pradžiūvus žemei, iš trijų kuolų susirinkę „Mormonų pagalbos rankų“ savanoriai ėmėsi darbo: skirstė priemones ir tvarkė aplinką.

Brazilija

Brazilijos mieste Sete Lagoas yra neįgalių moterų prieglauda, skirta pagelbėti nukentėjusioms nuo narkotikų. Jų kasdienybė buvo vargana. Mažoje krosnelėje jos kasdien išsikepdavo apie 30 kepalėlių duonos. Nors tos moterys šiek tiek pagalbos sulaukdavo iš vietinės humanitarinės tarnybos, tačiau jos vos prasimaitindavo. Kai Bažnyčios nariai iš Sete Lagoas Brazilijos kuolo sužinojo apie šias stokojančias moteris, panorė padėti.

Jie pasikalbėjo su moterimis apie jų poreikius. Moterys kalbėjo, kad jei jos sugebėtų išsikepti daugiau duonos, tai ne tik geriau prasimaitintų, bet galbūt parduotų kelis

kepalėlius ir užsidirbtų taip reikalingų pinigų.

Kad pagerintų šių moterų sąlygas, Bažnyčios vadovai darbavosi išvien su vietine karo policija ir mokykla. Bažnyčios humanitarinės tarnybos finansinės paramos ir Bažnyčios bei bendruomenės savanorių pagalbos dėka buvo įrengta nauja kepyklėlė, kurioje per dieną buvo galima iškepti 300 kepalėlių duonos.

Gavusios pajamų kepyklėlės moterys galėjo įdarbinti savo pirmą darbuotoją – vieną moterį iš prieglaudos.

Gerovės darbas

Kaip įkvėpti Bažnyčios vadovai prieš kelis dešimtmečius pamatė juos supantį didį vargą ir nepanoro nusigręžti, taip ir šių dienų Bažnyčios vadovai ir nariai savaip daro tą patį.

Kalbėdamas Bažnyčiai apie rūpinimąsi kitais, Prezidentas Uchtdorf pasakė: „Viešpaties būdas nereiškia, kad turime susėsti upelio pakraštyje ir laukti, kol jam nustojus tekėti galėsime jį pereiti. Jis reiškia, kad turime susiburti, pasiraizoti rankoves, kibti į darbą ir pradėti statyti tiltą ar valtį, kad galėtume įveikti tuos sunkumų vandenis.“⁶

Varganai gyvenančiųjų paieška ir tarnavimas kenčiantiems neatsiejami nuo buvimo Jėzaus Kristaus mokinio. Pats Jėzus Kristus tai darė tarnaudamas žmonėms Savo dienos. Prezidentas Uchtdorf baigė taip: „Šis aprūpinimo Viešpaties būdu darbas nėra tik dar viena programa iš Bažnyčios programų sąrašo. Jos nevalia ignoruoti ar atidėlioti. Ji yra mūsų doktrinos esmė, ji yra mūsų religijos esmė.“⁷ ■

IŠNAŠOS

1. Keturi iš šių kuolų prezidentų – Hju B. Braunas, Haroldas B. Ly, Henris D. Moilis ir Merionas Dž. Romnis – vėliau buvo pašaukti apaštalais, o dar vėliau jie visi tarnavo Bažnyčios Pirmojoje Prezidentūroje. Haroldas B. Ly tapo 11-uoju Bažnyčios prezidentu.
2. 1930-aisiais Jutos valstija užėmė antrą vietą Jungtinėse Valstijose pagal nedarbingumo lygį. Žr. Garth L. Mangum and Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990* (1993), 95.
3. Dyteris F. Uchtdorf, „Aprūpinimas Viešpaties būdu“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
4. Dyteris F. Uchtdorf, „Aprūpinimas Viešpaties būdu“.
5. Žr. Dyteris F. Uchtdorf, „Jūs esate mano rankos“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
6. Dyteris F. Uchtdorf, „Aprūpinimas Viešpaties būdu“.
7. Dyteris F. Uchtdorf, „Aprūpinimas Viešpaties būdu“.

Pirmosios Prezidentūros ir Dvylikos Apaštalų Kvorumo nariai yra šių dienų pranašai, regėtojai ir apreiškėjai, „ypatingieji Kristaus vardo liudytojai visame pasaulyje“ (žr. DS 107:23). Dėl to jie turi pareigą liudyti apie Jėzaus Kristaus dieviškumą ir apie Jo, pasaulio Gelbėtojo ir Išpirkėjo, misiją.

Toliau pateiktose citatose šie išrinkti ir paskirti vyrai dalinasi liudijimais apie Gelbėtojo Apmokėjimą, Prisikėlimą ir gyvumą.

Ypatingieji liudytojai liudija apie Gyvąjį Kristų

Jėzus yra mūsų Išpirkėjas

„Iš visos širdies ir
sielos, kaip ypa-
tingas liudytojas,
aš karštai liudiju,

kad Dievas tikrai gyvas. Jėzus yra
Jo sūnus, Tėvo Viengimis kūne. Jis
yra mūsų Išpirkėjas, Jis yra mūsų
Užtarėjas pas Tėvą. Tai Jis mirė
ant kryžiaus, kad apmokėtų mūsų
nuodėmes. Jis tapo pirmaisiais pri-
sikėlimo vaisiais. Kadangi Jis mirė,
visi vėl gyvens. „Jis gyvas, Atpirkėjas
mūs! Užlieja ši žinia džiaugsmu.“

[„Jis gyvas, Atpirkėjas mūs!“,

Giesmės ir vaikų dainos, p. 38].“

Prezidentas Tomas S. Monsonas, „Žinau, kad
mano Atpirkėjas gyvas!“, 2007 m. balandžio
visuotinės konferencijos medžiaga.

Esu liudytojas

„Kad Viešpats
prisikėlė, žinau
taip pat tikrai, tarsi
būčiau buvęs tą va-
karą su tais dviem

mokiniais name prie kelio į Emausą.
Kad Jis gyvas, žinau taip pat tikrai,
kaip tai patyrė Džozefas Smitas, kai
skaistaus ryto šviesoje Palmyros
giraitėje matė Tėvą ir Sūnų. [...]

Liudiju tai kaip prisikėlusio Gel-
bėtojo ir mūsų Išpirkėjo liudytojas.“

Prezidentas Henris B. Airingas, pirmasis
patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, „Ateikite
pas mane“, 2013 m. balandžio visuotinės kon-
ferencijos medžiaga.

Apmokėjimas ir Išgelbėjimas

„Dievas Tėvas yra
Evangelijos autorius;
Evangelija yra pa-
grandinė Dievo išgel-

bėjimo, arba išpirkimo, plano dalis. Ji
vadinama Jėzaus Kristaus Evangelija,
nes būtent Jėzaus Kristaus Apmokė-
jimas Išpirkimą ir Išgelbėjimą padarė
įmanomą. Dėl Apmokėjimo visi vyrai,
moterys ir vaikai yra besąlygiškai
išpirkti iš fizinės mirties ir visi bus
išpirkti iš savo nuodėmių su sąlyga,
jog priims Jėzaus Kristaus evangeliją
ir paklus jai [...].

Aš liudiju tai visa širdimi ir protu.“

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas, antrasis pata-
rėjas Pirmojoje Prezidentūroje, „Argi neturime
priežasties džiūgauti?“, 2007 m. spalio visuotinės
konferencijos medžiaga.

Jėzus yra Kristus

„Žinau, kad Dievas yra mūsų Tėvas. Jis Džozefui Smitui pristatė savo Sūnų Jėzų Kristų. Skelbiu jums, jog žinau, kad Jėzus yra Kristus. Žinau, kad Jis gyvas. Jis gimė laiko viduryje. Jis mokė Savo Evangelijos ir patyrė išbandymus. Jis kentėjo, buvo nukryžiuotas ir trečią dieną prisikėlė. Jis, kaip ir Jo Tėvas, turi kūną iš mėsos ir kaulų. Jis atliko Apmokėjimą. Apie Jį liudiju. Esu Jo liudytojas.“

Prezidentas Boidas K. Pakaris, Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas, „Dvylika“, 2008 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Išpirka už žmonijos šeimą

„[Jėzus Kristus] yra Tėvo amžinojo plano šerdis, Gelbėtojas, kuris buvo parūpintas kaip išpirka už žmoniją. Dievas pasiuntė Savo Mylimąjį Sūnų, kad įveiktų Adomo ir Ievos nuopuolį. Jis atėjo į žemę kaip mūsų Gelbėtojas ir Išpirkėjas. Jis, atiduodamas Savo gyvybę, dėl mūsų nugalėjo fizinės mirties kliūtį. Jam mirus ant kryžiaus, Jo dvasia atsiskyrė nuo kūno. Trečiąją dieną Jo dvasia ir kūnas susivienijo amžiams, kad daugiau niekada neatsiskirtų.“

Vyresnysis L. Tomas Peris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Išgelbėjimo planas“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

Svarbiausias poelgis visoje žmonijos istorijoje

„[Gelbėtojo] Apmokėjimas vyko Getsemanėje, kur Jis prakaitavo dideliais kraujo lašais (žr. Luko 22:44), ir Golgotoje (arba Kalvarijoje), kur mirtį simbolizavusioje, vadinamojoje „kaukolės vietoje“ ant kryžiaus buvo iškeltas Jo kūnas (Morkaus 15:22; Mato 27:33; taip pat žr. 3 Nefio 27:14). Šis begalinis Apmokėjimas išvadavo žmogų iš mirties begalybės (žr. 2 Nefio 9:7). Šis Gelbėtojo Apmokėjimas prisikėlimą padarė realybe, o amžinąjį gyvenimą – visiems prieinama galimybe. Jo Apmokėjimas tapo svarbiausiu poelgiu visoje žmonijos istorijoje.“

Vyresnysis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „The Peace and Joy of Knowing the Savior Lives,“ Ensign, Dec. 2011, 20; Liahona, Dec. 2011, 22.

Auka už nuodėmę

„Jėzus Kristus ištvėrė nesuvokiamą kančią, kad Pats taptų auka už visų nuodėmes. Taip buvo paaukotas absoliutus gėris – sveikas avinėlis be kliaudos už visą blogį – viso pasaulio nuodėmes. [...]

Ši auka – Jėzaus Kristaus Apmokėjimas – yra išgelbėjimo plano šerdis. [...]

Aš žinau, kad Jėzus Kristus yra Dievo, Dangiškojo Tėvo, Viengimis Sūnus. Žinau, kad dėl Jo apmokančiosios aukos mums yra užtikrintas nemirtingumas ir amžinojo gyvenimo galimybė. Jis yra mūsų Viešpats, mūsų Gelbėtojas ir mūsų Išpirkėjas.“

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Auka“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Gelbėtojas vadovauja Savo Bažnyčiai šiandien

„Jėzaus Kristaus atpirkimas yra būtina Dangiškojo Tėvo paruošto Sūnaus žemiškos misijos ir mūsų išganymo plano dalis. Kokie dėkingi turime būti, kad mūsų Dangiškasis Tėvas nesukliudė ir sutramdė tėvišką troškimą išgelbėti savo Mylimą Sūnų. Dėl savo amžinos meilės jums ir man Jis leido, kad Jėzus įvykdytų Jam numatytą misiją ir taptų mūsų Išpirkėju. [...]

Jėzus Kristus, visos žmonijos Gelbėtojas ir Atpirkėjas, nemirė. Jis gyvas – prisikėlęs Dievo Sūnus gyvas – tai mano liudijimas, ir Jis vadovauja savo Bažnyčiai šiais laikais.“

Vyresnysis M. Raselas Balardas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Atpirkimas ir pavienės sielos vertė“, 2004 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Mūsų viltis, mūsų Tarpininkas, mūsų Išpirkėjas

„[Dangiškasis Tėvas] ir Jo Mylimasis Sūnus Jėzus Kristus gali mus apsaugoti. Aš žinau, kad Gelbėtojas jus myli. Jis tvirtins jūsų pastangas stiprinti savo liudijimą tol, kol liudijimas taps absoliučia gėrio jėga jūsų gyvenime, palaikysiančia jus reikiamu metu ir nuraminsiančia bei patikinsiančia abejonės metu.

Būdamas vienu iš Jo apaštalų, įgaliotų skelbti liudijimą apie Jį, aš iškilmingai liudiju, kad žinau, jog Išganytojas gyvena, kad Jis yra prisikėlusis, pašlovinta būtybė, pilna tobulos meilės. Jis yra mūsų viltis, mūsų Tarpininkas, mūsų Išpirkėjas.“

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Stipraus liudijimo galia“, 2001 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

Išgėrė karčią taurę

„Getsemanės sode mūsų Gelbėtojas ir Išpirkėjas neatsitraukė ir išgėrė karčią Apmokėjimo taurę (žr. DS 19:16–19). Jis kentėjo ant kryžiaus, kad įvykdytų savo Tėvo valią, kol pagaliau galėjo ištarti: „Atlikta!“ (Jono 19:30.) Jis ištverė iki galo. Atsakydamas į tobulą Gelbėtojo paklusnumą tvirtai ištveriant, mūsų Dangiškasis Tėvas pareiškė: „Stebėkite mano Mylimąjį Sūnų, kuriuo aš labai patenkintas, kuriame pašlovinau savo vardą“ (3 Nefio 11:7).

[...] Šlovinkime Dievo vardą tvirtai stovėdami su mūsų Gelbėtoju Jėzumi Kristumi. Turiu jums ypatingą liudijimą, kad Jis gyvas.“

Vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Stovėkite šventose vietose ir nesitraukite“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Vienintelis tobulas Dievo vaikas

„Žinau, kad Dievas visada, visur ir visomis aplinkybėmis yra mūsų mylintis, atleidžiantis Dangiškasis Tėvas. Žinau, kad Jėzus yra vienintelis tobulas Jo vaikas, kuris su meile atidavė savo gyvenimą pagal Tėvo ir Sūnaus valią, kad išpirtų visus mus, kurie esame netobuli. Žinau, kad iš tos mirties Jis prisikėlė vėl gyventi, ir dėl to, kad Jis prisikėlė, taip pat prisikelsime jūs ir aš.“

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Tikiu, Viešpatie“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Žinau, kad Gelbėtojas gyvas

„Liudiju apie beribę ir amžiną Viešpaties Jėzaus Kristaus auką ir dėkoju už ją. Žinau, kad Gelbėtojas gyvas. Esu patyręs tiek Jo išperkančią galią, tiek Jo padedančią galią ir liudiju, kad šios galios yra tikros ir prieinamos kiekvienam. Verždamiesi pirmyn savo žemiškoje kelionėje „Viešpaties stiprybėje“ mes tikrai galime padaryti ir įveikti viską.

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Apmokėjimas ir žemiškoji kelionė“, *Liahona*, 2012 m. balandis, p. 19.

Kristus įvykdė savo misiją

„[Gelbėtojas] paėmė sau „žmonijos nuodėmių naštą“ ir „visas baisybes, kurias tik Šėtonas [...] galėjo sukelti“ (James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 613). Jis ištvėrė sufabriuotus teismus ir šiurpius, tragiškus įvykius, vedusius į Jo nukryžiovimą. Galiausiai tai baigėsi pergalingu Kristaus prisikėlimu Velykų sekmadienį. Kristus įvykdė savo šventą Gelbėtojo ir Išpirkėjo misiją. Mes būsime prikelti iš mirties ir mūsų dvasios vėl bus sujungtos su mūsų kūnais. [...]

Kaip Viešpaties apaštalas liudiju, kad Jėzus Kristus gyvena ir yra pasaulio Gelbėtojas ir Išpirkėjas. Jis nutiesė kelią į tikrąją laimę.“

Vyresnysis Kventinas L. Kukas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Sekame Jėzumi Kristumi“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Gelbėtojas mus išpirko

„Gelbėtojo kentėjimas Getsemanėje ir Jo kančia ant kryžiaus išpirko mus nuo nuodėmės, nes patenkino teisingumo reikalavimus mums. Jis siūlo gailestingumą ir atleidžia atgailaujantiems. Apmokėjimas taip pat patenkina teisingumo skolą mums, numalšindamas ir kompensuodamas mums visas mūsų nekaltai patirtas kančias. „Nes štai, jis iškenčia visų žmonių skausmus, taip skausmus kiekvieno gyvo kūrinio – tiek vyrų, tiek moterų, tiek ir vaikų, kurie priklauso Adomo šeimai“ (2 Nefio 9:21; t. p. žr. Almos 7:11–12). [...]

Tobulas išpirkimas glūdi Jėzuje Kristuje ir tik Jame. Su nuolankumu ir dėkingumu pripažįstu Jį kaip Išpirkėją.“

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Išpirkimas“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Prisikėlimas ir gyvenimas

„Bet svarbiausia, mes skelbiame apie savo Gelbėtoją ir Išpirkėją Jėzų Kristų. Dėl visko, kas esame – ir kas kada nors būsime – esame skolingi Jam. [...]

Per amžius skamba šie Jo žodžiai:

„Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir numirtų, bus gyvas.

Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, neraguos mirties per amžius“ (Jono 11:25–26).

Broliai ir seserys, Jis gyvas. Jis prisikėlė. Jis vadovauja savo šventam darbui čia, žemėje.“

Vyresnysis Nylas L. Andersenis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Ateikite pas Jį“, 2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

ATSAKYMAI Į KLAUSIMUS

Kaip atrodo prisikėlęs žmogus?

„Kai išeisime iš šio gyvenimo, mes [...] turėsime pašlovintus kūnus, išlaisvintus iš visų ligų ir kančių, ir tapsime be galo gražūs. Nėra nieko gražesnio, kaip žiūrėti į prisikėlusį vyrą ar moterį. Net neįsivaizduoju, kas galėtų būti didingiau už

vyrą [ar moterį], galintį turėti prisikėlusį kūną. Visi mane girdintys pastarųjų dienų šventieji turi galimybę pakilti pirmojo prisikėlimo aušroje, tapti pašlovintais ir išaukštiniais Dievo akivaizdoje.“

Prezidentas Lorenas Snou (1814–1901), iš Conference Report, 1900 m. spalio, p. 4.

Sekite PRANAŠU

Prieš keletą metų, prieš pat visuotinę konferenciją, Prezidentas Tomas Monsonas mokė vienos nuostabios pamokos. Šį kartą tai buvo pamoka susirinkusiems visuotiniams įgaliotiniams, atvykusiems į Salt Leik Sitį Jutoje iš įvairių pasaulio vietų, kur jie tarnavo krašto prezidentūrose. Atvykome, kad gautume Pirmosios Prezidentūros ir Dvylikos Apaštalų nurodymus.

Susirinkimui beprasidedant susirinko, rodėsi, visi, trūko tik Prezidento Monsono. Likus kelioms minutėms iki susirinkimo pradžios, mes nustojomė bendrauti ir tyliai sėdėjome klausydami preliudo muzikos, tikėdamiesi, kad pranašas ateis bet kurią akimirką.

Mes kantriai laukėme, kol atėjo ir praėjo devinta valanda. Kažkas išėjo už durų patikrinti, ar reikia kokios nors pagalbos. Grįžęs jis pasakė: „Prezidentas Monsonas netrukus prie mūsų prisijungs.“

Po 15-os minučių į kambarį įėjo Prezidentas Monsonas. Kai jis įėjo, iš pagarbos visi atsistojome. Mes buvome laimingi jį matydami ir patenkinti žinodami, kad jam viskas gerai. Nepastebėjome akivaizdžios jo vėlavimo priežasties.

Prezidentas Monsonas žengė tiesiai prie pakylės ir tarė: „Broliai, atsiprašau už pavėlavimą, bet šįryt manęs reikėjo žmonai.“

Mane tai labai nustebino ir padėjo nusižeminti, negalėjau liautis mąstęs apie jo žodžius.

Tai buvo labai svarbus susirinkimas. Susirinko visa vyresnioji Bažnyčios vadovybė, tačiau Prezidentas Monsonas parodė pavyzdį mums visiems. Jo žmonai jo reikėjo ir jis

Kai seksime Prezidentu Monsonu ir stengsimės būti panašesni į jį, mes tikrai sėkmingai tapsime ištikimesniais Viešpaties Jėzaus Kristaus mokiniais.

skyrė laiko, kad pasirūpintų ja. Tai buvo puikus pamokslas. Nieko nepamenu iš to susirinkimo, išskyrus tą pamokslą: „Manęs reikėjo žmonai.“

Sekimas pranašo pavyzdžiu

Norėčiau pasiūlyti penkis būdus, kaip galime sekti Prezidento Monsono pavyzdžiu.

1. Galime būti pozityvūs ir laimingi.

Brangiajame Perle pranašas Džozefas Smitas apibūdina savo „linksmą būdą“ (Džozefas Smitas – Istorija 1:28). Tą patį galima pasakyti ir apie Prezidentą Monsoną.

Kartą Prezidentas Monsonas yra pasakęs: „Galime [...] nuspręsti būti pozityvūs. Negalime pakeisti vėjo krypties, bet galime sureguliuoti bures. Kitaip tariant, galime nuspręsti būti laimingi ir pozityvūs, nepaisant sunkumų.“¹

Vieną dieną laukiau prie Pirmosios Prezidentūros posėdžių salės. Buvau pakviestas dalyvauti pasitarime dėl šventyklos reikalų. Tyliai vienas sėdėjau šalia salės. Maniau, kad Pirmoji Prezidentūra jau posėdžiauja ir už kelių minučių būsiu pakviestas prisidėti.

Per kiekvienos šventyklos pašventinimą Prezidentas Monsonas skiria dėmesį vaikams. Jam labai patinka įtraukti juos į kartinio akmens dėjimo ceremoniją.

Sėdėdamas išgirdau, kaip kažkas švilpaudamas eina koridoriumi. Pamaniau sau: „Kazkas nesupranta tinkamo elgesio tvarkos. Niekas nevaikšto švilpaudamas šalia Bažnyčios Prezidento kabineto.“

Po akimirkos iš už kampo pasirodė švilpautojas – tai buvo Prezidentas Monsonas. Jis buvo laimingas ir pozityviai nusiteikęs. Šiltai mane sutiko ir tarė: „Tikriausiai už poros minučių pradėsime susirinkimą.“

Net nešdamas ant pečių visos Bažnyčios našta, jis yra laimingo žmogaus pavyzdys, o jo požiūris visada išlieka pozityvus. Mes irgi turėtume tokie būti.

2. Galime būti malonūs ir mylintys vaikus.

Jėzus dažnai kalbėjo apie vaikus. Jo pranašas, Prezidentas Monsonas taip pat dažnai kalba apie vaikus. Matydavau, ypač per šventyklų pašventinimus, kaip jis myli vaikus ir kaip savo pavyzdžiu moko mus, kaip su jais turėtume elgtis. Per kiekvienos šventyklos pašventinimą jis skiria dėmesį vaikams. Jam patinka pasikviesti juos per kartinio akmens pašventinimo ceremoniją ir jis visada pakviečia kelis iš jų įdėti skiedinio į kartinio akmens vietą, kad sudalyvautų simboliniame šventyklos statybos užbaigime. Jis pasirūpina, kad jiems būtų smagu. Jis pasirūpina, kad jiems tai būtų įsimintina. Jis visada

jiems plačiai šypsosi. Jis juos padrąsina ir pagiria. Nuostabu tai matyti.

-Jo šiltiems susitikimams dažnai būdingas susidaužimas delnais, ausų judinimas, raginimas tarnauti misijoje ir susituokti šventykloje.

Prieš keletą metų, per savo gimtadienį Prezidentas Monsonas planavo pašventinti Jutos Mountin Okerio šventyklą. Kai jis atvyko į šventyklą ir ruošėsi žengti pro duris, susibūrė jaunuolių grupelė. Jie, be abejonės, žinojo apie Prezidento Monsono gimtadienį, nes pradėjo dainuoti gimtadienio dainą. Jis sustojo ir plačiai jiems šypsojosi. Jis net pradėjo mojuoti rankomis, lyg būtų jiems dirigavęs. Baigdami jie palinkėjo sulaukti dar daug gimtadienių. Jis tarė man: „Tai mano mėgstamiausia dalis.“

Bažnyčios vaikai ir jaunimas myli jį, jie net neabejoja jo meile jiems!

3. Galime sekti Dvasios raginimais.

Prezidento Monsono pasišventimas Viešpačiui ir jo įsipareigojimas sekti Dvasios raginimais puikiai apibūdinami jo paties žodžiais: „Maloniausias man žinomas šio gyvenimo patyrimas tai išgirsti kuždesį ir jam paklusti, o vėliau sužinoti, kad tai buvo atsakymas į kažkieno malda ar problemą. Aš visada noriu, kad Viešpats žinotų, jei Jam reikia, kad kas atliktų pavedimą, Tomas Monsonas Jo pavedimą atliks.“²

Tai pavyzdys, kuriuo visi turėtume norėti sekti.

4. Galime mylėti šventyklą.

Prezidentas Monsonas istorijoje išliks kaip vienas didžiausių šventyklų statytojų per visą Bažnyčios istoriją. Nuo tada, kai 2008 metų vasarį tapo Bažnyčios prezidentu, jis tęsė didžiulį šventyklų statymo darbą. Per šešerius buvimo pranašu metus Prezidentas Monsonas paskelbė apie planus pastatyti 33 naujas šventyklas.

Prezidentas Monsonas yra pasakęs: „Kiekvienas gyvenime vertai, švariomis rankomis ir tyromis širdimis, kad šventykla paliestų mūsų gyvenimą ir šeimą.“³

Jis yra davęs šį nuostabų pažadą: „Kai mylėsime, liesime ir lankysime šventyklą, mūsų gyvenimai atspindės mūsų tikėjimą. Kai ateisime į šiuos šventus Dievo namus, atminsime juose sudarytas sandoras, *būsime pajėgūs iškęsti visus sunkumus ir įveikti visas pagundas.*“⁴

Sekime pranašo pavyzdžiu, kaip mylėti šventyklą.

5. Galime būti malonūs, dėmesingi ir mylintys.

Prezidentas Monsonas yra puikus pavyzdys, kaip mylėti kitus. Visa jo tarnystė yra kupina namų lankymo; rankų uždėjimo ant galvos ir palaiminimų, neplanuotų paguodos ir padrąsinimo skambučių telefonu, drąsinančių, giriančių ir dėkojančių laiškų rašymo, ligoninių ir slaugos namų lankymo ir lankymosi laidotuvėse bei šermenyse – kad ir kokia įtempta būtų jo darbotvarkė.

Visai kaip Gelbėtojas, Tomas Monsonas daro gera (žr. ApD 10:38), laimina ir myli kitus taip, lyg tai būtų jo gyvenimo varomoji jėga.

2012 metais pamatėme nepaprastą Prezidento Monsono gerumo pavyzdį. Einant į pabaigą kerinčios Brigam Sičio šventyklos Jutoje statyboms, susitikau su Pirmąja Prezidentūra, kad aptartume šventyklos pašventinimo planus. Kadangi Brigam Sitis tėra už valandos kelio nuo Solt Leik Sičio, Prezidentui Monsonui būtų buvę labai lengva nukeliauti ten į pašventinimą.

Tačiau Prezidentas Monsonas pasakė: „Brigam Sityje užaugo Prezidentas Boidas K. Pakeris, šis puikus Apaštalas daugybę metų sėdėjo šalia manęs Dvylikoje. Noriu, kad jis gautų garbę ir palaiminimą pašventinti tėviškės šventyklą. Aš užleisiu vietą ir paskirsiu Prezidentą Pakerį pašventinti Brigam Sičio šventyklą. Noriu, kad tai būtų jo diena.“

Tai buvo nuostabi diena Prezidentui Pakeriui ir seseriai Paker, kuri taip pat užaugo Brigam Sityje. Aš buvau labai sujaudintas Prezidento Monsono gero ir kilniaširdiško gesto, parodyto artimam apaštalui. Visi galime tokie būti. Galime dalintis ir būti malonūs ir [...] daugiau galvoti apie mus supančius žmones.

Visai kaip Gelbėtojas, Prezidentas Monsonas daro gera, laimina ir myli kitus; tai yra jo gyvenimo varomoji jėga.

Pranašo pavyzdys

Prezidentas Monsonas mokė mus, kaip gyventi, kai visuotinėje konferencijoje dalinosi nuostabiais ir įkvepiančiais žiniomis. Jis savo išsimintinu ir nuostabiu asmeniniu pavyzdžiu mokė mus, kaip sekti Jėzumi Kristumi. Išties, Viešpatys davė mums pavyzdį visuose dalykuose ir vienas iš pavyzdžių, kuriuo turėtume sekti, tai mūsų mylimas pranašas.

Aš liudiju, kad danguje yra Dievas, kuris mus pažįsta ir myli. Jis davė mums pranašą, kad mus vestų, mokytų ir vadovautų šiomis dienomis. Tikiu, kad Viešpatys tikisi, jog mylėsime pranašą, palaikysime jį ir seksime jo pavyzdžiu.

Laikau dideliu palaiminimu galimybę gyventi tuo metu, kai Tomas S. Monsonas yra Viešpaties pranašas. Kai seksime juo ir stengsimės būti panašesni į jį, mums neišvengiamai pasiseks tapti ištikimesniais Viešpaties Jėzaus Kristaus mokiniais. ■

Iš Bažnyčios Švietimo sistemos dvasinės valandėlės Brigamo Jango universiteto Aidaho valst. filiale, 2013 m. gegužės 5 d. Visą tekstą galite rasti lds.org/broadcasts.

IŠNAŠOS

1. "Messages of Inspiration from President Monson," *Church News*, Sept. 2, 2012, 2.
2. *On the Lord's Errand* (DVD, 2008).
3. Tomas S. Monsonas, „Šventyklos palaiminimai“, *Liahona*, 2010 m. spalio, p. 19.
4. Thomas S. Monson, *Be Your Best Self* (1979), 56; kursyvas pridėtas.

Filipinai

– DVASINĖ
STIPRYBĖ
JŪROS
SALOSE

*Per neilgus 53-ejus metus
Bažnyčia Filipinuose,
dar vadinamuose Rytų
Perlu, patyrė nepaprastą
stiprybę ir augimą.*

Dviejų misionierių iš Jungtinių Valstijų Augustui A. Limui pateikta žinia, rodos, patvirtino principus, kuriuos jis jau ir taip laikė tikrais. Augustas, jaunas teisininkas ir krikščionis, pastebėjo, kad doktrinos, pvz., besitęsiantis apreiškimas, buvo „tai, kuo aš tikėjau dar būdamas vidurinėje mokykloje ir universitete“.¹

Po kelių mėnesių Augustas sutiko apsilankyti sekmadieninėse pamaldose ir priėmė kvietimą skaityti Mormono Knygą ir pasimelsti dėl jos. „Mormono Knygą ėmiau skaityti rimtai, kaip tai mums patarė pats Moronis. Kai ją skaičiau trokšdamas žinoti, ar ji tikra – jau po kelių eilučių ėmiau gauti liudijimą“, – prisimena jis.²

Augustas Limas pasikrikštijo 1964 m. spalį ir taip tapo Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios pionieriumi Filipinuose, o netrukus prisijungė jo žmona ir šeima. Šiandien, po dešimtmečius trukusios ištikimos tarnystės Bažnyčioje, įskaitant 1992 m. pašaukimą tarnauti Visuotiniui įgaliotiniui, pirmasis tokiaame pašaukime tarnavęs filipinietis, brolis Limas prisimena šimtų tūkstančių Rytų Perle gyvenančių pastarųjų dienų šventųjų tikėjimą ir pasišventimą.

Derlinga žemė

Maždaug prieš 550 metų iki Jėzaus Kristaus gimimo Viešpats Mormono Knygos pranašui Nefiui pažadėjo:

„Aš [...] atsimenu tuos, kurie yra jūros salose; ir [...] atnešu savo žodį žmonių vaikams, taip, net visoms žemės tautoms“ (2 Nefio 29:7). Daugeliui perskaičiusių šiuos rinktinius žodžius mintyse iškyla viena „jūros salų“ grupė – Filipinai.

Filipinų Respubliką, turinčią beveik 100 milijonų gyventojų, sudaro didelis, maždaug 7100 salų, archipelagas, išsidėstęs į pietryčius nuo Azijos žemyno. Tai nuostabi tropikų šalis, kurioje gyvena draugiški, linksmi ir nuolankūs žmonės. Tačiau šią šalį drebbina žemės drebėjimai, taifūnai, vulkanų išsiveržimai, potvyniai ir kitos stichinės nelaimės; ji kenčia nuo įvairiausių socialinių ir ekonominių problemų. Paplitęs skurdas yra pastovus iššūkis – Filipinai išgyveno politinio nestabilumo ir ekonominių krizių protrūkius.

Tačiau susipažinusiems su Viešpaties keliais Filipinai yra derlinga žemė Evangelijos sėklų sėjimui. Be tagalų ir kitų gimtųjų šnektų, filipiniečiai dar kalba anglų kalba – viena iš nacionalinių kalbų. Kadangi juos ilgai valdė ispanai, tai daugiau nei 90 procentų gyventojų yra krikščionys; nemažą mažumos dalį sudaro musulmonai.

Pirmą kartą įkurdinti Bažnyčią Filipinuose 1898 metais, vykstant ispanų–amerikiečių karui, bandė Vilardas Kolas ir Džordžas Symanas, pastarųjų dienų šventųjų karininkai iš Jutos valstijos, kurie dar prieš išvykimą buvo paskirti

Evangelijos principų besilaikančius Filipinų jaunos suaugusiųsios lydi sėkmė, jie tampa tvirtais Viešpaties Bažnyčios vadovais.

misionieriais. Pasitaikius progai jie skelbė Evangeliją, tačiau niekas nesikrikštijo.

Antrojo pasaulinio karo metu per salas kėlėsi keli pastarųjų dienų šventieji iš laiminčių Sąjungininkų pajėgų. 1944 ir 1945 metais kariniai daliniai įvairiose vietovėse surengė Bažnyčios susirinkimus, o nemažai PDS karininkų ir darbininkų pasiliko Filipinuose net karui pasibaigus. Tarp jų buvo Maksin Teit ir naujas atsivertusysis Džeromas Horovicas. Jiedu su Evangelija supažindino Anicetą Fahardo. Padėdamas Anicetai atstatyti namą subombarduotame Manilos rajone, brolis Horovicas Anicetai ir jos dukrai Rūtai papasakojo apie surastą naują tikėjimą.

Aniceta įgijo liudijimą ir troško pasikrikštyti, tačiau Bažnyčia neleido krikštyti filipiniečių, nes tuomet salose dar nebuvo nė vieno nuolatinio Bažnyčios padalinio. Vyresnysis Haroldas B. Ly (1899–1973) iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sužinojo apie Anicetos troškimą; būdamas Visuotinio karininkų komiteto pirmininku vyresnysis Ly leido Anicetai pasikrikštyti. 1946 metų Velykų rytą Anicetą Fahardo pakrikštijo karininkas Lorenas Ferėjus ir dabar ji laikoma pirmąja Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nare filipiniete.

Misionieriško darbo pradžia

Po karo dviejose karinėse bazėse (Klarko oro bazėje ir Subiko įlankos jūros bazėje) buvo įkurtos dvi Bažnyčios grupės, nes pastarųjų dienų šventųjų karininkai tikėjosi Filipinuose tvirčiau įkurdinti Bažnyčią. 1955 m. rugpjūčio 21 d. Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas (1876–1972) pašventino Filipinus Evangelijos skelbimui. Tačiau iki 1961 metų dėl teisinių kliūčių ten negalėjo vykti misionieriai.

1960 metais vyresnysis Gordonas B. Hinklis (1910–2008), tuomet tarnavęs padėjėju Dvylikos Apaštalų Kvorume, kelias dienas lankėsi Filipinuose. „Pasakiau, kad misionieriškas darbas [...] bus toks pat derlingas, kaip ir daugumoje kitų pasaulio šalių.“³ Praėjus metams, po daugybės pasiruošimų ir susirašinėjimų, kuriuos atliko tokie nariai kaip Maksin Teit Grim, Tolimųjų Rytų pietinės misijos prezidentas Robertas S. Teiloras ir kiti Bažnyčiai net nepriklausantys žmonės, į salas sugrįžo vyresnysis Hinklis ir dar kartą pašventino Filipinus misionieriško darbo pradžia.

1961 m. balandžio 28 d. Manilos priemiestyje vyresnysis Hinklis susitiko su grupele narių: Amerikos karininkais ir Deividu Legmanu – vieninteliu nariu iš Filipinų – ir sukalbėjo ypatingą maldą, „kad šią žinią išgirs tūkstančiai žmonių ir bus jos palaiminti“.⁴ Šie žodžiai, ištarti tikrojo Viešpaties tarno, netrukus tapo pranašiški.

Po kelių savaičių į Manilą atvyko pirmieji keturi misionieriai: Reimondas L. Gudsonas, Haris Dž. Murėjus, Kentas K. Lovas ir Nesteris O. Ledesma. Vyresnysis Lovas pažymėjo, kad „filipiniečiai Evangeliją priėmė labai greitai. Jei šeimos galva nusprendavo prisijungti prie Bažnyčios, tai labai dažnai prie Bažnyčios prisijungdavo ir likusioji šeimos dalis.“⁵

Bažnyčia auga

Bažnyčia augo taip, kad 1967 metais buvo įkurta Filipinų misija. Tų metų pabaigoje misijoje buvo 3193 nariai, o 631 iš jų atsivertė dar tais pačiais metais. Iki 1973 metų Bažnyčia Filipinuose išaugo beveik iki 13 000 narių. 1973 metų gegužės 20 dieną buvo įkurtas Manilos Filipinų kuolas,

kurio prezidentu tapo Augustas A. Limas. 1974 metais misija buvo padalinta į Filipinų Manilos misiją ir Filipinų Sebu Sičio misiją.

1975 metų rugpjūtį prezidentas Spenseris V. Kimbolas (1895–1985) atvyko į Manilą pirmininkauti pirmai Filipinų krašto konferencijai. Rugpjūtis buvo vėjuotas, tad vykti į Manilą buvo sudėtinga. Sausakimšas šventųjų iš Laoago miesto autobusas užstrigo kelyje, tačiau šventieji stūmė purvyne įklampusį autobusą ir maldavo vairuotoją neapsigrįžti. Kita šventųjų grupė jūroje su audra grūmėsi net tris dienas, nes, pasak vienos sesers, viskas, kas jiems rūpėjo, tai pamatyti ir išgirsti gyvąjį Dievo pranašą.

1898 m. – vykstant ispanų-amerikiečių karui du PDŠ karininkai skelbia Evangeliją Filipinuose

1944–1945 m. – dar daugiau PDŠ karininkų skelbia Evangeliją per Antroji pasaulinį karą

prašymą nupirkti 1,4 hektarus žemės Kesono mieste. Iš tos vietovės atsiveria vaizdas į Marikinos slėnį, į ją nesunku patekti daugumai Bažnyčios narių. Prašymas buvo patenkintas ir 1981 metų sausį žemė buvo nupirkta. Bažnyčiai prašant gatvės pavadinimas buvo pakeistas į Templ Draiv (angl. Šventyklos kelias).

Į 1982 m. rugpjūčio 25 dieną vykusią statybų pradžios ceremoniją, nepaisant grėsusio taifūno, susirinko apie 2 000 narių, kurie iš įvairių salų atvyko laivais, traukiniais ir autobusais. Netrukus prasidėjo šventyklos statyba, o 1984 metų rugpjūtį ji buvo paruošta pašventinimui.

Prieš šios šventyklos pašventinimą joje apsilankė beveik

1955 m. – Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas pašventina Filipinų Evangelijos skelbimui

Prezidentas Kimbolas 1980 metais vėl apsilankė Filipinuose ir pirmininkavo kitoje krašto konferencijoje; tuomet jis trumpai susitiko su Filipinų prezidentu Ferdinandu Markosu. Po šio susitikimo Bažnyčiai galiausiai atsivėrė kelias – 1983 m. Filipinuose atidarytas misionierių ruošimo centras, o po metų pašventinta Filipinų Manilos šventykla. 1987 metais buvo įkurtas Filipinų-Mikronezijos kraštas su centru Maniloje.

1987 metais į tagalų kalbą išverstos Mormono Knygos ištraukos. Šiuo metu Mormono Knyga yra išversta į kelias Filipinų kalbas, įskaitant sebuanų kalbą.

Šventyklos palaiminimai

1980 metų gruodį prezidentas Spenseris V. Kimbolas į Manilą pasiuntė Bažnyčios nekilnojamojo turto departamento direktorių, kad šis surastų tinkamą vietą šventyklai statyti. Apsvarstęs kelias vietas, direktorius pateikė

27 000 narių ir nenarių. Jie lankėsi nepaisydami dviejų taifūnų, pro Filipinus praūžusių prieš kelias dienas 48 valandų skirtumu. Šventieji iš tolimų provincijų atvyko išvargę, tačiau džiaugsmingai nusiteikę. Daugelis į Manilą buvo priversti keliauti aplinkkeliais, nes tiesiai einantys keliai buvo užtvindyti, o tiltai apsemti išsiliejusių upių.

Šventyklos grožis pakerejo lankytojus, tarp jų daugelį žymių filipiniečių. Rašytojas Kelsis Karunungananas rašė, kad buvo „juntamas šventumas ir rodėsi, kad patekęs į vidų, pateksi į susitikimą su savo Kūrėju“. Pulkininkas Bienvenidas Kastilijus, vyriausiasis Filipinų policijos kapelionas, sakė, kad ši šventykla yra „vieta, kur galima susimąstyti apie dangiškus dalykus, nes būtent tokioje aplinkoje esi“. Dvi vienuolės pajuto, kad ši šventykla „tikrai Viešpaties namai“. Eva Estrada-Kalov, Filipinų parlamento narė, gidams prasiarė: „Norėčiau, kad jūs čia pastatytumėte daugiau tokių šventyklų.“⁶

Prezidentas Hinklis, tuometinis antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, vadovavo 1984 m. rugsėjo 25 dieną, antradienį, vykusioms kertinio akmens padėjimo darbams. Po to buvo surengtos devynios pašventinimo sesijos, kurios vyko celestialiniame kambaryje. Tose sesijose dalyvavo apie 6 500 narių iš 16 kuolų ir 22 apygardų, esančių Ramiojo vandenyno krašte.

Vos pasibaigus paskutinei pašventinimo sesijai, Polas V. Malitis Jaun. ir Edna A. Jasona tapo pirmąja pora, 1984 m. rugsėjo 27

savo turtą (Žr. Mato 13:45–46), ši pora nusprendė parduoti savo namą tam, kad susimokėtų už kelionę – vien tam, kad jie galėtų su savo vaikais būti užantspauduoti kaip amžina šeima. Pardavę savo namą ir didelę dalį turto, jie šiaip ne taip sugebėjo sukaupti reikiamą sumą savo devynių narių šeimos bilietams į Manilą plaukiančiame laive. Leonida sielojosi, nes jie nebeturėjo namų, į kuriuos galės grįžti. Tačiau Bernardas ją ramino, sakydamas, kad tuo pasirūpins Viešpats. 1985 metais toji šeima šventykloje buvo užantspauduota laikui ir

1961 m. – Filipinai oficialiai atveriami misionieriškam darbui; atvyksta pirmieji keturi misionieriai

1967 m. – įkuriamas Filipinų misija

1973 m. – sukuriamas Filipinų Manilos kuolas

1974 m. – Filipinų misija padalijama į Filipinų Manilos misiją ir Filipinų Sebu Sičio misiją

1975 m. – Maniloje įvyksta pirmoji Krašto konferencija

1983 m. – Maniloje atidaromas misionierių ruošimo centras

dieną susituokusia Filipinų Manilos šventykloje. Pirmasis tos šventyklos prezidentas V. Gertas Endrius iškilmingai atliko santuokos ceremoniją.

Pulkai Bažnyčios narių, pradėdant nuo apeigų darbuotojų, išsirikiavo norėdami gauti savo šventyklos apdovanojimus. Darbas šventykloje tęsėsi visą naktį, iki ryto.

Išaugo narių troškimas įžengti į šventyklą. Gyvenantieji toli nuo Manilos turėjo aukotis, kad laivais ir autobusais įveiktų didelius atstumus. Tačiau jie vis tiek atvyko ir su savimi atsivežė tikėjimo ir ryžto kupinus pasakojimus.

Bernardui ir Leonidai Obedozoms iš Cheneral Santoso kelionė į tolimąją Manilą atrodė neįmanoma. Lyg koks pirklys, norėjęs įsigyti brangųjį perlą ir dėl to pardavęs visą

Paramos bendrijos rengiamuose susirinkimuose nelaimių likvidavimo klausimais seserims suteikiama daug vertingos informacijos, nes šioje šalyje dažnai vyksta stichinės nelaimės.

visai amžinybei. Tas įvykis buvo vertas visų jų aukų, nes toje šventykloje jie patyrė neapsakomą džiaugsmą, surado nekainojamą perlą. Pasitvirtino ir Bernardo žodžiai – Viešpats tikrai jais pasirūpino. Kai grįžo namo, pastogę jiems suteikė malonūs pažįstami. Jų vaikai baigė mokyklas, o šeima galiausiai nusipirko naujus namus kitoje vietoje.

2006 m. balandžio 18 dieną Pirmoji Prezidentūra paskelbė apie Filipinų Sebu Sičio šventyklos statybą. Išgirdę šią naujieną, daug Bažnyčios narių verkė iš džiaugsmo. Cezaris Peresas Jaun., Sebu Sičio religijos instituto direktorius, pasakė: „Esame palaiminti, kadangi Viešpats Sebu Sičių pasirinko kitos šventyklos vieta.“

BAŽNYČIOS NARIŲ SKAIČIAUS AUGIMAS FILIPINUOSE

1967 m.: 3 193

1970 m.: 13 000

1980 m.: 17 424

1990 m.: 237 000

2000 m.: 373 000

2012 m.: 661 598

Iš viso Bažnyčios narių: 675 166*

Apylinkių ir skyrių: 1 134

Misijų: 17

Šventyklų: 2 (trečia jau statoma)

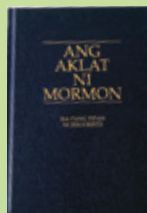
Šeimos istorijos centrų: 167

* 2013 m. rugsėjo duomenys

1984 m. – pašventinama Filipinų Manilos šventykla

1987 m. – įkurtas Filipinų-Mikronezijos kraštas su centru Maniloje

1987 m. – i tagalų kalbą išverstos Mormono Knygos ištraukos

2010 m. – pašventinama Filipinų Sebu Sičio šventykla

Nuo Filipinų Sebu Sičio šventyklos pašventinimo tepraėjus vos keliems mėnesiams, Filipinų pastarųjų dienų šventieji vėl džiūgavo. 2010 m. spalio 2 dieną visuotinės konferencijos įžanginėje kalboje prezidentas Tomas S. Monsonas paskelbė apie Filipinų Urdanetos šventyklos Pangasinane statybas.

Geriausia dar priešaky

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia Filipinuose yra palyginti jauna, jei lyginsime su kitomis šalimis, tačiau jos likimas toje salų tautoje yra šlovingas. Bažnyčios augimas yra nepaprastas, o geriausia dar priešaky. Vyresnysis Maiklas Džonas U. Techas iš Septyniadešimties, antrasis visuotinis įgaliotinis iš Filipinų, pasakė: „Mes [filipiniečiai, pastarųjų dienų šventieji] turime labiau nei bet kada anksčiau ruoštis dvasiškai, nes šis darbas plėsis mums padedant arba be mūsų.“⁷

Tikrai, prasidėjus XXI amžiui atstatytoji Bažnyčia ir toliau augs skaičiumi ir įtaka, nes vis daugiau filipiniečių priims jos žinią ir taps palaima šiems rinktiniais žmonėms jūros salose. Vyresniajam Techui ir Filipinų šventiesiems jau pildosi „didingi [...] Viešpaties pažadai [...] jūros salose“ (2 Nefio 10:21). ■

IŠNAŠOS

1. Augusto A. Lim, iš R. Lanier Britsch, „Faithful, Good, Virtuous, True“: Pioneers in the Philippines, *Liahona*, Feb. 1998, 44.
2. Augusto Lim, in Gelene Tobias, „Augusto Lim: The Man of Many Firsts,“ countrywebsites.lds.org/ph/index.php/datetime-philippines/jubilee-2011.
3. Žr. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 213–215.
4. Gordon B. Hinckley, „Commencement of Missionary Work in the Philippines,“ *Tambuli*, Apr. 1991, 18.
5. 2007 m. rugsėjo 3 dienos Džeimso Nylo Klarko pokalbis su Kentu Klaidu Lovu.
6. Francis M. Orquiola, „Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints,“ *Ensign*, Nov. 1984, 107.
7. Michael John U. Teh, „Scriptures and Spiritual Preparation“ [Krašto prezidentūros žinios, 2011 m. gegužė]; lds.org/ph/index.php/literature.

IŠGELBĖJIMO PLANU

*Kaip remdamiesi
galime atsakyti
į klausimus*

Larenė Porter Gont

Bažnyčios žurnalai

Gyvename jaudinančiu laikotarpiu. Atkurtoji Jėzaus Kristaus Evangelija išnyra „iš nežinios“ (DS 1:30). Dėl to vis daugiau ne mūsų tikėjimo Dangiškojo Tėvo vaikų išgirsta apie „mormonus“. Kai kurie jų išgirsta keistų ir painių dalykų. Kiti išgirsta jau žinomų ir gudžiančių dalykų. Visi tokie žmonės gali kreiptis į mus ir užduoti juos dominančius klausimus. Dauguma atsakymų yra Išgelbėjimo plane, kuris dar vadinamas „didžiuoju laimės planu“ (Almos 42:8).

Dažniausiai užduodami klausimai yra: „Iš kur aš atėjau?“, „Kodėl čia esu?“ ir „Kur eisiu po šio gyvenimo?“ Į visus šiuos klausimus galima atsakyti Išgelbėjimo plano tiesomis. Šiame straipsnyje yra keli Raštų ir pranašo Tomo S. Monsono atsakymai.

IKIMIRTINGASIS GYVENIMAS

SUKŪRIMAS

UŽDANGA

MIRTINGASIS GYVENIMAS

*Tikėjimas į Jėzų Kristų
Atgaila*

Iš kur aš atėjau?

Esame amžinos būtybės. Prieš šį gyvenimą gyvenome kartu su Dievu ir buvome Jo dvasiniai vaikai. Prezidentas Monsonas sakė: „Apaštalas Paulius [mokė], kad esame „dieviškos giminės“ (ApD 17:29). Kadangi žinome, kad mūsų fiziniai kūnai kilę iš mūsų mirtingųjų tėvų, turime iširti šio Pauliaus teiginio reikšmę. Viešpats paskelbė, kad „dvasia ir kūnas yra žmogaus siela“ (DS 88:15). Vadinasi dvasia yra kilusi iš Dievo. Laiško Hebrajams autorius vadina Jį „dvasių Tėvu“ (Hebrajams 12:9)“.¹

Kodėl esu čia?

Apie mūsų gyvenimą žemėje Prezidentas Monsonas yra pasakęs: „Kokie dėkingi turime būti, kad išmintingasis Kūrėjas suformavo žemę ir apgyvendino mus joje, užmaršties šydu uždengęs mūsų ankstesnįjį gyvenimą, kad galėtume būti išbandyti, tuo suteikdamas mums galimybę parodyti, ko esame verti, kad pasiruoštume visam tam, ką Dievas yra mums paruošęs.

Aišku, vienas svarbiausių mūsų egzistavimo žemėje tikslų yra gauti kūną iš mėsos ir kaulų. Taip pat mums duota valios laisvės dovana. Tūkstančiais būdų mums suteikta privilegija rinktis patiems. Čia mes mokomės iš griežčiausio mokytojo – asmeninės patirties. Pamatome skirtumą tarp gėrio ir blogio. Išmokstame skirti, kas kartu, o kas saldu. Sužinome, kad su mūsų veiksmais susijusios pasekmės.“²

Kur eisiu po šio gyvenimo?

Mirtis išstiks visus žmonijos šeimos narius. Bet „kai žmogus numiršta, ar bus jis vėl gyvas?“ (Jobo 14:14.) Prezidentas Monsonas sakė: „Žinome, kad mirtis – ne pabaiga. Per amžius šios tiesos mokė gyvieji pranašai. Taip pat tai galime perskaityti mūsų Šventraščiuose. Mormono Knygoje skaitome konkrečius ir paguodžiančius žodžius:

*Kai mums ar
kitiems iškyla
klausimų apie
Jėzaus Kristaus
Evangeliją, ar ži-
nome, kur ieškoti
atsakymų?*

*Ištverti
iki
galo*

Krikštas

Šventosios Dvasios dovana

KUR GALĖČIAU DAUGIAU SUŽINOTI APIE IŠGELBĖJIMO PLANĄ?

1. Apie išgelbėjimo planą aiškiausiai mokoma Mormono Knygoje, Doktrinoje ir Sandorose bei Brangiajame Perle.
2. Gyvųjų pranašų žodžių galite rasti conference.lds.org. Ten galite ieškoti paaiškinimų tokių terminų kaip išgelbėjimo planas, laimės planas, apmokėjimas, išaukštinimas, teisingumas, malonė, atgaila ir prisikėlimas.
3. Žr. „2 pamoka. Išgelbėjimo planas“, *Skelbti mano evangeliją. Misionieriškos tarnystės vadovas*, 3 skyrius.

„Dabar, dėl sielos būsenos tarp mirties ir prikėlimo, – štai, angelas apreiškė man, kad visų žmonių dvasios, kai tik jos iškeliauja iš šio mirtingo kūno, taip, visų žmonių dvasios, ar jos geros, ar piktos, paimamos namo pas tą Dievą, kuris davė joms gyvybę.

Ir tada bus taip, jog teisiųjų dvasios bus priimtose į laimės būseną, vadinamą rojumi, poilsio būseną, ramybės būseną, kur jos ilsės nuo visų savo vargų ir nuo visų rūpesčių ir sielvartų“ (Almos 40:11–12).³

Po prikėlimo pateksime į celestialinę karalystę, kurios šlovė yra lyg saulė; arba į terestrialinę karalystę, kurios šlovė yra lyg mėnulis; arba į telestialinę karalystę, kurios šlovė yra lyg žvaigždės; arba į išorinę tamsą (žr. DS 76).

Ar Dievas tikrai yra? Ar egzistuoja Šėtonas?

Dangiškasis Tėvas, Jėzus Kristus ir Šėtonas – visi jie dalyvavo Dangaus Taryboje, vykusioje prieš mums gimstant. Kad būtų įvykdytas Išgelbėjimo planas, Dangiškasis Tėvas ieškojo, kas galėtų nužengti į žemę ir atpirkti mūsų nuodėmes. Jis pasakė: „Ką man pasiūsti? Ir [Jėzus Kristus] atsakė: Štai aš, siųsk mane. Ir [Šėtonas] atsakė ir tarė: Štai aš, siųsk mane. Ir Viešpats tarė: Aš siųsiu pirmąjį.

Ir antrasis [t. y. Šėtonas] supyko ir neišlaikė savo pirmosios būsenos; ir tą dieną daugelis nusekė paskui jį“ (Abraomo 3:27–28; taip pat žr. DS 29:36–37; Mozės 4:1–4).

Ar mumyse yra galios atsispirti Šėtono pagundoms?

Pasibaigus Dangaus Tarybai Šėtonas ir trečdalis visų juo sekti pasirinkusių dvasių buvo išmestos. Jos su Šėtonu liko dvasiomis, neturinčiomis kūnų. Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad „visos kūną turinčios esybės turi galią toms, kurios jo neturi.“⁴ Todėl Šėtonas mus gali gundyti, tačiau mes turime galią atsispirti.

Dvasių pasaulis

MIRTIS

PRISIKĖLIMAS

CELESTIALINĖ

TERESTRIALINĖ

TELESTIALINĖ

Kodėl man kartais atrodo, kad Dangiškasis Tėvas neatsako į mano maldas?

„Malda – tai veiksmas, kurio metu Tėvo valia suderinama su vaiko valia. Maldos tikslas nėra pakeisti Dievo valią“ (Bible Dictionary, „Prayer“). Malda – tai priemonė, kuri padeda nuspręsti, ar savo valios laisvę suderinti su Dievo valia (žr. Abraomo 3:25). Dangiškasis Tėvas visada atsako į mūsų maldas, tačiau tie atsakymai gali būti „taip“, „ne“ arba „ne dabar“. Laikas yra svarbus.

Kodėl man kyla sunkumų, nors ir stengiuosi gerai gyventi?

Sunkumai yra sudėtinė išgelbėjimo plano dalis. Jie mus sustiprina, išgrynina, padaro tyrus, jei kliaunamės Jėzumi Kristumi ir Jo Evangelija. Dangiškasis Tėvas palaiko mus sunkumų metu. Išbandymai „suteiks [mums] patirties ir išeis [mums] į gera“ (DS 122:7).

Kaip man žinoti, kas yra gerai, o kas blogai?

Visi Dievo vaikai gimsta su Kristaus šviesa, kad „galėtų pažinti, kas gera ir kas pikta“ (Moronio 7:16). Be to, Šventoji Dvasia mūsų protui ir širdžiai gali paliudyti per ramybės ir šilumos pojūčius (žr. DS 8:2–3).

Ar man bus atleista, jei esu padaręs rimtų nuodėmių?

Dievas žinojo, kad visi nusidėsime mokydami rinktį tarp gėrio ir blogio.⁵ Tačiau visos nuodėmės susijusios su bausmėmis. Teisingumas reikalauja, kad būtų atlikta bausmė. Dėl savo malonės Dangiškasis Tėvas leido Jėzui Kristui atlikti Apmokėjimą ir už mus visus įvykdyti teisingumo reikalavimus (žr. Almos 42). Kitaip tariant, per Kristaus kančią Getsemanėje ir mirtį Golgotoje buvo sumokėta už visas mūsų nuodėmes, jei tik per atgailą pasinaudosime Kristaus Apmokėjimu ir dalyvausime Evangelijos apeigose. Nuodėmės mums bus atleistos (žr. DS 1:31–32). ■

IŠNAŠOS

1. Tomas S. Monsonas, „Gyvenimo lenktynės“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga; taip pat žr. Abraomo 3:22–26.
2. Tomas S. Monsonas, „Gyvenimo lenktynės“; taip pat žr. Almos 34:32–34.
3. Tomas S. Monsonas, „Gyvenimo lenktynės“; taip pat žr. Doktrinos ir Sandorų 76:59–111.
4. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smītas* (2010), p. 203.
5. Maži vaikai negali nusidėti tol, „kol jie neima darytis atsakingi“ (žr. DS 29:46–47).

KAIP JOS SUŽINOJO?

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas, antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, 2011 metais pasisakė per visuotinį Paramos bendrijos susirinkimą; jo žinia palietė mano širdį ir mane nuramino. Jis kalbėjo apie mažytę neužmirštuolę, kurios penki lapeliai simbolizavo penkis dalykus, kuriuos turėtume visuomet atminti.¹

Po to susirinkimo mano dukra Alisa papasakojo apie savo draugę Džesę, turėjusią nedidelį maisto tiekimo verslą. Kuolo Paramos bendrijos prezidentė paprašė Džesės paruošti desertą, kuris būtų patiektas po visuotinio Paramos bendrijos susirinkimo. Džesė Alisai pasakė iš karto žinojusi,

kad pagamins 250 keksiukų. Alisa pasisiūlė padėti keksiukus atvežti į kuolo centrą.

Susirinkimo dieną Alisa nuvyko padėti Džesei, bet ji rado ją beveik verkiančią. Keksiukai buvo paruošti, tačiau Džesė keksiukų nuotrauką nusiuntė vienai giminaitei, o ši pasakė, kad jie neatrodo pakankamai gražūs tokiam susirinkimui.

Džesę apėmė abejonės. Ji nusprendė, kad kuolo Paramos bendrijos vadovės tikisi kažko įmantresnio, o ne jos paprastų keksiukų. Ji ėmė blaškytis ir ieškoti būdų, kaip papuošti keksiukus kitaip, tačiau laiko buvo mažai. Alisos padedama

keksiukus ji nuvežė tokius, kokie buvo, ir jautėsi nuvylusi seseris – kol neišgirdo Prezidento Uchtdorfo kalbos.

Jam kalbant apie mažytę neužmirštuolę, ekrane pasirodė maža mėlyna gėlytė. Tai buvo labai paprasta gėlytė, tačiau su gražiomis gijomis lapeliuose. Prezidento Uchtdorfo žinia palietė kiekvienos širdį, kai jis meldė nepasimesti tarp mus supančių didelių egzotiškų žiedų ir nepamiršti penkių paprastų, bet svarbių tiesų, apie kurias jis ir mokė.

Po pabaigos maldos seserys nuėjo į aktų salę. Įėjusios į salę Alisa ir Džesė pamatė, kad visos seserys sustojo aplink deserto stalą ir klausinėjo: „Kaip jos sužinojo?“

Visi keksiukai buvo padengti vienspalviu baltu glajumi ir papuošti paprastute, gražia, subtilia penkialape neužmirštuole. ■

Geilė Eškroft, Arizonos valst., JAV

IŠNAŠA

1. Dyteris F. Uchtdorfas, „Neužmirštuolė“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

Keksiukai buvo paruošti, tačiau Džesė keksiukų nuotrauką nusiuntė vienai giminaitei, o ši pasakė, kad jie neatrodo pakankamai gražūs Paramos bendrijos susirinkimui.

PAŽADAS SUTEIKĖ VILTIES

Netrukus po to, kai mudu su vyru susituokėme, buvome palaiminti sūnumi. Kai pamačiau jo šypseną ir pažvelgiau jam į akis, pasijutau skolinga Dangiškajam Tėvui. Mūsų sūnus man atrodė tobulas. Mudu su vyru kasdien dėkojome Viešpačiui už tokią brangią dovaną.

2009 m. vasario 19 dieną pakavau daiktus, ruošdamasi grįžti į mokyklą paskutiniems mokslo metams. Nei aš, nei vyras nežinojome, kad kitą dieną mūsų mylimas sūnus ims karščiuoti ir paliks šį mirtingąjį gyvenimą.

Man tai buvo sunkiai pakeliamas išgyvenimas. Apylinkės nariai užėjo į mūsų namus norėdami paguosti mus Raštais ir giesmėmis ir drauge su mumis pasimelsti. Jų jautrumas ir užuojauta man buvo brangūs, bet sielvartas dėl sūnaus nesitraukė. Tik pagalvojus apie jį akys pritvinkdavo ašarų.

Praejus keturioms dienoms po jo mirties pajutau įkvėpimą perskaityti knygą *Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas. Kai paėmiau knygą į rankas, ji atsivertė ties skyriumi, kuris vadinasi „Vilties ir paguodos žodžiai mirties valandą“. Ėmiau skaityti ir buvau giliai paveikta tragiškų netekčių, kurias Džozefas ir Ema patyrė kurdami šeimą. Kai perskaičiau pranašo kalbos, pasakytos dvejų metų mergaitės laidotuvėse, ištrauką, pasijutau tarsi apipilta šaltu vandeniu, vėsinančiu sielvarto nualintas mintis.

Pasikviečiau vyrą. Kartu skaitėme: „Klausiau, kodėl taip yra, kad kūdikiai,

nekalti vaikai, paimami iš mūsų. [...] Viešpats daugelį pasiima net kūdikystėje, kad jie galėtų išvengti žmonių pavydo ir šio dabartinio pasaulio sielvartų bei piktenybių; jie per daug tyri ir per daug mieli, kad gyventų žemėje; todėl gerai pagalvoję, užuot gedėję, turėtume džiaugtis dėl to, kad jie išgelbėjami nuo blogio ir greitai vėl juos atgausime.“

Pranašas pridūrė: „Kas nors gali paklausti: „Ar amžinybėje mamos atgaus savo vaikus?“ Taip! Taip! Mamos, jūs atgausite savo vaikus; nes jie turės amžinąjį gyvenimą, nes jų skola apmokėta.“¹

Nuo tos akimirkos, kai perskaitėme šiuos gražius žodžius, mūsų šeimos

maldos tapo pilnos padėkos už pažadą, kad dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo vėl būsime kartu su savo sūnumi.

Šiandien turime tris nuostabius vaikus – mus palikusio sūnaus brolius ir seserį. Mokome juos tikrosios ir amžinosios Evangelijos, kuri nuves juos atgal pas jų Dangiškąjį Tėvą ir jų Gelbėtoją Jėzų Kristų.

Žinau, kad pranašo Džozefo Smito žinia apie gyvenimą po mirties yra tikra. Amžinai būsiu dėkinga už jos mūsų šeimai, esančiai abiejose uždangos pusėse, atneštą viltį, ramybę, džiaugsmą ir laimę. ■

Džiulijana Fajahan, Lagosas, Nigerija
ISNAŠA

1. *Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas (2010), p. 170.

Kai paėmiau knygą į rankas, ji atsivertė ties skyriumi, kuris vadinasi „Vilties ir paguodos žodžiai mirties valandą“.

TURĖJAU DAUG IR GALĖJAU DALINTIS

Pasiruošimą nenumatytiems atvejams visada laikiau rūpinimusi šeima ir savimi. 1992 metais Floridoje vieną sekmadienio rytą apie pasiruošimą supratau ką kita. Uraganas „Endriu“, vienas iš labiausiai niokojuusių ir žalingiausių uraganų, smogusių Jungtinėms Valstijoms Majamio mieste, Floridoje, sutrikdė gražią vasarą.

Laikiniai vienas gyvenau paplūdimio bute, nes mokiausi pagal trijų mėnesių trukmės profesinio mokymo programą. Užgirdęs įspėjimą apie uraganą ir sužinojęs, kad iki pietų teks evakuotis iš savo gyvenamojo komplekso, vienas kolega rezervavo kambarius man ir kitiems bendradarbiams viešbutyje, esančiame toliau nuo jūros. Užkalčiau langines ir susirinkau asmeninius daiktus.

Kadangi netrukus paviešėti pas

mane savaitei turėjo atvykti žmona su vaikais, tai savo šešių asmenų šeimai buvau iš anksto nupirkęs pakankamai maisto ir vandens. Jaučiausi ramus, žinodamas, kad galiu vykti į saugią vietą ir turiu pakankamai maisto, kurį galiu pasiimti su savimi ir kurio būtų užtekę keletui savičių.

10:30 ryto ruošdamasis išvykti jaučiausi gerai – viskas buvo tvarkoje. Atsikliupiau ir meldžiausi, dėkodamas Dangiškajam Tėvui už palaiminimus ir prašydamas pagalbos per artėjančią audrą. Baigiant maldą Dvasia paskatino mane ištarti: „Jei kam nors reikia pagalbos, prašau, padėk man jį arba ją surasti.“

Po kelių minučių į devintą dešimtį įkopusi našlė pasibeldė į mano duris. „Atsiprašau, – pasakė ji. – Užėjau ne į tą butą. Ieškau draugės.“

Ji atrodė išsekusi. Paklausta, ar galiu padėti, ji sumišo ir pasakė, kad nežino, ką daryti ir kur eiti. Paklausiau, kur ji gyvena, ir kartu nuėjome iki jos buto, įvertinome padėtį ir aptarėme galimybes.

Pasakiau, kad galbūt mano kompanija ras vietos viename iš viešbučio kambarių ir pakviečiau ją likti su mūsų grupe. Ji su palengvėjimu atsiduso. Greitai supakavome jos daiktus, pasirūpinome buto saugumu ir susitariau, kad mano kolega iki viešbučio nuvažiuotų jos automobilį.

Besiruošiant išvykti, dar dvi našlės paprašė pagalbos. Padėjau joms nusiraminti, kad galėtų aiškiai mąstyti ir išsiaiškinti, kur rasti prieglobstį. Man paėmus vieno kolegės bagažą, pagalbos paprašė kita pagyvenusi našlė. Jos trapius daiktus palikome saugiose vietose ir padėjome jai pasiruošti išvykti.

Tuo tarpu kiti bendradarbiai pakvietė du saloje gyvenusius koledžo studentus apsistoti saugiame viešbutyje. Vienintelis jų turėtas maistas buvo saujelė užkandžių ir beveik litras mineralinio vandens. Laimei, jo turėjau daug ir galėjau dalintis ne tik su jais, bet ir su visais kitais.

Koks palaiminimas buvo būti pasiruošusiam ir Viešpaties vedamam. Tai leido man pavojaus metu raminti kitus ir beveik visą laiką skirti pagalbai, nesirūpinant savimi pačiu. Pajaučiau kitokį dėkingumą už vadovų patarimą būti pasiruošusiam. ■

Brentas Fišeris, Kalifornijos valst., JAV

Paklausta, ar galiu padėti, moteris sumišo ir pasakė, kad nežino, ką daryti ir kur eiti.

AUŠROS BELAUKIANT

Šešėliai gaubė kambarį tamsa, kai prabudusi gulėjau, klausydama, kaip kvėpuoja mano vyras ir bandydama nuspėti, ar jis miega. Praėjo vos dvi dienos po to, kai dėl staigos nelaimės mirė mūsų 12-metė dukra. Vėl užsimerkiu, bet miegas dingo. Mano širdis ilgėjosi dukros. Jos ilgėjimosi skausmo nepalengvino visos turimos Išgelbėjimo plano žinios.

Artėjant aušrai pajutau staigų, intensyvų ilgėsį. Tuoj patekės saulė; įsivaizdavau švelniai rožine spalva nuskaistintą dangų. Mūsų dukra mėgo rožinę spalvą. Rožinis saulėtekis buvo būtent tai, ko man reikėjo, kad pasijusčiau vėl esanti šalia jos.

„Eime, pažiūrėsim saulėtekį“, – sušnibždėjau apsnūdusiam vyrui.

Stovėjome ant kelio atsisukę į rytus ir laukėme... laukėme. Nors dangus nušvito, pro žemai tvyrančius debesis saulės nesimatė.

Priglaudžiau galvą prie vyro peties ir atsidusau, bandydama apsimesti, kad tai nesvarbu. Bet norėjau daugiau. Man reikėjo daugiau. Tikrai, šį norą Dangiškasis Tėvas galėjo man išpildyti po to, kai pasiėmė mūsų mylimą mergaitę pas Save namo.

Kai vyras pasuko eiti namo, pažvelgė už mūsų į vakarus ir ištarė: „Pažvelk!“

Atsigręžiau. Debesis už mūsų nudažė švelnus raudonis ir juos supo auksinė šviesa. Sulaikiau kvėpavimą ir mano akis užtvindė ašaros. Buvo daug gražiau, nei galėjau įsivaizduoti. Tai buvo tarsi mūsų dukters apkabinimas.

Supratau, kad Dangiškasis Tėvas žino apie mano širdies skausmą ir siunčia vilties pažadą ateičiai – švelnų priminimą apie amžinąsias šeimas ir būsimas gražias akimirkas.

Dažnai mąščiau apie šią nuostabią akimirką ir jos man parodytą naują perspektyvą. Kas saulėtekio ieško vakaruose? Bet mano matytas stebuklas įvyko būtent ta kryptimi. Kiek palaiminimų ir stebuklų nepastebėjau, nes jie vyko netikėtose vietose? Kiek kartų dėmesį sutelkiau į tai, kas, mano manymu, turėtų būti, ir praleidau šlovę to, kas yra?

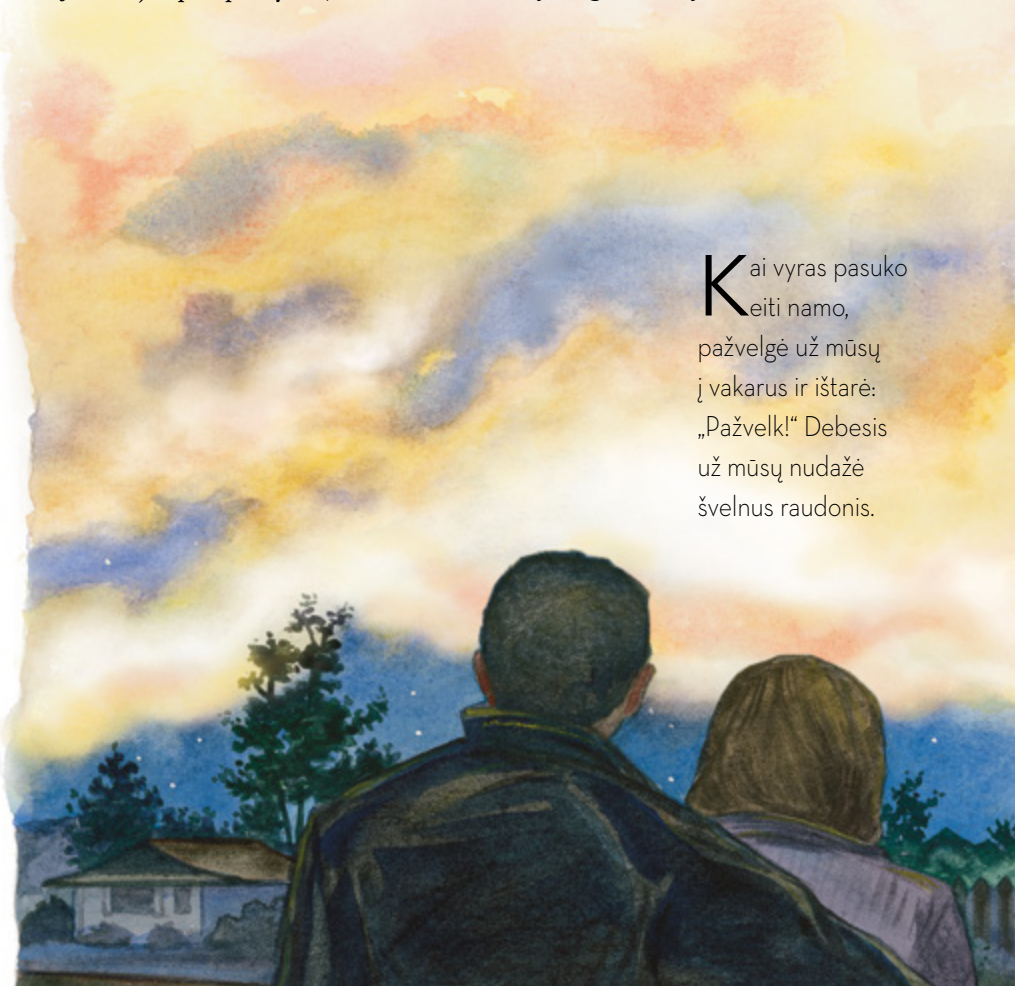
Nepaliaujamai meldėme stebuklo, kuris neįvyko, bet kai dabar žvelgiu į viską iš naujos perspektyvos, matau

stebuklą, nes mūsų dukters organų donorystė pagerino keturių žmonių gyvenimus, matau šeimos meilės stebuklą, apylinkės vienybę ir tarnavimo stebuklą. Jaučiu gilų liūdesį, bet taip pat jaučiu, kaip su kiekvienu rausvu saulėtekiu, su kiekvienu rožiniu saulėlydžiu ir su kiekviena mano kelyje pasitaikiusia rožine gėle mano sielą užlieja stipri viltis.

Dabar tekant saulei pasisuku į rytus, o po to į vakarus. Šypsauti suvokdama, kad visada galime matyti stebuklus ir palaiminimus, – jei leisime, savo kančiose jausime patekant saulei. ■

Džiulija Vagner, Ohajo valst., JAV

Kai vyras pasuko eiti namo, pažvelgė už mūsų į vakarus ir ištarė: „Pažvelk!“ Debesis už mūsų nudažė švelnus raudonis.

Kaip kuklus gyvenimas per kalbą, elgesį ir išvaizdą padeda skleisti šviesą ir šlovinti Dievą?

Jei tavo akis bus pašvęsta vien

Katerina Nelson ir Haidi Makonki

Dangaus Taryboje, vykusioje prieš mirtingąjį gyvenimą, Jėzus Kristus pasisiūlė būti mūsų Gelbėtoju; Tėvui jis pasakė: „Tebus tavo valia, ir šlovė tebus tavo per amžius“ (Mozės 4:2).

Viešpats visada rodė pavyzdį, kaip šlovinti Tėvą. Gelbėtojas niekada savo žemiškosios tarnystės metu nesistengė atkreipti kitų dėmesio į save, vietoje to Jis nukreipdavo savo pasekėjus pas Tėvą, mokydamas: „Kas mane tiki, tiki ne mane, bet tą, kuris mane siuntė“ (Jono 12:44). Savo nusiteikimu, išvaizda, žodžiu ir darbu Gelbėtojas mokė mus apie kuklumo svarbą.

Jauni suaugusieji, kurių žodžiai cituojami šiame skyriuje, dėl savo pasišventimo sekti Gelbėtoju rodo vidinio ir išorinio kuklumo pavyzdžius ir dalinasi tuo, kaip pasiryžimas šlovinti Dievą keitė jų charakterį ir valdė jų veiksmus.

Mano šlovei

Šlovinkite Dievą ir skleiskite šviesą

Kai suprantame, kas iš tiesų yra kuklumas, geriau pastebime, kaip kuklus elgesys šlovina Dievą. *Ištikimi tikėjimui* paaiškina: „Kuklumas yra nuostata paprastai ir padoriai rengtis, atrodyti bei elgtis. Jei esate kuklus, nesistengiate patraukti į save kitų dėmesio. Vietoje to jūs siekiate „šlovinti Dievą savo kūnu ir savo dvasia“ (1 Korintiečiams 6:20).¹

Kai išmokstame būti tokie kuklūs kaip Gelbėtojas, į savo gyvenimus pasikviečiame Dvasią, pildančią pažadą, kad „jeigu jūsų akis bus pašvęsta vien [Dievo] šlovei, jūsų visas kūnas bus pripildytas šviesos“ (DS 88:67). Skaitydami, kaip kiti jauni suaugusieji supranta kuklumą, galite pagalvoti,

kaip savo pačių dvasinę šviesą padaryti ryškesnę pakoreguojant ir stiprinant vidinį pasiryžimą rodyti išorinio kuklumo pavyzdį.

Būkite kuklūs kalba ir elgesiu

„Jūsų žodžiai ir veiksmai gali daryti labai didelę įtaką ir jums, ir aplinkiniams. Save išreikškite švaria, pozityvia, pakylėjančia kalba ir veiksmais, kurie aplinkiniams atneša laimę. Jūsų pastangos būti kukliems žodžiais ir darbais veda prie geresnio Dvasios vadovavimo ir paguodos.“²

Darija Sergejevna Švydko iš Rusijos Volgogrado miesto paaiškina, kad kukliai kalbame tada, kai rodome kitiems pagarbą ir kalbame „švelniu balsu ramiai reikšdami savo mintis be

JAUNI SUAGUSIEJI

grubių ir netinkamų žodžių“. Kuklijoje kalboje nėra apkalbų, patyčių, užgauliojimo ir sarkazmo. Ji niekada nemenkina kitų ir neskatina egoizmo; ji paprasčiausiai rodo gerumą ir pripažįsta dievišką Dangiškojo Tėvo vaikų prigimtį.

Taip pat mūsų kalba turėtų rodyti pagarbą Dievybei: „Venkite nešvarios kalbos ir taip šiame pasaulyje paplitusio atsitiktinio ir nepagarbaus Dievo

„Kuklumas yra nuostata paprastai ir padoriai rengtis, atrodyti bei elgtis. Jei esate kuklūs, nesistengiate patraukti į save kitų dėmesio.“

vardo minėjimo. [...] Nepagarbus tokios kalbos pobūdis [...] kenkia [mūsų] galimybei jausti tylūs Šventosios Dvasios raginimus.“³

Kaip nepadori kalba, pavyzdžiui, apkalbos ir užgauliojimai, gali sugadinti santykius, taip kukli kalba ugdo didesnę pasišventimą Dievui ir, kaip paaiškina Keli Prju iš Jutos valst. JAV, „gerina mūsų gebėjimą užmegzti pozityvius santykius su kitais. Kukli kalba

padeda mums atrasti tai, kas kituose yra geriausia.“

Kukli kalba ir kuklus elgesys yra neatskiriami. „Svarbu savo kalba ir elgesiu būti kukliems, nes tai parodo, kas esate ir ko esate verti“, – sako Maikas Olsenas iš Jutos. Žmonės pastebi, kai žodžiai nedera su veiksmais. Žodžius, kuriais pakylėjame kitus ir šloviname Dievą, turi lydėti juos atitinkantys veiksmai. Per tarnavimo ir gerumo darbus parodome, kad mūsų pasiryžimas pakylėti kitus ir gerbti Dievą yra daugiau nei žodžiai. Mūsų žodžiais ir darbais pasireiškiančios mokinystės pavyzdžiai gali daryti teigiamą poveikį.

„Labai vertinu elgsenos ir kalbos kuklumą, – sako Keri Karlson iš Kolorado valst. JAV. – Tame, kas yra kuklus ir nedaro nieko vien tik tam, kad sulauktų dėmesio, yra kažkas pasigėrėtino. Tie, kas kalba kukliai, tampa galingais Viešpaties indais.“

Būkite kuklūs apranga ir išvaizda

„Kukli [apranga] padeda atrasti savyje tai, kas yra geriausia, nes padeda sutelkti dėmesį ne į fizinį, bet į dvasinį žmogų“, – sako Polas Keivas iš Jutos. Rengdamiesi kukliai mes skatiname kitus pažinti mus ir vertinti ne mūsų išvaizdą, bet asmenybę ir charakterį.

Tai, kaip rengiamės, ne tik parodo kitiems, kaip jie turėtų elgtis su mumis, bet ir paveikia tai, kaip vertiname save ir elgiamės su savimi. „Evangelija moko mus, kad kūnas

yra Dievo dovana, – sako Luisas Dakruzas Jaunesnysis iš Brazilijos.

– Kūnai padeda mums tobulėti ir tapti tokiais, kaip mūsų Tėvas. Todėl svarbu rengtis kukliai. Tai darydami parodome Dievui ir kitiems, kad gerbiame šią dovaną ir aplinkinius.“⁴

Keri paaiškina, kad „nekuklūs drabužiai yra skirti pateikti kūną kaip nuodvasios su charakteriu ir asmenybe atskirtą fizinį objektą. Nors kartais kuklumas kainuoja man brangiau ir, be abejo, pareikalauja daugiau laiko, jis padėjo man suprasti, kad kūnas tai indas su brangia dvasia, turinčia dievišką potencialą ir paskirtį, gimusia ir augusia pas Dangiškuosius Tėvus. Jis yra vertas kur kas didesnės pagarbos ir rūpesčio, nei jam skiria pasaulis.“

„Ištikimi tikėjimui“ moko: „Be to, kad reikia vengti [nekuklių drabužių], jūs turėtumėte vengti aprangos, išvaizdos ir plaukų kirpimo kraštutinumų. Visada būkite tvarkingi ir švarūs savo rūbais, išvaizda ir manieromis, niekada nebūkite apsileidę ar netinkamai apsirengę.“⁵ Tuo, kaip rengiamės ir elgiamės, rodome savo pagarbą Dievui, sau patiems ir aplinkiniams.

Laikykitės nuoseklumo

Stengdamiesi sekti Evangelijos duotais kuklumo standartais, savo pasiryžimą rodome būdami nuoseklūs, ne tik tada, kai patogiu, bet visada laikydamiesi Viešpaties įsakymų.

Tikras pasiryžimas visada remiasi Evangelijos principais. Antonis

Robertsas iš Jutos paaiškina: „Kuklumas – tai dvasinė būseną, troškimas kiekvieną dieną nugyventi suprantant Evangeliją ir išgelbėjimo planą.“ Kai pasineriame į Evangeliją, mūsų atsi-vertimas gali stiprėti ir didinti troškimą gyventi laikantis Evangelijos principų.

Supraskite savo dievišką prigimtį

Nuoseklus kuklus gyvenimas padeda suprasti ir vertinti mūsų

prigimtinę teisę, o žinios apie dievišką prigimtį gali mus įkvėpti būti kuklesniems. Rafaela Ferini iš Italijos Florencijos miesto paaiškina: „Kuklumas laimina mano gyvenimą, nes padeda jaustis ypatinga Dangiškojo Tėvo dukra, o šis žinojimas savo ruožtu suteikia norą būti kukliai.“

Jei leidžiame pasauliui mus charakterizuoti, tai gali sugriauti mūsų savigarbą. Julijana Auna iš Jutos taip

apibūdina savo patirtį: „Prieš gaudama liudijimą apie kuklumo principą buvau nelaiminga ir dvasiškai nesaugi. Leidusi pasauliui charakterizuoti save, pasijutau prislėgta ir dvasiškai žalojama, nes visuotinis polinkis į laikinus fizinius dalykus yra žiaurus ir negailestingas. Kai tik nusprendžiau neklausyti pasaulio ir leisti, kad mane apibūdintų mano santykiai su Dievu, gyvenimas tapo lengvesnis, laisvesnis ir laimingesnis.“ Kai sieksime ne pasaulio, o Dangiškojo Tėvo palankumo, gyvenime rasime daugiau laimės ir būsime labiau motyvuoti būti kuklūs.

Gyvenkite kukliai

„Kuklumą rodo viskas, ką darome: kalba, išvaizda, elgesys ir net vietos, kuriose lankomės“, – sako Galina Viktorovna Savčiuk ir Rusijos Novosibirsko miesto. Kukli gyvensena glaudžiai susieta su mūsų pasišventimu Evangelijai ir mūsų santykiais su Dievu.

Tikras kuklumas yra elgesio ir nusiteikimo derinys. Pastangos gerinti vien elgesį padės pagerinti mąstyseną, ir atvirkščiai. Kuklus elgesys ir išvaizda be visą gyvenimą trunkančio įsipareigojimo neleidžia mums gauti visų kuklaus gyvenimo palaiminimų. Vien tikėjimas, kad esame nuolankūs, jei jo nelydi veiksmai, yra savęs apgaudinėjimas.⁶

Kuklumą nusakantis posakis, kad mūsų akys yra pašvęstos vien Dievo

šlovei, reiškia, kad tiek vidumi, tiek išore esame pasišventę kukliam gyvenimui. Kaip akis turi būti nukreipta į Dievą, taip ir mūsų išvaizda bei veiksmai neturėtų atsilikti nuo kuklumo principų. Bet vien į Dievą nukreipta akis nepadarą jos pasišventusios Dievo šlovei; ji turi būti sutelkusi dėmesį į Jį. Be to, kuklius drabužius bei šukuoseną turi lydėti amžinųjų principų vizija.

Atgręžę akis į Dievą, į Jį galėsime lengviau koncentruoti savo svajones. Taip pat, kai savo svajones koncentruosime į Dievą, mūsų akys savaime kryptų į Jo pusę.

Stengdamiesi gyventi kukliai jausime, kaip mūsų gyvenime didėja Dvasios įtaka. Dvylikos Apaštalų Kvorumo narys vyresnysis Robertas D. Heilsas mokė: „Vertumui jausti Dvasią yra būtinas kuklumas. Būti kukliam reiškia būti nuolankiam, o nuolankumas kviečia Dvasią būti su mumis.“⁷ Kai Dvasia vadovauja mūsų mintims ir darbams, mūsų akys bus pašvęstos vien tik Dievo šlovei, o mes prisipildysime šviesos. ■

*Katerina Nelson gyvena Jutos valst., JAV
Haidi Makonki gyvena Delavero valst., JAV*

IŠNAŠOS

1. *Iš tikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2006), p. 85.
2. *Iš tikimi tikėjimui*, p. 86.
3. *Iš tikimi tikėjimui*, p. 86.
4. Žr. *Iš tikimi tikėjimui*, p. 85.
5. *Iš tikimi tikėjimui*, p. 85.
6. Žr. Lynas G. Robinsas, „Kokie vyrai ir moterys turėtų būti?“, 2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
7. Robert D. Hales, „Modesty: Reverence for the Lord,” *Ensign*, Aug. 2008, 34; *Liahona*, Aug. 2008, 18.

Atsivertimas ir auka

Suomijoje

Melisa Zenteno

Už kelių kilometrų nuo Helsinkio pakrantės stovi Suomenlinos jūrų tvirtovė, pastatyta 18 amžiuje apsaugai nuo įsibrovėlių. Ši tvirtovė, nusidriekusi per šešias salas, simbolizuoja nepalaužiamą Suomijos žmonių ryžtą.

Bet į sostinę atvykstantys nariai suomiai lankosi kitame pastate. Suomijos Helsinkio šventykla – apčiuopiamas jų atsivertimo ir apsaugos, gyvenant pagal Evangeliją, simbolis.

24 metų amžiaus jaunuoliui Nilui Kervinenui iš Suomijos Rovaniemi miesto 10 valandų kelionė traukiniu yra nedidelis mokestis už palaiminimus, gaunamus tarnaujant šventykloje.

Prieš 2006 m. spalį įvykusį Suomijos Helsinkio šventyklos pašventinimą Nilui bei kitiems jo apylinkės nariams reikėdavo keliauti į Švedijos Stokholmo arba Danijos Kopenhagos šventyklą. „Vasaros metu kelionės paprastai trukdavo savaite“, – prisimena

jis. Geriausi tų kelionių prisiminimai – kelionės autobusu ir nakvynės palapinėse.

Tačiau šventykla gimtojoje žemėje – tai nuostabus palaiminimas. „Kai pranešė apie Helsinkio šventyklą, labai apsidžiaugiau, – sako Nilas. – Kiekvieną kartą, užėjus vidun, mano širdyje aidi pašventinimo malda.“

Tokia meilė šventyklai išskiria Nilą iš draugų rato. „Suomiai daug dirba ir mėgaujasi aktyviu gyvenimo būdu, bet kasdienybėje mažai laiko skiria dvasiniams dalykams“, – aiškina jis. Nors Nilas tvirtina, kad visada buvo palaimintas gerais draugais, jam augant ryškėjo skirtumas tarp to, kaip gyvena jo draugai, ir to, kaip gyventi jis buvo mokomas. Kai jam buvo 17, šis skirtumas paskatino Nilą įgyti asmeninį liudijimą. „Turėjau pasirinkti, kokią poziciją užimti ir kuo tikėti, – sako jis. – Dievo palaimintas ir šeimos bei gerų draugų vedamas įgijau stipresnį liudijimą apie Bažnyčią.“

Ką reiškia būti tikinčiu jaunuoliu Suomijoje? Vienas vaikiną pasakoja apie savo šalies kultūrą ir savo tikėjimą.

Kalbėdamas apie atsivertimą Dvylikos Apaštalų Kvorumo narys vyresnysis Deividas A. Bednaris sakė: „Pažadu, kad įgiję tiesos pažinimą ir atsivertę į Viešpatį, išliksime tvirti ir nepajudinami ir niekuomet neatpulsime.“¹ Nors kelionei į Helsinkį reikia skirti laiko ir pinigų, Nilas yra pasišventęs būti Kristaus mokiniu. Ir Nilui tai visai ne auka. ■

IŠNAŠA

1. Deividas A. Bednaris, „Atsivertę į Viešpatį“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

DAUGIAU APIE NILĄ

Ką paprastai valgo suomia?

Tarp mano mėgstamų patiekalų yra lašišos sriuba ir elniena su bulvių koše. Mes taip pat valgome daug ruginės duonos.

Kaip linksminiesi?

Man patinka čiuožti snieglentėmis, žiūrėti filmus arba tiesiog mėgautis pasivaikščiojimu. Tarnavau misijoje Japonijoje, todėl, kai galiu, studijuju japonų kalbą.

Kaip Suomijoje vyksta pasimatymai?

Pas mus neišvystyta pasimatymų kultūra. Žmogus kur nors kviečia kitą tik tada, kai juo pakankamai rimtai domisi. Čia pasimatymas tai ne būdas susipažinti. Nors čia nėra daug narių, bet yra tikinčių jaunų suaugusiųjų. Kartais jauni suaugusieji nariai keliauja toli tik tam, kad pasimatytų su kažkuo, ką sutiko jaunų nevedusiųjų šokiuose.

BAŽNYČIA SUOMIJOJE

4 715 pastarųjų
dienų šventųjų
15 apylinkių
15 skyrių
2 kuolai
1 misija
1 šventykla,
pašventinta
2006 m.
spalio 22 d.

SKAIČIAI

5 250 000 gy-
ventojų (2012
m. sausio
duomenys)
187 888 ežerai
179 584 salos
2,2 milijonai
pirčių

FAKTAI

Sostinė:
Helsinkis
Kalba: suomių

VYRAI IR MOTERYS VIEŠPATIES DARBE

Mūsų Dangiškojo Tėvo didžiajame kunigyste apdovanotame plane vyrai ir moterys turi skirtingus, bet vienodai vertingus vaidmenis.

**Vyresnysis
M. Raselas Balardas**
Iš Dvylikos Apaštalo
Kvorumo

Manau, yra tam tikros su svarbiu moterų vaidmeniu statant ir stiprinant Dievo karalystę žemėje susijusios tiesos, kurias turi suprasti tiek moterys, tiek ir vyrai. Daugeliu atžvilgių moterys yra Bažnyčios širdis. Todėl Viešpaties padedamas norėčiau pagerbti ištikimas Bažnyčios moteris ir merginas. Brangiosios seserys, kad ir kur pasaulyje gyventumėte, prašau, žinokite, kad Pirmoji Prezidentūra ir Dvylika Apaštalo jus stipriai myli ir jumis pasitiki.

Norėčiau pradėti nuo priminimo, ką veikiame čia, žemėje.

Esame mūsų Dangiškojo Tėvo mylimi dvasiniai sūnus ir dukros. Gyvenome su Juo ikižemiškajame pasaulyje. Siekdamas įvykdyti misiją „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39), Dangiškasis Tėvas sukūrė planą, skirtą padėti Savo vaikams pasiekti maksimalų potencialą. Mūsų Tėvo planas pareikalavo, kad žmogus nupultų ir kurį laiką būtų atskirtas nuo Jo: gimtų mirtingas, gautų kūną ir įžengtų į bandomąjį laikotarpį. Pagal jo planą buvo parūpintas Gelbėtojas, išpirksiantis žmoniją iš

Nuopuolio. Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Apmokėjimas per Evangelijos apeigas ir šventas sandoras nutiesia kelią, vedantį atgal Dievo akivaizdon. Kadangi turėjome gyventi žemiškoje aplinkoje, pilnoje pavojų ir trukdžių, Dangiškasis Tėvas ir Jo Sūnus žinojo, kad mums prireiks galios, pranokstančios mūsų pačių jėgas. Jie žinojo, kad mums prireiks Jų galios. Kristaus Evangelija ir doktrina tiems, kurie ją priima, suteikia galią pasiekti amžinąjį gyvenimą ir galią toje kelionėje rasti džiaugsmą.

Yra tokių, kurie abejoja moterų vaidmeniu Dievo plane ir Bažnyčioje. Su manimi kalbėjosi pakankamai daug šalies ir tarptautinės žiniasklaidos atstovų, tad galiu jums pasakyti, kad dauguma žurnalistų, su kuriais teko susidurti, šia tema turi susidarę išankstinę nuomonę. Bėgant metams daugelis užduodavo klausimus, kuriuose slypėjo užuominos, kad moterys Bažnyčioje yra antrarūšės pilietės. Tai netiesa.

Jūsų apmąstymui noriu pateikti penkis pagrindinius teiginius, susijusius su šia svarbia tema.

1. Dievas turi planą, kaip padėti mums pasiekti amžinąjį gyvenimą

Mūsų Dangiškasis Tėvas sukūrė tiek moteris, tiek vyrus – visi yra Jo dvasiniai sūnūs ir dukterys. Tai reiškia, kad lytis yra amžina. Jo planas skirtas padėti visiems, nusprendusiems sekti Juo ir Jo Sūnumu Jėzumi Kristumi ir pasiekti savo, kaip amžinojo gyvenimo paveldėtojų, laimę.

Jeigu mūsų išaukštinimas yra Jų pagrindinis tikslas ir jeigu Jie yra visažiniai ir tobuli, o mes žinome, kad Jie tokie yra, tuomet Jie geriausiai supranta, kaip mus paruošti, mokyti ir vesti, kad turėtume didžiausius šansus pasiręgti išaukštinimui.

Dauguma turi šeimos narių ir draugų, kuriuos paveikė įvairios sunkios socialinės problemos. Paprastai ginčai apie problemas jų neišsprendžia ir net gali sukelti

nesutarimus. Į kai kuriuos klausimus apie Bažnyčios požiūrį į delikačias problemas sunku atsakyti taip, kad atsakymas patenkintų visus. Tačiau, kai kreipiamės į Viešpatį su malda siekdami tokiose situacijose susidaryti teisingą nuomonę ir žinoti, kaip elgtis, gauname tokį įkvėpimą: „Ar tikite Jėzumi Kristumi ir sekate Juo ir Jo Tėvu?“ Tikiu, kad daugeliui žmonių Bažnyčioje vienu ar kitu metu iškils klausimas, ar jie gali padaryti viską, ko yra prašomi. Jeigu tikrai tikime Viešpačiu, ateina toks patikrinimas: „Tikiu Jėzumi Kristumi ir esu pasiryžęs padaryti viską, kad ir ko Jis prašytų.“ Todėl judame pirmyn. Kokie stiprūs yra žodžiai „tikiu Jėzumi Kristumi“!

Mūsų liudijimai, dvasios ramybė ir gerovė prasideda nuo noro tikėti, kad mūsų Tėvas danguje iš tiesų žino geriau.

2. Bažnyčia valdoma kunigystės raktais

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Viešpaties Bažnyčia, o Jo Bažnyčia valdoma kunigystės įgaliojimu ir raktais ir per juos. „Kunigystės raktai – tai kunigijos vadovams suteiktas Dievo įgaliojimas vadovauti, kontroliuoti ir prižiūrėti, kaip Jo kunigystė naudojama žemėje.“¹

Turintieji kunigystės raktus – ar tai būtų diakonas, turintis savo kvorumo raktus, ar vyskupas, turintis apylinkės raktus, ar kuolo prezidentas, turintis kuolo raktus, ar Bažnyčios Prezidentas, turintis visus kunigystės raktus, – tiesiogiai pasirūpina, kad visi, kurie ištikimai tarnauja jų vadovaujami, galėtų naudoti kunigystės įgaliojimą ir gauti kunigystės galią.

Visi vyrai ir visos moterys tarnauja vadovaujami tų, kurie turi raktus. Taip Viešpats valdo Savo Bažnyčią.

Pakartosiu tai, ką sakiau 2013 m. balandžio mėn. visuotinėje konferencijoje: „Mūsų Dangiškojo Tėvo didžiajame kunigyste apdovanotame plane vyrams suteikiama unikali pareiga naudoti kunigystę, tačiau jie nėra toji kunigystė. Vyrai ir moterys turi skirtingus, bet vienodai vertingus vaidmenis. Kaip moteris negali pagimdyti vaiko be vyro, taip ir vyras be moters negali visiškai išnaudoti kunigystės galios kurdamas amžinąją šeimą. [...] Iš amžinybės perspektyvos dauginimosi galia ir kunigystės galia priklauso tiek nuo vyro, tiek ir nuo žmonos.“²

Kodėl į kunigystės pareigybes pašventinami vyrai, o ne moterys? Prezidentas Gordonas B. Hinklis (1910–2008) paaiškino, kad tai Viešpats, o ne žmogus „nusprendė, kad Jo Bažnyčioje kunigystę turės vyrai“ ir taip pat, kad tai Viešpats apdovanojo moteris „sugebėjimais papildyti šią didžią ir nuostabią organizaciją, kuri yra Dievo Bažnyčia ir karalystė“[...].³ Galiausiai, Viešpats nėra apreiškęs, kodėl Jis būtent taip suorganizavo Bažnyčią.

Nepamirškime, kad beveik pusę Bažnyčioje atliekamo mokymo praveda seserys. Didelę vadovavimo dalį vykdo mūsų seserys. Daug tarnystės projektų ir veiklų planuoja

ir kuruoja moterys. Patardamos ir kitaip dalyvaudamos apylinkės ir kuolo tarybose bei visuotinėse tarybose Vyriausioje Bažnyčios valdyboje moterys suteikia reikiamų įžvalgų, išminties ir pusiausvyros.

Reikia tiek vyrų, kurie gerbtų moteris ir jų išskirtines dvasines dovanas, tiek moterų, kurios gerbtų vyrų turimus kunigystės raktus, kad į bet kokią Bažnyčios veiklą būtų pakviestos visos dangaus palaimos.

3. Vyrai ir moterys yra vienodai svarbūs

Vyrai ir moterys Dievo ir Bažnyčios akyse yra lygūs, tačiau lygumas nereiškia, kad jie yra tokie patys. Vyrų ir moterų atsakomybės ir dieviškos dovanos skiriasi pagal prigimtį, tačiau nesiskiria savo svarba ar įtaka. Mūsų Bažnyčios doktrinoje moterys yra lygios vyrams, bet visgi jos skiriasi. Dievas neišskiria nė vienos lyties kaip geresnės ar svarbesnės už kitą. Prezidentas Hinklis pareiškė moterims, kad „mūsų Amžinojo Tėvo sumanymuose jūs visada buvote išskirtiniausia Jo kūrinijos dalis“.⁴

Vyrai ir moterys skiriasi turimomis dovanomis, stipriomis savybėmis, požiūriais bei polinkiais. Tai yra pagrindinė priežastis, kodėl mums reikia vieniems kitų. Kad būtų sukurta šeima, reikia ir vyro, ir moters. Kad būtų vykdomas Viešpaties darbas, reikia ir vyrų, ir moterų. Vyras ir žmona teisiai bendradarbiaudami papildo vienas kitą. Saugokimės, kad savo gyvenime nepradėtume klastoti mūsų Dangiškojo Tėvo plano ir tikslų.

4. Kunigystės galia laimina visus

Kai vyrai ir moterys įžengia į šventyklą, jie abu apdovanojami ta pačia galia – kunigystės galia. Nors kunigystės įgaliojimo panaudojimas valdomas per kunigystės raktus, o kunigystės raktus turi tik verti vyrai, kunigystės galia ir palaiminimai prieinami visiems Dievo vaikams.

Mūsų Tėvas danguje yra dosnus savo galios. Visi vyrai ir visos moterys gali gauti šios galios mūsų gyvenimui pagerinti. Visi, su Viešpačiu sudarę šventas sandoras ir

tų sandorų besilaikantys, turi teisę gauti asmeninį apreiškimą, būti palaiminti angelų tarnavimo, bendrauti su Dievu, gauti Evangelijos pilnatvę ir galiausiai kartu su Jėzumi Kristumi tapti visko, ką turi mūsų Tėvas, paveldėtojais.

5. Turime žinoti doktriną ir liudyti apie ją

Mums reikia, kad Bažnyčios moterys žinotų Kristaus doktriną ir visais įmanomais būdais liudytų apie Sugrąžinimą. Žemės istorijoje dar nėra buvę sudėtingesnio laikotarpio. Šėtonas ir jo pakalikai tūkstančius metų tobulino savo arsenalo ginklus ir yra įgudę žmonijos šeimoje griauti tikėjimą ir pasitikėjimą Dievu ir Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

Visi mes – vyrai, moterys, jauni suaugusieji, jaunimas, berniukai ir mergaitės – turime ginti, saugoti ir garsinti pasaulyje Viešpatį ir Jo Bažnyčią. Mums reikia daugiau išsiskiriančių, įtakingų moteriškų balsų ir jų tikėjimo. Reikia, kad sužinotumėte doktriną ir suprastumėte, kuo tikime, kad galėtumėte liudyti apie visą tiesą – ar tai būtų liudijimas prie Merginų stovyklos laužo, liudijimo susirinkime, interneto bloge ar socialiniame tinkle Facebook. Tik jūs galite parodyti pasauliui, kaip atrodo ir kuo tiki sandoras sudariusios Dievo moterys.

Seserys, jūsų įtakos sfera yra unikali ir joje vyrai negali jūsų pakeisti. Niekas negali su didesniu įtikinimu ir galia ginti Gelbėtojo, nei galite jūs – Dievo dukros – turinčios tokią vidinę stiprybę ir įtaigumą. Atsivertusios moters galia yra neišmatuojama ir dabar Bažnyčiai reikia jūsų balsų labiau nei bet kada anksčiau.

Liudiju jums, kad gyvename laikotarpiu, kai turime laikytis išvien. Turime laikytis išvien – vyrai ir moterys, vaikai ir merginos, berniukai ir mergaitės. Turime ginti mūsų Dangiškojo Tėvo planą. Turime ginti Jį. Jis yra stumiamas į šalį. Kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai negalime pasyviai stovėti ir leisti, kad tai toliau vyktų. Turime būti pakankamai drąsūs, kad mūsų balsai būtų išgirsti.

Tegul Dievas laimina jus, kad turėtumėte drąsos studijuoti ir žinotumėte paprastas Evangelijos tiesas, kad galėtumėte jomis dalintis kiekviena pasitaikusia proga. ■

Iš kalbos, pasakytos per dvasinę valandėlę Brigamo Jango universitete 2013 m. rugpjūčio 20 d. Visą anglišką tekstą galite rasti speeches.byu.edu.

IŠNAŠOS

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.1.1.
2. M. Raselas Balardas, „Tai yra mano darbas ir mano šlovė“, 2013 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Gordon B. Hinckley, „Women of the Church,“ *Ensign*, Nov. 1996, 70.
4. Gordon B. Hinckley, „Stand Strong Against the Wiles of the World,“ *Ensign*, Nov. 1995, 98.

PASIRUOŠIAME TARNAUTI; TARNAUJAME, KAD PASIRUOŠTUME

Dievas suteikė jums Aarono kunigystę, nes Jis turi jums darbo dabar ir ateityje.

Deividas L. Bekas
Vaikinių organizacijos
visuotinis prezidentas

Mano draugas Džonatanas prieš ketverius metus prisijungė prie Bažnyčios. Savo šeimoje jis yra vienintelis Bažnyčios narys. Gavęs Aarono kunigystę, jis pradėjo tarnauti kitiems taip, kaip dar niekada nebuvo to daręs. Džonatanas žinojo: jei nori tarnauti, reikia daug mokytis. Jis taip pat norėjo būti vertas ir patikimas, todėl studijavo Evangeliją, meldėsi ir lankė sekmadieninius susirinkimus ir seminariją. Jis labai stengėsi laikytis įsakymų ir Bažnyčios standartų. Jis uoliai vykdė savo kunigystės pareigas ir buvo geras namų mokytojas. Jo *Pareigos Dievui* knygelė padėjo jam suprasti tas pareigas ir mokytis, kaip jas vykdyti.

Džonatano ištikima tarnystė kunigystėje suteikė jam dvasinės stiprybės. Ji padėjo jam apsaugoti nuo blogio įtakos. Tarnaudamas ir ruošdamasis ateičiai jis sparčiai augo. Praeitais metais jis vertai gavo Melchizedeko kunigystę ir endaumentą. Dabar jis tarnauja misijoje Brazilijoje.

Aarono kunigystė dažnai vadinama „paruošiamąja kunigyste“. Dievas suteikė jums Aarono kunigystę, nes Jis turi jums darbo dabar ir ateityje. Jūsų ištikima tarnystė Aarono kunigystėje paruoš jus dar didesnėms progoms tarnauti ateityje. Kaip ir Džonatanas, jūs ruošiatės „gauti Melchizedeko kunigystę, kad gaut[umėte] šventyklos

palaiminimus, tarnaut[umėte] nuolatinėje misijoje, būt[umėte] mylinčiu vyru ir tėvu bei visą gyvenimą tarnaut[umėte] Viešpačiui“ (žr. *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2006], p. 4).

Jūs galite nežinoti visų tų nuostabių Dangiškojo Tėvo jums paruoštų galimybių detalių, tačiau esu tikras, kad būsite pasiruošę viskam, jei kaip turintieji Aarono kunigystę prisiminsite ir vadovausitės šiais dalykais.

Sekite Jėzumi Kristumi

Kaip turintieji kunigystę, esate Jėzaus Kristaus atstovai. Tai reiškia, kad esate kviečiami sekti Juo ir daryti, ką Jis darytų. Ką darytų Jis? Visose situacijose Jis pašventė Savo gyvenimą kitų laiminimui ir tarnystei kitiems. Taip ir jūs turėtumėte daryti. Pasišvęskite tarnystei kitiems – paskui aukite bei tobulėkite, kad galėtumėte dar daugiau pasišvęsti! Prisiminkite, kaip Jėzus augo Savo vaikystėje: Jis „augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse“ (Luko 2:52).

Sekti Gelbėtoju taip pat reiškia, kad jaunystėje turime tapti išmintingi ir būti fiziškai sveiki. Todėl reikia sunkiai dirbti ir visuomet stengtis iš visų jėgų (žr. DS 4:2). Dievo palankumą pelnysite, kai artinsitės prie Jo kasdien meldamiesi, studijuodami Evangeliją,

TURINTIEJI AARONO KUNIGYSTĘ:

KAIP GALIU PASIRUOŠTI:

Seka Jėzų Kristų

- kasdien meldamiesi ir studijuodami Evangeliją
- būdami paklusnūs
- siekdami Dievo valios

Atlieka kunigijos pareigas, kai

- laimina sakramentą
- krikštija kitus

Visuomet tarnauja

- stiprindami šeimos ir kvorumo narius
- gelbėdami mažiau aktyvius narius
- tarnaudami vargstantiems

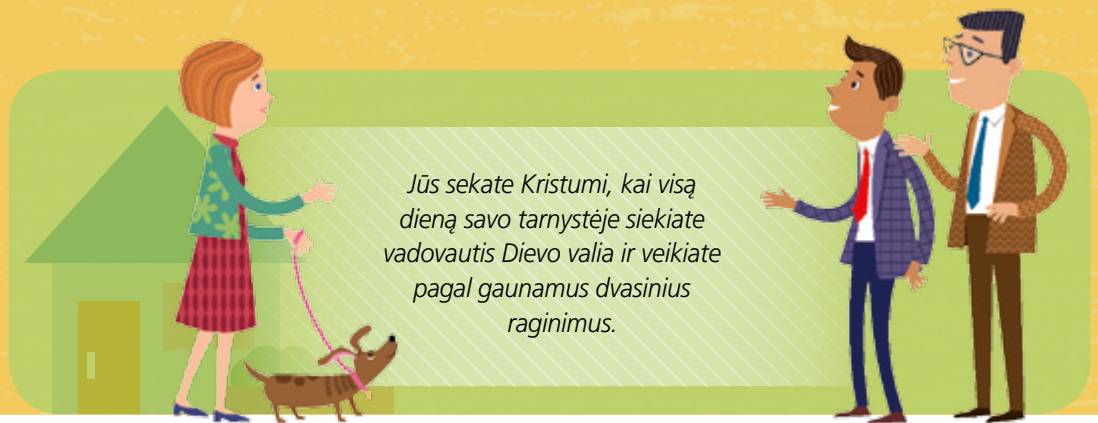
Gauti Melchizedeko kunigystę

Gauti šventyklos palaiminimus

Tarnauti misijoje

Tapti vyru ir tėvu

Jūs sekate Kristumi, kai visą dieną savo tarnystėje siekiate vadovautis Dievo valia ir veikiate pagal gaunamus dvasinius raginimus.

pakludami ir tarnaudami. Kitų palankumą pelnysite, kai būsite malonūs ir ištikimi savo šeimai, o kitiems būsite į Kristų panašūs draugai.

Atminkite, kad Jėzus visada vykde Tėvo valią. Jūs sekate Kristumi, kai visą dieną savo tarnystėje siekiate vadovautis Dievo valia ir veikiate pagal gaunamus dvasinius raginimus.

Atlikite kunigystės apeigas

Kunigystės apeigos yra būtinos visiems Dievo vaikams ir vienodai laimina tiek Jo sūnus, tiek ir dukteris. Nuo tada, kai tampate diakonu, galite patarnauti kunigystės apeigose pateikdami sakramentą. Vėliau Aarono kunigystėje jūs patarnausite per kunigystės apeigas, kai ruošite ir laiminsite sakramentą, krikštysite ir dalyvausite įšventinant kitus brolius į Aarono kunigystę.

Kad galėtumėte dalyvauti šventose apeigose, turite būti švarūs. Jūsų moralinė švara jūsų atliekamoms apeigoms gali suteikti didelės dvasinės galios. Visais atžvilgiais stenkitės būti verti nešioti Viešpaties sakramento indus (žr. DS 38:42). Kai tai darysite, galėsite stovėti priešais savo apylinkę ar skyrių kaip tikri Jėzaus Kristaus atstovai. Jūsų apsisprendimas laikytis tų sandorų, kurias padėsite jiems atnaujinti, palaimins juos.

Visuomet tarnaukite

Kaip turintieji Aarono kunigystę jūs tarnaujate. Visuomet ieškokite progų tarnauti savo šeimai, draugams, kvorumo nariams ir

kitiems. Viskas, ką darote kunigystėje, padės tarnauti kitiems tiek fiziškai, tiek dvasiškai. Pavyzdžiui, kai tarnaudami šeimai, kurią mokote kaip namų mokytojas, padedate savo vyskupui arba skyriaus prezidentui, išmokstate išsiaiškinti kitų poreikius ir jais pasirūpinti. Taip pat tarnausite kitiems, kai stengsitės sustiprinti savo kvorumo narius ir gelbėti mažiau aktyvius, surinksite pasninko atnašas, skirtas vargšams ir stokojantiems, atliksite fizinius darbus sergantiesiems ar negaliesiems, mokysite ir liudysite apie Kristų ir Jo Evangeliją ir palengvinsite prislėgtųjų naštas.

Jūs tarnaujate vesdami pamokas savo kvorumo susirinkimuose ir šeimos namų vakaruose. Jūs tarnaujate, kai kviečiate visus ateiti pas Kristų (žr. DS 50:29) namuose, savo kvorume, mokykloje, kartu su nuolatiniais misionieriais ir kitur, kur tik esate.

Jūsų ateitis

Aptarkite su savo tėvais arba vadovais, kokios ateityje bus jūsų pareigos, kai gausite Melchizedeko kunigystę, būsite misionierius, vyras ir tėvas. Tam skirtoje vietoje aprašykite kai kurias iš tų svarbių pareigų ir tai, kaip galite pasiruošti joms dabar, tarnaudami Aarono kunigystėje. Dabar tos pareigos gali atrodyti neįvykdomos, tačiau atminkite, kad geriausias būdas pasiruošti – tiesiog daryti tai, ko Dangišskasis Tėvas prašo jūsų daryti dabar. Linkiu, kad rastumėte laimę tarnaudami dabar ir ruošdamiesi jūsų laukiančiai šlovingai ateičiai. ■

GALIA LAIMINTI VISUS ŽMONES

Bažnyčios vadovai mokė, kad kunigystės apeigos ir sandoros yra prieinamos visiems Dievo vaikams – vyrams ir moterims.

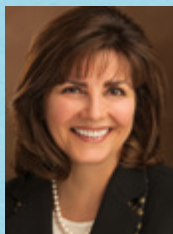

„Kunigystė, tai Dievo valdžia ir galia, duota visų žmonių gelbėjimui ir laiminimui – vyrų, moterų ir vaikų. [...]

Kiekvienam vertam asmeniui, kuris krikštijasi,

gauna Šventosios Dvasios dovaną ir nuolat priima sakramentą, yra skirti ypatingi Dievo palaiminimai. Šventykla suteikia papildomos šviesos ir stiprybės kartu su amžinojo gyvenimo pažadu“ (žr. DS 138:37, 51).

Vyresnysis Nylas L. Andersen iš Dvylikos Apaštalų kvorumo, „Kunigystės galia“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

„Kunigystės apeigos ir sandoros suteikia mums galimybę gauti Dievo pažadėtų palaiminimų, kuriuos galime patirti dėl Gelbėtojo Apmokėjimo, pilnatvę. Jie apginkluoja

Dievo sūnus ir dukteris galia, Dievo galia, ir suteikia galimybę gauti amžinąjį gyvenimą – grįžti Dievo akivaizdon ir gyventi su Juo amžinojoje Jo šeimoje.“

Kerolė M. Styvens, pirmoji patarėja Paramos bendrijos visuotinėje prezidentūroje, „Ar žinome, ką turime?“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

„Mums labai svarbu suvokti, kad Dangiškasis Tėvas visiems Savo sūnams ir visoms Savo dukroms parūpino būdą, kuriuo jie gali gauti kunigystės palaiminimus

ir būti pastiprinti jos galia. Dievo plano Savo dvasiniams vaikams centre yra toks Jo Paties pareiškimas: „Tai yra mano darbas ir mano šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39).

Vyresnysis M. Raselas Balardas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Tai yra mano darbas ir mano šlovė“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

KUNIGYSTĖS PALAIMINIMAI JŪSŲ NAMUOSE

Bonė L. Oskarson
Visuotinė Merginų
organizacijos prezidentė

*Kai laikotės
sandorų, gaunate
kunigystės galią
laiminti savo
namus ir šeimą.*

Kaip jūs, vaikinai ir merginos, nepriklausomai nuo savo padėties šeimoje, iš krikšto metu sudarytų kunigystės sandorų galite semtis galios stiprinti savo namus ir šeimas? Šeimų paskirties ir svarbos Viešpaties plane supratimas matant, kad labiausiai ir entuziastingiausiai tarnaujame savo namuose, gali įkvėpti mus gerbti duotus pažadus. Apžvelkime kelis būdus, kaip per savo sudarytų sandorų galią galime stiprinti ir tarnauti tiems, kurie mums daugiausia reiškia.

Kaip elgtumėtės šiose situacijose?

Pirmadienio vakaras, bet užduota daug namų darbų. Girdite, kaip tėvas kviečia šeimą rinktis į šeimos vakarą. Ką darote?

A variantas. Atsakote: „Oi, tėti, šį vakarą neturiu tam laiko! Turiu mokytis!“

B variantas. Greitai padedate pakviesti brolius ir seseris ir džiaugsmingai meldžiatės, giedate giesmes ir dalyvaujate pamokoje.

Kai namuose vadovauja kunigystė

Tėvų palaikymas noriai dalyvaujant šeimos namų vakare, šeimos maldoje ir su šeima studijuojant Raštus – tai keli būdai, kaip savo namuose galite stiprinti kunigystės vadovavimą. Yra daug kitų būdų, pavyzdžiui:

- Melstis už savo tėvus. (Beveik neabejotina, kad jie kasdien meldžiasi už jus.)
- Palaikyti tėvus jų bažnytiniuose pašaukimuose ir padėti namuose, ypač jei jie užimti ir vykdo ypatingus pavedimus.
- Padėti tėvams priimti atėjusius namų mokytojus ir pagarbiai klausytis jų pranešimo.

„Šeima yra
Kūrėjo plano Jo
vaikų amžinajam
likimui šerdis.“

„Šeima. Pareiškimas
pasauliui“

- Jei jūsų rajone yra šventykla, pasisiūlykite prižiūrėti jaunesnius brolius ar seseris, kad tėvai galėtų nuvykti į šventyklą ir dalyvauti kunigystės apeigose.

Atminkite, kad ne vien tėvai yra atsakingi už Dvasios pakvietimą į jūsų namus ir jos išlaikymą. Ir jums yra daug galimybių savo veiksmais ir nusiteikimu pakviesti Dvasią. Ar ką nors darote, kad jūsų namuose būtų juntama Dvasios įtaka?

Kai namuose nevadovauja kunigystė

Ne visos šeimos atrodo ir gyvena vienodai. Galbūt jūsų šeimoje tik vienas gimdytojas arba nėra pirmininkaujančio kunigo. Vis dėlto yra nemažai būdų pakviesti kunigystės galią stiprinti jus ir jūsų šeimą. Štai ką visi turėtume daryti nepriklausomai nuo mūsų gyvenimo aplinkybių:

- Asmeniškai melstis, skaityti Raštus ir pasninkauti. Šios pastangos padės būti dvasiškai stipriems ir į jūsų gyvenimą bei jūsų įtakos sferą pakvies Dvasią.
- Skirkite laiko išaukštinti savo pašaukimus ar Bažnytinius paskyrimus ir ruošti sekmadieninėms pamokoms. Tai padės jums pasitikėti savimi ir parems kunigystės programas.

- Visiems šeimos nariams rodykite pagarbą ir palaikykite jų organizuojamas naudingas veiklas. Visa tai padeda sustiprinti visą šeimą.
- Pasakokite šeimos nariams, ko per pamokas išmokote Bažnyčioje ir kvorume. Tai vienas iš būdų, kaip į namus atnešti Evangeliją.
- Raskite būdų paprastais gerumo darbais tarnauti aplinkiniams.
- Padėkite atlikdami namų ruošos darbus, padėkite broliui arba sesei.
- Savo šeimai rodykite Kristaus meilę – tai geriau nei bet kas kita padės kurti tvirtus šeimyninius ryšius.

Pagarba sandoroms

Tarnaudami savo šeimoms, mylėdami ir stiprindami jas, esame ištikimi krikšto metu sudarytoms sandoroms – būti Jėzaus Kristaus liudytojais, laikytis Jo įsakymų ir stiprinti aplinkinius. Stiprybės laiminti savo namus ir padėti šeimoms galime semtis iš kunigystės sandorų. *Kunigystė, tarnavimas* ir *namai* – tai žodžiai, kurie mūsų mintyse turėtų būti amžinai susiję. Ieškant būdų dalyvauti išgelbėjimo darbe, mūsų šeimų nariams turėtų būti skiriamas aukščiausias prioritetas. Stiprindami šeimas taip pat stipriname ir Bažnyčią, bendruomenes ir pasaulį. ■

„Didžiausias
darbas, kurį jums
kada nors teks
padaryti, yra
tarp jūsų namų
sienų.“

Teachings of Presidents
of the Church: Harold B. Lee
(2000), 134.

VERTUMO TEIKIAMAS PASITIKĖJIMAS

*Noriu kalbėti pabrėžtinai apie tai,
kaip įgyti ypatingą pasitikėjimą.*

**Vyresnysis
Džefris R. Holandas**
Iš Dvylikos Apaštalo
Kvorumo

Šia savo žinia noriu jums suteikti vilties ir padrąsinti – dabar ir likusiam gyvenimui. Pasaulyje yra daug problemų, bet problemų buvo kiekviename amžiuje ir epochoje. Per daug nesirūpinkite jomis ir nenusiminkite dėl jų. Ateinantys metai bus kupini nuostabių galimybių ir didžių palaiminimų. Ir toliau sieksime pažangos mokslo ir technologijų srityse, medicinoje ir ryšiuose – visose srityse, kurios ypač praturtina mūsų gyvenimus. Gyvenate tokia šlovingame amžiuje, kokio pasaulis nėra regėjęs, kai labiau nei bet kuriuo kitu istorijos metu vis daugiau šio meto palaimų tampa prieinamos vis didesniai skaičiai žmonių. Atminkite – jūsų senelė, būdama jūsų amžiaus, net nesvajoto apie planšetinį kompiuterį, o jūsų senelis vis dar nemoka siųsti žinučių. Taigi, būkite laimingi ir sveiki, ir optimistiškai nusiteikę.

Sakau tai iš dalies dėl to, kad neseniai mano skaitytame straipsnyje buvo rašoma, jog labiausiai paplitusi jaunų žmonių liga yra ne cukraligė, širdies ligos ar vėžys. (Tokios problemos paprastai yra skirtos mano, o

ne jūsų amžiui.) Ne, liga, nuo kurios labiausiai kenčia paaugliai ir 20-mečiai, kaip buvo rašoma, yra nepasitikėjimas savimi, ateities baimė, žema savigarba ir bendras pasitikėjimo savimi ir juos supančiu pasauliu trūkumas.

Nors ir esu daug vyresnis už jus, bet tokius rūpesčius suprantu todėl, kad didžiąją savo jaunystės dalį atsidurdavau situacijose, kuriose mažai pasitikėjau savimi. Pamenu, kaip siekiau gerų pažymių trokšdamas pelnyti galimybę gauti stipendiją ir stebėjaisi, kodėl kiti klasėje atrodė už mane daug gabesni. Galiu prisiminti metų metus sporto varžybas, kai stengiausi žaisti su pasitikėjimu, būtinu vidurinės mokyklos ir koledžo sportininkui, stengdamasis žūtbūt laimėti svarbias varžybas ar parsinešti namo prestižinį čempiono vardą. Gerai pamenu dažną vaikinių nerimo šaltinį – pasitikėjimo trūkumą bendraujant su merginomis. Esu labai dėkingas, kad sesuo Holland suteikė man šansą. Taip, galiu prisiminti visus tuos dalykus, kuriuos prisimenate ir jūs – nežinojimą, kaip atrodau, ar buvau priimtas kitų, kas manęs laukia ateityje.

Neturiu tikslo čia kalbėti apie visas problemas, su kuriomis susiduria jaunas žmogus ir kurios kelia šiokias tokias abejones savimi ir šiokį tokį nepasitikėjimą, bet noriu kalbėti pabrėžtinai apie tai, kaip įgyti ypatingą pasitikėjimą – tokį pasitikėjimą, kuris, jei pelnome jį teisiai, stebuklingai veikia visus kitus mūsų gyvenimo aspektus, o ypač savigarbą ir tai, kokią matome savo ateitį. Norėdamas tai paaiškinti, turiu papasakoti istoriją.

Asmeninio vertumo svarba

Prieš daugelį metų, daug anksčiau nei buvau paskirtas visuotiniu įgaliotiniu, dalyvavau jaunų nesusituokusiųjų konferencijoje kaip kalbėtojas. Konferenciją užbaigė liudijimų susirinkimas, per kurį gražus jaunas, misiją baigęs misionierius išėjo pasidalinti savo liudijimu. Jis atrodė gerai – tvarkingas ir pasitikintis savimi – taip, kaip ir turi atrodyti iš misijos grįžęs misionierius.

Jam pradėjus kalbėti, akyse pasirodė ašaros. Jis pasakė, kad buvo dėkingas už galimybę būti tokioje puikioje jaunų pastarųjų dienų šventųjų grupėje ir džiaugtis gyvenimu, kurį jis bando susikurti. Bet, pasak jo, šis jausmas buvo

įmanomas dėl prieš keletą metų įvykusio nutikimo, pakeitusio jį visam laikui.

Tada jis papasakojo, kaip netrukus po to, kai sulaukęs 18 metų buvo išventintas į vyresnius, grįžo namo iš pasimatymo. Per tą pasimatymą įvyko kažkas, kuo jis nesididžiavo. Jis nepasakojo smulkmenų, nes ir neturėjo to daryti viešumoje. Iki šios dienos aš nežinau to incidento pobūdžio, bet jam tai buvo pakankamai svarbus dalykas, paveikęs jo dvasią ir savigarbą.

Kai jis sėdėjo automobilyje, šalia namo esančiame įvažiavime, apmąstydamas viską, kas atsitiko, ir nuoširdžiai dėl to apgailėstaudamas, iš namų lyg paklaikusi atbėgo jo mama, kuri nebuvo Bažnyčios narė. Ji skubotai papasakojo, kad jaunesnysis jo brolis ką tik parkrito, smarkiai susitrenkė galvą ir jam prasidėjo traukuliai. Tėvas, kuris taip pat nebuvo Bažnyčios narys, buvo ką tik iškvietęs greitąją pagalbą, bet teko laukti, kol ji atvyks.

„Eikš, daryk ką nors! – šaukė ji. – Juk yra kažkas, ką tokiais atvejais darote savo Bažnyčioje? Tu turi jų kunigystę! Eikš, daryk ką nors!“

Kai jis sėdėjo automobilyje prie įvažiavimo į namus, apmąstydamas viską, kas atsitiko, ir nuoširdžiai dėl to apgailėstaudamas, iš namų lyg paklaikusi atbėgo jo mama, kuri nebuvo Bažnyčios narė.

Tuo metu jo motina apie Bažnyčią žinojo nedaug, bet ji šiek tiek žinojo apie kunigystės palaiminimus. Vis dėlto tą naktį, kai tam, kurį jis labai mylėjo, prireikė jo tikėjimo ir galios, šis vaikinys negalėjo padėti. Atsižvelgdamas į jausmus, su kuriais jam teko grumtis, ir į tai, kad jautėsi susikompromitavęs, – kokia bebūtų to priežastis – jis negalėjo stoti prieš Viešpatį ir prašyti reikiamo palaiminimo.

Jis šoko iš automobilio ir nulėkė gatve prie namo, kuriame gyveno senyvas vyriškis, draugavęs su juo apylinkėje nuo pat atsivertimo, įvykusio prieš dvejus ar trejus metus. Po paaiškinimo juodu grįžo prie namo gerokai anksčiau nei atvyko medikai. Šiame liudijimų susirinkime papasakota istorijos pabaiga buvo laiminga, nes pagyvenęs vyras tuojau pat suteikė švelnų, galingą kunigystės palaiminimą dar prieš atvykstant greitajai pagalbai ir paliko nurimusį sužeistą vaiką ilsėtis. Kruopštus patikrinimas po skubios kelionės į ligoninę parodė, kad nebuvo jokių rimtų sužalojimų. Šią šeimą išgąsdinęs gyvenimo epizodas baigėsi.

Tada grįžęs misionierius, apie kurį kalbėjau, pasakė: „Niekas, kas nepatyrė to, ką tą naktį patyriau aš, nežino, kokią gėdą jaučiau ir kokį liūdesį išgyvenau nesijausdamas vertas panaudoti turimą kunigystę. Šis prisiminimas yra dar skausmingesnis dėl to, kad tada mano mažam broliukui reikėjo mano pagalbos, o mano mylimi tėvai, kurie nebuvo Bažnyčios nariai, buvo persigandę ir turėjo teisę iš manęs

„Nuo to vakaro aš niekada nedariau nieko, kas prireikus neleistų man stoti prieš Viešpatį ir su pasitikėjimu prašyti Jo pagalbos“, – sakė jis.

tikėtis daugiau. Bet šiandien stovėdamas prieš jus galiu pažadėti štai ką, – pasakė jis. – Esu netobulas, bet nuo to vakaro aš niekada nedariau nieko, kas prireikus neleistų man stoti prieš Viešpatį ir su pasitikėjimu prašyti Jo pagalbos. Asmeninis vertumas – tai kova šiame pasaulyje, kuriame gyvename, – pripažino jis, – bet tai kova, kurią aš laimiu. Kartą gyvenime jaučiau smerkiantį pirštą, rodantį į mane, ir neketinu to pajusti dar kartą, jei tik galiu kažką dėl to padaryti. Ir, be abejo, – tęsė jis, – dėl to aš galiu daryti viską, ką reikia.“

Baigęs savo liudijimą jis atsisėdo. Vis dar galiu jį prisiminti. Vis dar galiu prisiminti tą aplinką. Taip pat galiu prisiminti po jo žodžių stojusią visišką tylą, kai kiekvienas, buvęs toje patalpoje, gavo galimybę šiek tiek giliau iširti savo sielą, šiek tiek stipriau pasižadėti gyventi pagal šiuos Viešpaties ištartus žodžius:

„Tegul dorybė nepaliaujamai puošia tavo mintis; *tada tavo pasitikėjimas Dievo akivaizdoje augs*; ir kunigystės doktrina leisis ant tavo sielos kaip rasa iš dangaus.

Šventoji Dvasia bus tavo nuolatinė bendražygė, ir tavo skeptras bus nekintantis teismo ir tiesos skeptras“ (DS 121:45–46; kursyvas pridėtas).

Džiaukimės Dievo Dvasia

Mano mylimi jaunieji draugai, gyvenkite nuostabų gyvenimą. Galvokite apie geriausia, tikėkitės geriausio ir tikėkite ateitimi. Ateityje jūsų laukia nuostabus gyvenimas. Jūsų Dangiškasis Tėvas jus myli. Jei padarėte kokių nors klaidų, galite dėl jų atgailauti ir gauti atleidimą, kaip tai atsitiko su šiuo jaunuoliu. Turite viską, kad gyventumėte, planuotumėte ir tikėtumėte. Jei likę vieni su savo prisiminimais gaunate sąžinės patvirtinimą, Dievo Dvasią galite jausti labai asmeniškai. Noriu, kad mėgautumėtės Dvasia, visada jaustumėte pasitikėjimą Viešpaties akivaizdoje. Tegu doros mintys išlaiko mūsų veiksmus tyrus šiandien, rytoj ir visada. ■

Iš 2006 m. gruodį vykusios jaunimo vakaronės.

VARTAI ir KELIAS

Kunigystės apeigos ir sandoros užveda mus ant kelio į amžinąjį gyvenimą ir palaimina mus dabar taip reikalinga stiprybe.

Visi siekiame amžinojo gyvenimo, tai yra norime būti išgelbėti ir išaukštinti aukščiausiam celestialinės karalystės lygyje, kur šeimomis galėsime gyventi Dangiškojo Tėvo akivaizdoje.

Kartu su tikėjimu Jėzumi Kristumi ir atgaila kunigystės apeigos ir sandoros leidžia mums žengti į kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą. Nesvarbu, kada įžengėte į šį kelią, kuriame jo etape esate – gimėte Bažnyčioje ar vėliau atsivertėte, visą gyvenimą buvote aktyvūs ar vėl tampate aktyvus Bažnyčioje – galite eiti juo pirmyn orientuodamiesi į savo sandoras ir į tai, ką galite daryti siekdami jas sudaryti ir jų laikytis.

Taip pat svarbu žinoti, kad kunigystės apeigos ir sandoros nėra vien šlovingos ateities pažadas. Jos taip pat suteikia jėgų, paguodos ir palaikymo, kurių mums dabar reikia, kad galėtume eiti keliu, išverti iki galo ir išlikti teisūs. ■

„Dar svarbiau, kad Bažnyčioje yra kunigystės įgaliojimas, teikiantis šventas apeigas ir sandoras, **sujungiančias šeimas** ir parengiančias kiekvieną iš mūsų **sugrįžimui pas Dievą Tėvą ir Jėzų Kristų** į celestialinę karalystę. Šios apeigos atneša ramybę, nes tai sandoros su Viešpačiu.“

Vyresnysis Kventinas L. Kukas iš Dvylikos Apaštalų kvorumo, „Ramybė asmeniniame gyvenime – atlygis už teisumą“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

**KELIAS,
VEDANTIS
Į AMŽINĄJĮ
GYVENIMĄ
(IŠTVÉRIMAS IKI GALO)**

Žr. 2 Nefio 31

Vartai

KRIKŠTAS

Sakramentas – kasavaitinis krikšto sandoros atnaujinimas.

ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANA

BŪTINOS APEIGOS IR SANDOROS
ATNAUJINANČIOS IR SUSTIPRINANČIOS APEIGOS

Patriarchalinis
palaiminimas – ypatingas
asmeninis vadovas ir
pažadėti palaiminimai.

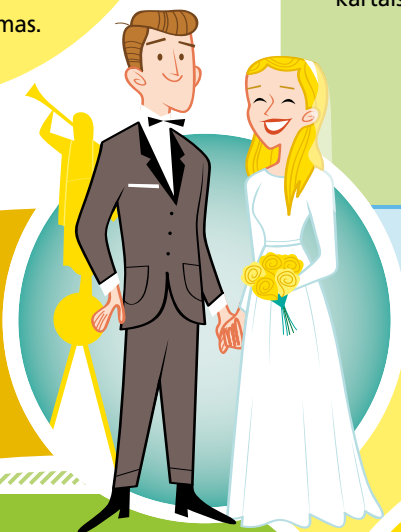

KUNIGYSTĖS SUTEIKIMAS
IR ĮŠVENTINIMAS (VAIKINAMS)

ENDAUMENTAS ŠVENTYKLOJE

Sergančiųjų
palaiminimas –
pagalba ir išgydymas.

Tėvo palaiminimas ir kiti
paguodos bei patarimo
palaiminimai – suteikia ramybę
ir vadovavimą, kai to reikia.

UŽANTSPAUDAVIMAS
ŠVENTYKLOJE

PAGALBA KELYJE

Raštai – vadovas ir mokymas, gauti kaip Dievo ir Jo žmonių sandoros dalis (žr. DS 84:57).

Malda – „[Mokytojas] siūlo mums sandorą, kad „visada Jį atmint[ume]“ ir perspėjimą „melstis visada“, kad pasitikėtumėme vien Juo, savo viintele apsauga“ (President Henry B. Eyring, First Counselor in the First Presidency, “Always,” *Ensign*, Oct. 1999, 9).

Tarnavimas – sandorų vykdymas tarnaujant Dievui ir Jo vaikams, pašaukimai, šventyklos ir šeimos istorijos darbas, dalijimasis Evangelija, tarnavimas nuolatinėje misijoje.

Atgaila – sandorų prisiminimas nuklydus ir artėjimas prie Viešpaties, kartais su kunigijos vadovų pagalba.

„Išlikimas Evangelijos įsakymų, apeigų, ir sandorų kelyje **apsaugo** ir **paruošia** mus daryti Dievo darbą šiame pasaulyje.“

Vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų

Kvorumo, „Stovėkite šventose vietose“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

„Kai būdami verti dalyvausite kunigystės apeigose, Viešpats suteiks jums daugiau **stiprybės, ramybės ir amžinąją perspektyvą.**“

Vyresnysis Nylas L. Andersenis iš Dvylikos Apaštalų kvorumo, „Kunigystės galia“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

AMŽINASIS GYVENIMAS (CELESTIALINĖ KARALYSTĖ SU ŠEIMA)

„Ką turėčiau daryti, jei mokykloje pradedama kalbėti apie Evangelijos mokymams prieštaraujančią temą, pavyzdžiui, abortus?“

Priklausomai nuo situacijos, yra daug būdų reaguoti arba nereaguoti. Pirma, pagalvokite, kas atsitiks, jei kažką pasakysite arba nesakysite. Jei dėl jūsų tylėjimo kiti galės pagalvoti, jog sutinkate su kažkuo, ką manote esant neteisinga, geriau būtų rasti paprastą būdą ir parodyti savo nepritimą. Jei manote, kad jūsų pastabos tesukels ginčus, verčiau palaukite kitos galimybės išsakyti savo pastabą. Tačiau, jei jūsų klasėje visi gerbia vienas kitą ir mokytojas prašo dalyvauti, galite pasimelsti įkvėpimo ir po to paaiškinti savo įsitikinimus.

Taip pat, jei žinote, kad per pamoką bus aptariama konkreči tema, galite iš anksto tam pasiruošti. Be Raštų eilučių ir konferencijų kalbų šia tema, peržvelkite ir *Ištikimi tikėjimui, Evangelijos žinyną, Evangelijos principus* arba *Jaunimo stiprybės vardan*. Taip pat galite pabandyti išaiškinti tą temą per šeimos namų vakarą. Kai būsite pasiruošę, kalbėkite su savo mokytoju arba bendraklasiais.

Tai, *kaip* reaguojate, yra taip pat svarbu, kaip ir tai, *ką* sakote. Būkite pagarbūs ir stenkitės vengti Bažnyčios žargono. Klasės draugai liks sutrikę jums vos pradėjus sakyti: „Mano apylinkės Merginų organizacijos mokytoja mokė, kad...“

Svarbiausia, kad žinotumėte, ko moko Bažnyčia ir ką jums sako Šventoji Dvasia, kad klaidingi dalykai, apie kuriuos galite išgirsti arba perskaityti per pamoką, jūsų nesuklaidintų.

Atminkite, ką atstovaujate

Tokiose situacijose stenkitės prisiminti, kad kiti apie tą pačią temą, ko gero, mano ne tą patį, ką manote jūs. Nebūkite valdingi ar įžūlūs, bet nebijokite ginti savo įsitikinimų. Atminkite, kad atstovaujate Kristų.

Medleinė K., 16 m., Vajomingo valst., JAV

Būkite mandagūs

Jaučiu, kad turiu mandagiai dalintis savo įsitikinimais ir paaiškinti, kodėl jais tikiu.

Nemanau, kad turiu priversti kitus priimti mano nuomonę, bet manau, kad jie turi žinoti, kokią poziciją, kai kalbama apie tam tikras temas, aš užimu, ir suprasti, koks yra mano požiūris.

Sabrina S., 16 m., Oregono valst., JAV

Būkite pagarbūs

Svarbu, kad mus išgirstų, bet taip pat labai svarbu gerbti kitų įsitikinimus. Nesiginčykite. Ginčai žmones

padaro priešais ir sukelia painiavą. Jei aptariama jūsų tikėjimui prieštaraujanti idėja, būkite ramūs, sukaupkite dėmesį ir nepamirškite klausyti, ką sako Dvasia. Kartais nesuprantame to, ką supranta Dievas. Turime klausyti jo Dvasios ir mokytis iš jos.

Hana M., 18 m., Jutos valst., JAV

Dalinkitės tuo, ko moko Bažnyčia

Į tokius klausimus stengiuosi atsakinėti kaip galima geriau, nes jei nepasakau, mano draugai ir mokytojai nežino, kokia Bažnyčios pozicija tais klausimais. Tokiu būdu jie gali gauti informaciją ateičiai, o jums tai padės dvasiškai. Atminkite: „Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“ (Mato 5:16).

Džoša M., 16 m., Mančesteris, Anglija

Padėkite kitiems galvoti apie tai, kas teisu

Atvirai dalinkitės savo jausmais. Mokykloje dažnai diskutuojama tokiomis temomis kaip abortai, todėl nesigėdinkite pasisakyti. Tai gera galimybė pasidalinti Evangelija ir tais standartais, kuriais tikime. Jei pasidalinate savo įsitikinimais, galite padėti žmonėms susimąstyti apie teisius dalykus.

Medison R., 14 m., Šiaurės Karolina, JAV

Taisykite klaidingus mokymus

Priklausome į misionierišką darbą orientuotai Bažnyčiai, kurioje visi esame pašaukti pamokslauti; todėl negalime leisti plisti klaidingiems mokymams. Tokiose situacijose turime kalbėti, taisyti visus klaidingus mokymus ir padėti žmonėms suprasti sugrąžintos Evangelijos požiūrį į tas temas.

Deividas M., 16 m., Vakarų Kasajaus provincija, Kongo Demokratinė Respublika

Žinokite Bažnyčios poziciją

Lankiau paskaitas, per kurias dažnai buvo aptariamose prieštaringos temos. Svarbiausia, ką reikia daryti, tai gerbti kitų žmonių įsitikinimus – tai, ko tikėtumėtės iš savo bendraklasių. Jei tema tiesiogiai prieštarauja Bažnyčios mokymams, tai nesivaržykite pareikšti savo nuomonę. Atsakyme nebūtina minėti Bažnyčios. Nepaisant to, pasistenkite sužinoti Bažnyčios dėl šių dalykų užimamą poziciją.

Džozefas Z., 18 m., Merilendo valst., JAV

Venkite nesantaikos

Savo nuomonę paaiškinčiau gindamas Bažnyčios principus ir doktrinas, bet gerbdamas kitų idėjas. Nesivelčiau į ginčus, nes tai nutolina Dvasią, kuri galėtų teigiamai paveikti kitus.

Dajana V., 15 m., Buenos Airės, Argentina

BŪKITE TVIRTI

„Mūsų užduotis – paaiškinti mūsų požiūrį pateikiant argumentus bei tikslus faktus ir draugiškai įtikinėjant. Mūsų užduotis – tvirtai ir nepalenkiamai palaikyti svarbius šios dienos moralės klausimus ir amžinuosius Evangelijos principus, bet nesiginčyti su jokia žmogumi ar organizacija. Nesantaika stato sienas ir sukuria kliūtis. Meilė atveria duris.“

Vyresnysis Marvinas Dž. Eštonas (1915–1994) iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, "No Time for Contention," *Ensign*, May 1978, 8.

KITAS KLAUSIMAS

„Kaip galėčiau su vyskupu nesivarždamas aptarti problemas ar rūpesčius?“

Atsakymą ir, jei pageidaujate, aukštos kokybės nuotrauką iki 2014 m. gegužės 15 d. siųskite adresu liahona@ldschurch.org arba el. paštu (adresą rasite 3 p.).

Glaustumo ir aiškumo dėlei jūsų atsakymai gali būti redaguojami.

Rašydami laišką, su atsakymu atsiųskite tokius duomenis: 1) vardą ir pavardę, 2) gimimo datą, 3) apylinkę arba skyrių, 4) kuolą arba apygardą ir 5) savo ar, jei esate jaunesni nei 18 metų, savo gimdytojų raštišką sutikimą (tinka jų el. laiškas) spausdinti jūsų atsakymą ir nuotrauką.

SEKMADIENINĖS
PAMOKOS

Šio mėnesio tema
Atsimetimas ir
Sugrąžinimas

TIESA ar MELAS?

Kartais sunku atskirti tiesą nuo melo, bet mūsų Dangiškasis Tėvas davė mums galingas dovanas, padedančias matyti skirtumą tarp Dievo tiesos ir Šėtono melo.

Deividas A. Edvardas

Bažnyčios žurnalai

Jei kada nors jums yra tekę atsakinėti į testo klausimus su atsakymais „tiesa“ ar „melas“, žinote, kad kartais sunku atpažinti klaidą. Taip pat ir sprendžiant ypatingus tikėjimo, įsitikinimų ir kasdienio gyvenimo klausimus yra itin svarbu sugebėti pamatyti skirtumus tarp to, kas teisinga, ir to, kas neteisinga, nors tai padaryti ne visada lengva.

Tačiau neturėtume bijoti, kaip bijo nepasiruošę laikyti testą. Mūsų Dangiškasis Tėvas palaimino mus daugybe dovanų, kad padėtų

Skirtingi melo tipai

Pirma, kad suprastumėte principą, atlikite šį paprastą „tiesa ar melas“ testą:

1 Mėnulis yra žalias.

TIESA MELAS

2 „Apollo 12“ astronautas Nylas Armstrongas, pirmasis žmogus, vaikščiojęs Mėnulyje, pasakė, kad tai buvo „didžiulis žmonijos šuolis“.

TIESA MELAS

3

Nacionalinės aeronautikos ir kosmoso administracijos (NASA) programa 1969 m. negalėjo surengti kelionės į Marsą, todėl surengė į Mėnulį.

TIESA MELAS

Saulės vėjai, radiacija, kosminiai spinduliai ir kitos kliūtys valdomą nusileidimą Mėnulyje daro neįmanomą, be to, nuotraukos atrodo suklastotos, o liudininkai nesutaria dėl kai kurių detalių, todėl, ko gero, JAV vyriausybė visa tai surežisavo.

TIESA MELAS

4

protingai skambančiais, bet dažnai klaidingais įrodymais, vedančiais į konkrečias klaidingas išvadas.

Šiuolaikinis melas

Kai kalbama apie dalykus, kurie daro įtaką jūsų mintims, įsitikinimams, sprendimams ir elgesiui – dalykus, galinčius atnešti amžinas pasekmes, verta apžvelgti skirtingus melo tipus, nes bandydamas mus apgauti „melų tėv[as]“ (2 Nefio 9:9) Šėtonas gali panaudoti bet kokį metodą. Štai

mums atskirti Jo tiesas nuo priešininko apgaulių.

Teisingas atsakymas į kiekvieną klausimą yra *melas*, o formuluojant šiuos klausimus panaudoti keli pagrindiniai melo tipai, su kuriais galite susidurti.

1 klausimas yra *paprasta netiesa*, akivaizdi klaida. 2 klausimas tai *dalinė tiesa*, klaidinantis dalykas, nes joje viena ar kelios tiesos yra kartu su melu (tai buvo „Apollo 11“, ne „Apollo 12“, apsirikote!). 3 klausime yra *klaidinga dichotomija*, arba situacija, kai pateiktos tik dvi galimybės, kurios iš tiesų nebuvo vienintelės (pavyzdžiui, NASA galėjo nuspręsti iš viso nerengti kelionių). 4 klausimas tai „*logiškas*“ *teiginys*, grindžiamas

Paprasta netiesa

Klaidinga mintis:

Pornografija – tai normalu, ji niekam nekenkia.

Kur ji veda (didelis melas):

Tad nesivaržykite ir mėgaukitės pornografija.

Pornografija iškreipia mūsų požiūrį į seksualumą, gali sukelti priklausomybę, mus giliai dvasiškai žaloja ir gali suardyti santykius.

Dalinė tiesa

Klaidinga mintis:

Kiekvienas žmogus yra unikalus ir gali gyventi taip, kaip nori, todėl visų svarbiausia yra tai, ką jaučiate ir kaip save išreiškiate.

Kur ji veda (didelis melas):

Neturėtumėte leisti Dievui arba Bažnyčiai nurodinėti, kaip jums gyventi, todėl eikite ir darykite tai, ką manote esant teisinga.

Kiekvienas iš mūsų yra unikalus vaikas Dangiškojo Tėvo, norinčio, kad būtume geriausi ir taptume panašūs į Jį. Paklusnumas Jo įsakymams padeda jausti didžiausią džiaugsmą.

keletas pavyzdžių, kaip tai jis daro šiomis dienomis, ir pavyzdžiai, kaip atsakydami galime pasitelkti tiesą.

Kaip pažinti tiesą

Taigi, iš kur atsiranda išsamesnis tiesos pažinimas? Kaip mes galime atskirti tai, kas klaidinga? Dangiškasis Tėvas davė mums kelias galingas dovanas, kad galėtume atskirti tiesą nuo melo.

- **Kristaus šviesa.** „Kristaus šviesa [...] ragina visus protaujančius žmones visoje žemėje skirti tiesą nuo melo. Ji daro aktyvesnę jūsų sąžinę.“¹
- **Šventoji Dvasia.** „Tiesos Dvasia [...] ves jus į Tiesos pilnatvę“ (Jono 16:13).
- **Raštai.** „Dievas naudoja Raštus, kad demaskuotų klaidingą mąstymą, neteisingas tradicijas ir nuodėmę su jos niokojančiais padariniais.“² Mormono Knyga yra ypač vertinga, nes ji „paviešina Kristaus priešus. Ji pergali klaidingas doktrinas ir nuramdo ginčus“ (Žr. 2 Nefio 3:12).³
- **Mūsų laikų pranašai.** „[Pranašo] pareiga skelbti žmonijai Dievo valią ir tikrąjį charakterį. [...] Pranašas smerkia nuodėmę ir nusako jos pasekmes.“⁴
- **Išsilavinimas.** „Šventasis [...] siekia mokyto, būtent mokymusi ir taip pat tikėjimu.“ Išsilavinimas [...] leidžia atskirti tiesą nuo netiesos, ypač kai studijuojame Raštus. (Žr. DS 88:118.)⁵

Klaidinga dichotomija
(tik dvi galimybės)

Klaidinga mintis:

Bažnyčios pamokslai yra nukreipti prieš tam tikrą gyvenimo būdą, todėl ji netoleruoja ir nekenčia žmonių – nepriima jų ir nemyli.

Kur ji veda (didelis melas):

Kadangi Bažnyčia yra netolerantiška ir nepakanti, ji nusipelno kritikos, pajuokos ir pasmerkimo, todėl turėtumėte nustoti sieti save su ja.

Tiesa:

Nepriimti kieno nors gyvenimo būdo nereiškia neapkęsti ir netoleruoti. Užuojautą, pagarbą ir gerumą galime rodyti visiems – ir tiems, kieno gyvenimo būdas prieštarauja Dievo įstatymams, – patys išlikdami ištikimi Dievui ir jo įsakymams.

„Logiškas“ teiginys

Klaidinga mintis:

Šiuolaikinės mokslo žinios paneigia kai ką, kas rašoma Mormono Knygoje, o pasakojimai, kaip ji buvo išversta, nesutampa, todėl, ko gero, Džozefas Smitas visa tai išsigalvojo arba iš kažkur nukopijavo.

Kur ji veda (didelis melas):

Mormono Knyga yra netikra, o Džozefas Smitas nebuvo pranašas, todėl nustokite save sieti su Bažnyčia.

Tiesa:

Mokslas patvirtina daugelį Mormono Knygoje aprašomų dalykų, o prieš ją nukreipti „įrodymai“ yra nepatikimi. Bet svarbiausias įrodymas yra Dvasios liudijimas, patvirtinantis, kad ji tikra ir kad Džozefas Smitas buvo tikras pranašas.

Nors galbūt susidūrus su skirtingomis egzistuojančiomis idėjomis ne visada lengva atsakyti *tiesa* ar *melas*, tačiau Dangiškojo Tėvo jums duotos dovanos gali padėti jums išlaikyti testą. ■

IŠNAŠOS

1. Ričardas G. Skotas, „Sąmonės ramybė ir proto ramybė“, 2004 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
2. D. Todas Kristofersonas, „Raštų palaiminimas“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Ezra Taft Benson (1899–1994), „The Book of Mormon Is the Word of God,” *Ensign*, May 1975, 64.
4. Raštų rodyklė, „Pranašas“.
5. Russell M. Nelson, „Thus Shall My Church Be Called,” *Ensign*, May 1990, 16.

PRISIJUNKITE PRIE POKALBIO

Sekmadienio pamąstymai

- Kaip Dangiškasis Tėvas padėjo jums atskirti tiesą?
- Kaip galite kovoti su netiesa?
- Kaip galite skatinti kitus išsiaiškinti tiesą?

Ką galite padaryti

- Bažnyčioje papasakokite, kaip pradėjote tikėti, kad sugrąžinta Evangelija yra tikra.
- Socialiniuose tinkluose pasidalinkite tiesa ir tuo, kaip ją sužinojote.

Enrikė R. Falabela
Iš Septyniasdešimties

„Tai taip lengva, seneli!“

„Tyrinėjate Raštus, nes manote juose rasią amžinąjį gyvenimą. Tie Raštai ir liudija apie mane“ (Jono 5:39).

Mėgstu Mormono Knygą ir myliu savo Gelbėtoją Jėzų Kristų. Vieną dieną paklausiau savo anūkės Raketės, ką ji mano apie siūlomą tikslą perskaityti Mormono Knygą. Raketė neseniai išmoko skaityti.

„Bet, seneli, – atsakė ji, – tai taip sunku. Tai stora knyga.“

Tada paprašiau jos perskaityti man vieną puslapį. Paėmiau chronometrą ir pamatavau jos skaitymo laiką. Puslapį ji perskaitė vos per tris minutes.

Mes skaitome Mormono Knygą ispanų kalba, o Mormono Knygoje ispanų kalba yra 642 puslapiai. Pasakiau jai, kad norėdama perskaityti visą knygą ji užtruks 1 926 minutes.

Tai ją galėjo išgąsdinti dar daugiau, todėl tą skaičių padaliniau iš 60 minučių. Pasakiau, kad visą knygą perskaityti jai tetruks vos 32 valandas. Tai būtų mažiau nei pusantros dienos!

Tada ji man tarė: „Tai taip lengva, seneli!“

Raketė, jos brolis Estebanas ir kiti mūsų vaikaičiai skaitydami Mormono Knygą užtruko kiek ilgiau, nes skaitydami ją turėjo skirti laiko maldai ir perskaitytų dalykų apmąstymui.

Visi mes galime išmolti mylėti Raštus taip, kaip Raketė ir Estebanas. Tada visi galėsime sušukti: „Kokie malonūs tavo žodžiai mano gomuriui, saldesni už medų mano burnai!“ (Psalmių 119:103.) ■

Pagal 2013 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos kalbą.

Kerolė M. Styvens

Pirmoji patarėja
Paramos bend-
rijos visuotinėje
prezidentūroje

PORTERIO

Mirus mano šešurui, šeima susirinko pasveikinti žmonių, atvykusių pagerbti mirusįjį. Kol visą vakarą buvau su šeima ir draugais, dažnai pastebėdavau, kad mūsų 10-metis vaikai Porteris stovi šalia mano anytos – jo promočiutės. Kartais jis stovėdavo už jos ir ją stebėjo. Kartą pastebėjau jį laikant jos ranką. Mačiau jį glostant jos rankas, apkabinant ją ir stovint šalia.

Kelias dienas po to nutikimo

negalėjau išvyti šio vaizdo iš savo galvos. Jaučiau raginimą parašyti Porteriui elektroninį laišką. Parašiau jam, ką mačiau ir jaučiau. Taip pat priminiau jam apie **sandoras**, kurias jis sudarė krikšto metu, cituodama šiuos Almos žodžius iš Mozijo 18 skyriaus:

„Ir dabar, kadangi norite įeiti į Dievo kaimenę ir vadintis jo žmonėmis, ir pasiryžę nešti vienas kito naštas, kad jos būtų lengvos;

taip, ir pasiryžę gedėti su tais, kurie gedi; taip, ir guosti tuos, kuriems reikia paguodos, ir būti Dievo liudytojais visada ir visame, ir visur, kur bebūtumėt, net iki mirties, kad būtumėte išpirkti Dievo ir priskaičiuoti prie tų, iš pirmojo prisikėlimo, kad turėtumėte amžinąjį gyvenimą.

[...] Jei tai jūsų širdžių troškimas, tai ar turite ką prieš, kad pasikrikštytumėte Viešpaties vardu, idant

PAŽADAS

Sandora – tai jūsų ir
Dangiškojo Tėvo sutartis.

paliudytumėte priešais jį, kad sudarėte **sandorą** su juo, jog tarnausite jam ir laikysitės jo įsakymų, idant jis gausiau išlietų savo Dvasią ant jūsų?“ (8–10 eilutės.)

Porteriui paaiškinau, kad norintys būti pakrikštyti turi norėti tarnauti Viešpačiui tarnaudami aplinkiniams – visą savo gyvenimą! Rašiau: „Nežinau, ar suvokei tai, bet rodydamas savo meilę prosenelei tu laikeisi **sandorų**. **Sandorų** kasdien laikomės būdami malonūs, rodydami meilę ir rūpinamiesi vienas kitu. Tik norėjau,

kad žinotum, jog didžiuojuosi, kad esi žmogus, kuris laikosi **sandoros!** Laikydamosis krikšto metu sudarytos **sandoros** pasiruoši būti išventintas į kunigystę. Ši papildoma **sandora** suteiks tau daugiau galimybių laiminti aplinkinius ir jiems tarnauti, ji padės ruošti **sandoroms**, kurias sudarysi šventykloje. Ačiū, kad esi man toks geras pavyzdys! Ačiū, kad parodei man, kaip būti **sandoros** besilaikančiu žmogumi!“

Porteris atrašė: „Močiute, ačiū už žinutę. Apkabindamas promočiutę

nežinojau, kad taip laikausi **sandorų**, bet širdyje jaučiau šilumą ir jaučiausi tikrai gerai. Žinau, kad tai buvo Šventoji Dvasia mano širdyje.“

Žinodama, kad Porteris suprato, jog „[Dangiškojo Tėvo] Dvasia visada [bus] su [juo]“ (DS 20:77), kai jis laikysis **sandorų**, taip pat jaučiau šilumą savo širdyje. Šio pažado išsipildymas įmanomas gavus Šventąją Dvasią. ■

Pagal „We Have Great Reason to Rejoice“, Liahona, 2013 m. lapkritis, p. 115–116.

BŪKITE SANDOROS BESILAIKANČIU ŽMOGUMI!

Kai krikštijuosi, pažadu:

rodyti meilę ir gerumą,
guosti liūdinčius,
laikytis Dangiškojo Tėvo įsakymų
ir pasakoti kitiems apie Dangiškąjį Tėvą.

Savo ruožtu Dangiškasis
Tėvas man pažada,

kad Šventoji Dvasia visuomet bus su manimi!

Parašas:

Sužinokite daugiau apie šio mėnesio
Pradinukų organizacijos temą!

Šeima yra Dangiškojo Tėvo plano šerdis

Džena Teilor

Miša mėgo statyti bokštus iš kaladėlių, bet kartais, kaladėlėms nuvirtus ant žemės, nusivildavo. Tada ji sužinojo paslaptį. Kai bokšto apačioje naudojo daugiau kaladėlių, bokšto pamatas buvo tvirtesnis. Prireikė kantrybės ir praktikos, bet netrukus ji jau statė ne taip lengvai griūvančius bokštus.

Kaip Miša išmoko statyti tvirtesnius bokštus, taip mes galime išmolti kurti tvirtesnę šeimą. Šeimos – tai labai svarbi mums skirta Dangiškojo Tėvo plano dalis. Prieš gimdami mes gyvenome kaip

dvasiniai Dangiškojo Tėvo sūnūs ir dukterys. Kai atėjo metas eiti į žemę, Jis suplanavo, kad ateitume į šeimas. Jis nori, kad šeimos mus gintų, mokytų ir padėtų sugrįžti pas Jį.

Galime stengtis statyti tvirtesnę šeimos pamatą. Galime stengtis tarnauti ir padėti vieni kitiems. Galime maloniai klausytis ir kalbėtis vienas su kitu. Galime drauge melstis ir studijuoti Raštus. Galime drauge dirbti ir užsiimti dalykais, kurie mus džiugina. Būdami kantrūs ir stengdamiesi galime sukurti stipresnę šeimą. ■

DAINELĖ IR RAŠTŲ EILUTĖ

- „Šeimą aš žemėje turiu“, *Liahona*, 2013 m. balandis
- Luko 6:47–49

APTARIMO ŠEIMOJE IDĖJOS

Su šeima galite perskaityti Luko 6:47–49. Po to galite aptarti, ko apie šeimas moko šios eilutės. Kaip sunkiais laikais šeimos nariai padėjo vieni kitiems? Ką galite padaryti statydami dar stipresnę pamatą?

Šeimos malda

Vakarienės valgymas kartu

Šeimos namų vakaras

Žaidimas kartu

Raštų studijavimas su šeima

Ligonio lankymas

Laiško rašymas misionieriui

Pasakojimų apie protėvius klausymas

ŠEIMOS STIPRINIMAS

Gali sukurti plakatą, kuris padės sustiprinti tavo šeimą!

- Su suaugusiojo pagalba iškirpk kaladėles. Ant popieriaus lapo priklijuok tas, ant kurių pavaizduota tai, ką jau daro tavo šeima. Kaladėlės vaizduos tavo šeimos pagrindą.
- Išsirink kitą kaladėlę, ant kurios pavaizduota tai, ką tavo šeima norėtų pradėti daryti arba norėtų daryti geriau. Kai pasieksite šį tikslą, panaudok šią kaladėlę bokšto statybai. Padėk šį plakatą ten, kur jį galės matyti visi, ir klijuok naujas kaladėles, kad tavo šeima būtų stipri!

Ant tuščių kaladėlių užrašykite keletą savo idėjų.

Krikštas, tai pradinis tavo mokinystės kelionės taškas.

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas
Antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje
Iš 2013 m. spalio visuotinės konferencijos kalbos

Vyresnysis
Terensas M. Vinsonas
Iš Septyniadešimtys

Ką daryti jums yra labai sunku?
.....

Kaip darydami sunkius darbus galite prašyti Dangiškojo Tėvo pagalbos?
.....

Ko dar galite prašyti pagalbos?
.....

Akmens perkėlimas

Vienas berniukas už savo namo esančiame žemės lopinėlyje bandė įsirengti žaidimų aikštelę, kurioje galėtų žaisti su savo mašinėlėmis. Jo darbui sukliudė didelis akmuo. Berniukas iš visų jėgų stūmė ir tempė tą akmenį. Tačiau kad ir kaip smarkiai stengėsi, akmuo nejudėjo.

Tėvas kurį laiką jį stebėjo. Tada jis priejo prie sūnaus ir tarė: „Kad pajudintum šį didelį akmenį, turi panaudoti visas savo jėgas.“

Berniukas atsakė: „Bandžiau iš visų jėgų!“

Tėtis jį pataisė: „Ne, ne iš visų. Dar nepasitelkei mano pagalbos!“

Tada jie abu pasilenkė ir

nesunkiai nustūmė akmenį.

Viešpats nori, kad sprenddami savo problemas, pasitikėtume Juo. Tuomet Jo meilę jausime pastoviau, galingiau, aiškiau ir asmeniškiau. Susivieniję su Juo galime tapti tokie, kaip Jis. ■

Pagal „Artinkitės prie Dievo“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiagą.

Aš esu Drija iš Filipinų

*Mabuhay, Kaibigan!**

Iš Emi Džein Levit interviu

Ar kada nors svajojote apie gyvenimą saloje? Tai Alejandrija, bet šeimos nariai ir draugai ją vadiną trumpai – Drija. Ji gyvena Filipinuose, Sebu saloje su mama, tėčiu ir dviem seserimis. Ji turėjo ir vyresnįjį brolių, bet jis mirė prieš gimstant Drijai. „Žinau, kad jis vis dar yra mūsų šeimos dalis ir vieną dieną jį sutiksiu, nes šeimos yra amžinos“, – sako ji. ■

*„Sveiki, draugai!“ tagalų kalba.

Vienas mano mėgstamiausių užsiėmimų – šokti. Esu baletu šokėja. Kitais metais tikiuosi pereiti į kitą lygį, vadinamą „pointe“. Tai reiškia, kad turėsiu avėti specialius baletu batelius, kurie padės man šokti ant pirštų galiukų.

Filipinus sudaro daugiau nei 7 000 salų, taigi čia yra daug gražių vietų, kurias galima aplankyti. Mūsų namai yra šalia paplūdimio, ir aš mėgstu žaisti vandenyne. Vienas mano mėgstamiausių užsiėmimų yra plaukimas. Aš pati išmokau plaukti!

Mėgstu su šeima lankytis skirtinguose paplūdimiuose. Kartą nuvykome į Palavaną – salą, kurioje teka didžiausia pasaulyje požeminė upė. Nardžiau joje su savo nardymo įranga ir mačiau įvairias spalvotas žuvis.

Kartą mokykloje keli bendraklasiai pasakė, kad mormonai netiki į Dievą. Pasakiau jiems, kad mes tikime. Kitą dieną atsi-nešiau keletą kortelių su Jėzaus paveikslėliu vienoje pusėje ir tikėjimo teiginiais kitoje. Kai mano bendraklasiai pamatė paveikslėlį ir perskaitė, kuo tikime, jie nudžiugo sužinoję, kad mes tikime Dievą.

MAN PATINKA ŽVELGTI Į ŠVENTYKLĄ

Mums pasisekė, kad gyvename netoli Filipinų Sebu Sičio šventyklos. Prieš pašventinant šventyklą, galėjau su šeima dalyvauti ekskursijoje po ją. Tai tokia graži, rami vieta. Esu dėkinga, kad dėl šventyklų mano šeima gali būti kartu amžinai.

PASIRUOŠUSI!

Drijos krepšyje sudėti įvairūs jos mėgstami daiktai. Kurios iš šių daiktų dėtumėte į savo krepšį?

Galvoti apie Jēzu

Meibl Džons Gebot

Neturētų sunku būt sēdēti ramiai,
Atmint Jēzaus kryžiu, iškeltā aukštai,
Kiek iškentē, darē dēl mūsu Jisai;
Neturētų sunku būt sēdēt paklusnīai.

Regiu, kaip Jis ėjo
dulkėtais keliais,

ir padėjo vaikučiams
Jis žodžiais meiliais;

Neturėtų sunku būt savo vietoj sėdėt,
pagarbiai paklausyt, neleist kojoms judėt.
Neturėtų sunku būt, nors ir mažas esu,
Galvot apie Jėzų – visai nesunku. ■

YPATINGAS LAIKAS, SKIRTAS PAGALVOTI APIE JĖZŪ KRISTŪ

*Sakramento susirinkimas yra ypatingas laikas,
kai tyliai sėdėdami galime galvoti apie Gelbėtoją.*

Jėzus buvo pakrikštytas Jordano upėje.

Jėzus gydė žmones.

Jėzus mylėjo vaikus.

Jėzus kentėjo ir mirė už mus.

Jėzus prisikėlė Velykų rytą.

Dėl Jėzaus mes taip pat vėl būsimė gyvi!

Čia
nupieškite
save arba
įklijuokite
savo
nuotrauką.

ATEITIES VILTIS

Stenas Pagzlis

2001 m. rugsėjo 12 dieną mudu su žmona žingsniavome pirmyn atgal JAV Arizonos valst. Tuksono miesto liginės koridoriais, leisdami neramias valandas ir laukdami, kol gims mūsų sūnus. Šalia stovėjęs televizorius, kaip ir kiekvienas televizorius tame pastate, rodė prieš dieną Niujorke filmuotus vaizdus apie į šipulius ir dulkes subyrėjusius du kadaise miesto padangę skrodusius bokštus. Valandų valandas transliuojami vaizdai sukėlė mums neviltingą jausmą. Atrodė, kad tai pats blogiausias metas į pasaulį atvesti kūdikį – pasaulis atrodė toks tamsus ir bauginantis.

Anksti kitą rytą gimė mūsų mažylis sūnus. Laikydamas rankose mūsų trapų vaiką mažiau apie niokojančius pastarųjų kelių dienų įvykius, priminusius 1988 metų gaisrus Jeloustouno parke. Liepsnos prarijo beveik 800 000 akrų (323 750 hektarų) miško. Parkas atrodė visiškai suniokotas. Per naujienas buvo rodomos išdegintos žemės ir tirštų juodų dūmų danguje nuotraukos. Jokios žmonių pastangos negalėjo greitai atstatyti to, kas buvo prarasta. Atrodė, kad net nenuilstantis gamtos atsinaujinimas ir gajumas negalėjo rungtis su naikinančia ugnies galia.

Tačiau kitą pavasarį įvyko tylus stebuklas – apanglėjusiame dirvožemyje ėmė dygti

*Tie patys vėjai,
kurie mus
blaško ir grasina
sutriuškinti,
taip pat sėja
pasikeitimo ir
augimo sėklas.*

maži augalai ir gėlės. Pamažu žemėje ėmė vežėti vis daugiau ir daugiau gėlių, krūmų ir medžių. Parko atgimimas buvo lėtas, susidedantis iš daugybės šlovingų smulkmenų, bet laikui bėgant buvo pasiektas stulbinantis rezultatas.

Akimirkomis, kai užvaldo baimė, pasiglemžianti mus tarsi Jeloustouno ugnies liepsnos, kai mūsų tikėjimas ir viltis beveik išsekę, turime atminti, kad po kojomis turime tylų nepajudinamą pagrindą, kuris yra daug galingesnis už bet kokią blogio jėgą, su kuria teks susidurti. Helamanas paaiškina, kad šis pagrindas – tai „mūsų Išpirkėjo, kuris yra Kristus, Dievo Sūnus, uol[a]“. Jei ant jos įsitvirtinsime, tai tuomet, „kada velnias pasiūs savo galingus vėjus, taip, savo strėles viesule, taip, kada visa jo kruša ir jo galinga audra daužysis į jus, tai neturėtų galios jums nutraukti į nelaimės ir begalinio vargo prarają, dėl uolos, ant kurios esate pastatyti, kuri yra patikimas pamatas; ir jeigu žmonės stato ant šito pamato, jie negali griūti“ (Helamano 5:12).

Šiame pasaulyje susidūrę su siautulingomis blogio ir pagundų jėgomis galime pamanyti, kad paprasta nežymi Evangelijos įtaka yra užgožta ir nugalėta. Bergždžiai laukdami, kol neteisybė bus ištaisyta, kol skausmas bus nuramintas ir problemos išspręstos, galite jausti abejones ir neviltingumą. Tačiau tie patys vėjai, kurie mus blaško ir grasina sutriuškinti, taip pat sėja pasikeitimo ir augimo sėklas, o galinga Evangelijos jėga po žemiškosios egzistencijos dirva tyliai darbuojasi rengdama tūkstančius mažų vilties ir gyvybės sėklų. ■

Autorius gyvena Arizonos valst., JAV

LIUSTRAVO ROBERTAS T. BARETAS

HOVARDAS V. HANTERIS

Howardas V. Hanteris Erelio skauto apdovanojimą (aukščiausią vaikinių pasiekimų programos apdovanojimą) gavo sulaukęs 15 metų. Jis žavėjosi **genealogija** ir dažnai leisdavo laiką naršydamas Bažnyčios genealogijos biblioteką arba lankydamas šeimos narius. Tarnaudamas apaštalu jis padėjo išrinkti vietą **Brigamo Jango universiteto Jeruzalės centrui**. Būdamas Bažnyčios prezidentas ragino narius dažnai šventykloje garbinti Dievą, o likus mažiau nei dviem mėnesiams iki savo mirties pašventino **Jutos Bauntiful šventyklą**.

Taip pat šiame numeryje:

JAUNIEMS SUAUGUSIESIEMS

Jei tavo akis bus pašvęsta vien

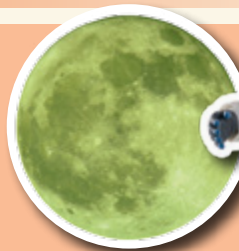
Mano šlovei

p. 40

Jauni suaugusieji iš viso pasaulio dalinasi mintimis, ką reiškia sekti Gelbėtojo pavyzdžiu ir gyventi kukliai.

JAUNIMUI

Ar mėnulis yra žalias? Ar nusileidimas Mėnulyje buvo suklastotas? Atlikite testą ir sužinokite, kaip pamatyti skirtumus tarp Dievo tiesos ir Šėtono apgaulių.

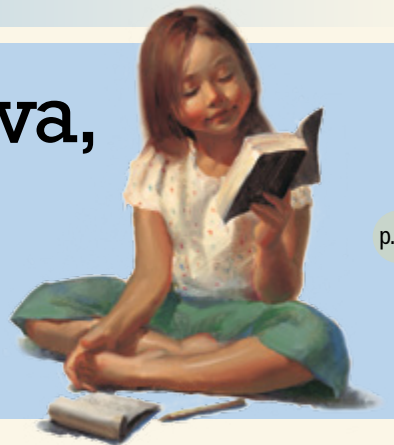
TIESA ar MELAS?

p. 64

VAIKAMS

„Tai taip lengva, seneli!“

Ar nustebtumėte sužinoję, kad Mormono Knygą galite perskaityti per pusantros dienos?

p. 67

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA